JAMES BOND

ROYAL KUMARHANESİ

Ian Fleming

JAMES BOND: 12

Tay Kitapçılık ve Ticaret Limited Şirketi
Dr. Şevki Bey Sokak 10/3 Türbe - İstanbul
Telefon: 528 43 84

James

BOND

Ian Fleming

Royale Kumarhanesi

TAY YAYINLARI

Orijinal adı: CASİNO ROYALE

Türkçesi:
Fatoş DİLBER

Dizgi: Özyalçın Dizgi Servisi/Film: Gümüş
Reprodüksiyon / Baskı: Gündoğdu Matbaacılık
Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

GİZLİ AJAN

Sabahın üçünde kumarhanedeki yoğun tütün ve ter kokusu artık iyiden iyiye tiksindirici bir hal almıştı. Büyük miktarda paraların döndüğü salonda gerginlik ise doruk noktasına ulaşmıştı.

James Bond birdenbire çok yorgun olduğunu farketti. Bedeninin veya kafasının belli bir limitten sonra bu gerginliğe dayanamayacağını her zaman önceden hisseden genç adam, buna göre davranışlarını ayarlardı. Bu da, kumarın esiri olmasından ve gereksiz hatalar işlemesinden onu kurtarırdı.

Uzun zamandan beri oturduğu rulet masasından yavaşça kalkarak özel salondaki masanın başında kısa bir süre durdu.

Le Chiffre hâlâ oynuyor ve görünüşe bakılırsa hâlâ da kazanıyordu. Fişler, Le Chiffre'in önünde dağınık bir şekilde küçük bir tepecik oluşturmuştu. Sol kolunun gölgesi, her biri yarım milyon frank değerindeki büyük sarı fişlerin üstüne düşmüştü.

Bond, kısa bir süre adamın etkileyici ve gergin profiline baktıktan sonra kafasındaki düşünceleri atmak istercesine omuz silkip oradan uzaklaştı.

Sıradan bir banka memurundan farklı bir görevi olmayan veznedar, yüksek bir platforma

yerleştirilmiş setle çevrili veznesinin içindeki küçük taburenin üstüne oturmuş, banknotlarla fişleri düzenliyordu. Fişler, üzerlerindeki yazılı miktarlara göre sınıflandırılıp raflara kaldırılıyordu. Her veznedarın kendisini savunması için copu ve tabancası vardı. Böylece bazı kişilerin setin üstünden atlayıp birkaç banknot aşırarak kumarhaneden kaçması da olanaksızlaşıyordu. Ve genellikle her veznede iki veznedar bulunurdu.

Bond, bir yüz binlik ve bir on bin franklık banknot destesini cebine atarken bir yandan da kumarhanelerin savunma sorununu düşünüyordu. Kafasını meşgul eden düşüncelerden biri ise, kumarhane yetkililerinin ertesi sabah yapacağı olağan toplantıydı.

"Mösyö Le Chiffre her zamanki oyun taktiğini kullanarak iki milyon kazandı. Bayan Fairchild bir saat içinde bir milyon kazanarak kumarhaneden ayrıldı. Üç kez arka arkaya Mösyö Le Chiffre'e "banko" çektikten sonra masadan kalktı. Hiç heyecanlanmadan oynadı. Kont Villorin, rulette bir milyon kazandı. Son derece şanslı olduğu için potu yükseltmekten hiç kaçınmadı. Ve İngiliz olan Bay Bond ise, iki gün içinde kazancını üç milyona yükseltti. Yavaş yavaş kazanma sistemini uygulayan Bond, beş numaralı masada fişlerini sürekli kırmızıya koydu. Duclos'da bu konuyla ilgili ayrıntılar var. Bond'un inatçı kişiliği ve potu yükseltmekten kaçınmadığı gözden kaçmadı. Şanslıydı. Heyecanını her zaman denetim altına almayı başardı. Şimendifer x, bakara y ve rulet z kazandı. Kumarhane bu kadar para ödemesine rağmen, yine de zarar etmedi..."

—Teşekkürler, Mösyö Xavier.

—Teşekkürler, Mösyö le President.

Bond, özel salondan çıkarken, bu veya buna benzer şeyler diye düşünerek kapıyı itti, kumarhaneye giren ve çıkanları denetleyen koyu renk takım elbiseli, çevresine bıkkın bakışlarla bakan görevliyi başıyla selamladı.

Kumarhane yetkilileri toplantı sona ermeden bütçelerini bir kez daha gözden geçireceklerdi.

Vezne soygunu ise Bond'un ilgi alanına girmemekle birlikte merakını uyandırıyordu. Ve eğer böyle bir soygun söz konusu olursa, mutlaka işini bilen en az on kişiye gereksinim olur ve bu on kişinin de kumarhane yetkililerinden bir veya ikisini öldürmek zorunluğu ortaya çıkardı, ama ne Fransa'da ne başka bir ülkede vezne soygununu başarıyla sonuçlandıracak on kişiyi bulup bir araya getirmek öyle kolay iş değildi.

Vestiyerdeki görevliye bin frank verdikten sonra kumarhanenin merdivenlerini ağır ağır inen Bond, Le Chiffre'in vezneyi soyabilecek nitelikte bir kişi olduğuna karar vermesine rağmen bu olasılığı düşünmemeye çalıştı. İçinde bulunduğu durum onu daha çok tedirgin ediyordu. Ayakkabıları ayağını sıkmış, ağzı kurumuş ve tüm bedeni ter içinde kalmıştı. Gözlerinin yorgunluktan kapanmak üzere olduğunu farketti. Dışarı çıkar çıkmaz temiz havayı derin derin içine çekti. Odasının aranıp aranmadığını düşünerek yola koyuldu.

Dar bulvarı geçerek Splendide Oteli'nin bahçesine girdi. Birinci kattaki 45 numaralı odanın anahtarıyla bir telgraf uzatan gece memuruna gülümsedi.

Jamaica'dan gelen telgrafta şunlar yazılıydı:

KINGSTONJA XXXX XXXXXX XXXX

XXX

SPLENDIDE ROYALE -LES-EAUX SEINE INFERIEURE BOND 1915'DEN BERİ KÜBA FABRİKALARINDA ON MİLYON HAVANA PUROSU İMAL EDİLMİŞTİR TEKRARLIYORUZ ON MİLYON STOP UMARIM BU RAKAM İŞİNİ GÖRÜR SEVGİLER.

DASILVA

Bu, on milyon frankın yola çıktığı anlamına geliyordu. Bond'un, o gün öğleden sonra Paris aracılığıyla Londra'daki genel merkeze daha fazla paraya ihtiyacı olduğuna ilişkin çektiği telgrafın karşılığıydı. Paris, Bond'un çalıştığı bölümün başkanı Clements ile konuşmuş,o da kendisini alaycı bir tavırla gülümseyerek dinleyen M.ye telgrafın içeriğini anlatmış, M. ise "Komisyoncuya" işi devrederek Bond'un sorununu Hazine ile çözümlemesini istemişti.

Bir zamanlar görevli gittiği Jamaica'da, Bond'un görünürdeki görevi Jamaica'nın önde gelen ithalat-ihracat firmalarından biri olan Caffery'de idi. Karayipler'in en çok satan gazetelerinden biri olan **Daily Gleaner**'ın hemen hemen hiç konuşmayan bir yetkilisi Bond'u sürekli izlemişti.

Adı Fawcett olan bu yetkili, bir zamanlar Cayman Adaları'nın en önde gelen dalyanlarının birinde muhasebeci olarak çalışmıştı. Cayman Adaları'nda savaş kışkırtıcılığı yapan Fawcett daha sonra Malta'daki Deniz Haberalma kuruluşunda memur olarak çalışmaya başlamıştı. Savaş sona erdikten sonra Cayman Adaları'na geri dönmek üzere hazırlıklara başlayan Fawcett, Gizli Servis'in Karayip Adaları bölümü tarafından yeni bir göreve atanmıştı.

Fotoğrafçılık ve diğer sanat dalları konusunda eğitim gören ve Jamaica'da sözü geçen bir kişi olan Fawcett, **Daily Gleaner** gazetesinin fotoğraf bölümü başkanlığına getirilmişti.

Fotoğrafların Keystone, Wide-World, Universal, INP ve Reuter-Photo gibi kuruluşların isteklerine göre ayırımını yaptıktan sonra çalışmasına bir süre ara veren Fawcett, hiç karşılaşmadığı bir adamdan kendisinden tam bir gizlilik, sürat ve titizlik isteyen bazı görevler için telefonla bilgi alırdı. Arasıra söz konusu olan bu yardımlarının karşılığı olarak İngiltere'de yaşayan hayali bir akrabası Kanada'daki Royal Bankası'ndaki hesabına ayda yirmi sterlin yatırırdı.

Fawcett'in son görevi ise, Bond'un dublörü olarak ona gelen tüm haberlerden haberdar olmaktı. Kendisine bu görevi veren kişi, Jamaica postanesini kuşkulandırmak için elinden geleni yapmasını da sözlerine eklemişti. Ve böylece "Maritime Basın ve Fotoğraf Şirketi'nin muhabiri olarak İngiltere ve Fransa'daki tüm basın mensuplarına tanınan kolaylıklar kendisine de tanınmaya başlayınca hiç şaşırmamıştı.

İngiliz Kraliyet Madalyası'nın hayaliyle yaşarken kendini güven içinde hissetmeye başlamıştı. İlk kazancını Morris Minor'a yatırdıktan sonra uzun zamandan beri özlemini çektiği yeşil farı da aldı.

Bond, telgrafının temelinde yatan bu gerçekleri aklından geçirdi. Dolaylı yapılan bu denetimlere artık alışmıştı ve doğrusunu söylemek gerekirse, hoşlanmıyor da değildi. Bu tür denetimlerin kendi işini kolaylaştıracağını ve M. ile bir veya iki saat görüşebilmeye olanak tanıyacağını hissetti. Düşüncelerinde büyük bir olasılıkla yanılabileceğini ve Royale-les-Eaux'da bağımsız

olarak çalışan başka birinin olabileceğini varsaymakla birlikte Regent's Park civarındaki can sıkıcı bürodan ve tüm göstermelik işleri yapan örümcek kafalı insanlardan uzakta olduğunu düşünerek biraz rahatladı.

Kingston'da oturan Cayman Adalı Fawcett gibi büyük meblağlı sözleşmeyi imzalamak yerine Morris Minor almış olsaydı, büyük bir olasılıkla Londra'nın dikkatini çekecekti. Bu parayı nereden bulduğunu öğrenmek için de peşine birinin düşeceğinden hiç kuşkusu yoktu.

Bond telgrafı iki kez okudu. Büyük harflerle cevabını yazdı.

BİLGİYE TEŞEKKÜRLER ŞİMDİLİK YETERLİ-BOND

Kâğıdı memura uzattı ve "Dasilva" imzalı telgrafı cebine koydu.

Anahtarını alıp memura iyi geceler dilediktən sonra, asansörün kapısını açan çocuğa başını sallayarak merdivenlere doğru gitti. Asansörde herhangi bir tehlikeyle karşılaşmayacağını bilmesine rağmen tedbirli davranmak zorunda olduğunu düşündü.

*

* *

Parmaklarının ucuna basarak odasına doğru giderken Jamaica yoluyla M.ye yolladığı cevabından ötürü pışmanlık duydu. Bir kumarbaz olarak küçük miktardaki paraya bel bağlamanın hata olduğunu biliyordu. Ama her şeye rağmen belki de M. yanına daha fazla almasına izin vermeyecekti. Omuzlarını silkerek odasına yaklaştı.

Elektrik düğmesinin nerede olduğunu çok iyi bilen Bond, kapıyı ardına kadar açtıktan sonra, düğmeyi çevirip tabancasını kavradı. Yarı açık

duran banyo kapısını önemsemeden oda kapısını kilitleyerek gece lambasını ve aynanın üstündeki lambayı yakıp, tabancasını pencerenin yanındaki kanepeye fırlattı. Yemeğe gitmeden önce yazı masasının çekmecesinin içine bıraktığı bir tel saçı da kontrol etti.

Daha sonra da dolabın porselen kulpunun kenarına sürdüğü pudrayı inceledi. Banyoya giderek her şeyin yerli yerinde olup olmadığına baktı.

Dışarı çıkmadan önce aldığı önlemleri incelerken kendisini aptal veya güvensiz biri gibi değerlendirmedi. O gizli bir ajandı ve hâlâ hayatta oluşunu mesleğinin en küçük ayrıntılarına bile büyük önemler vererek sürdürmesine borçluydu. Ona göre, günlük önlemler, dalgıçların veya deneme pilotlarının yada kara para kazananların aldıkları önlemlerden farklı değildi.

Kumarhanedeyken odasının aranmadığına artık iyice emin olan Bond, soyunarak soğuk duşun altına girdi. Daha sonra da günün yedinci sigarasını yakarak yazı masasına oturup kazancını küçük not defterine kaydetmeye başladı. İki günlük kumar sonucu üç milyon frank kazanmıştı. Londra'da kendisine on milyonluk bir çek verilmişti ve Bond, Londra'ya ikinci bir on milyon için telgraf çekmişti. Bununla, Credit Lyonnais'deki hesabı yirmi üç milyon franka veya yirmi iki bin sterline yükselecekti. Bond kısa bir süre kıpırdamadan karanlık denize dalgın bakışlarla baktı. Daha sonra da banknotları yastığının altına yerleştirdi, dişlerini fırçaladı, ışıkları söndürüp serin çarşafların altına kaydı. Sol tarafına dönerek on dakika kadar bir süre o günün olaylarını bir kez daha aklından geçirdi.

Daha sonra sırtüstü dönerek kendini uykunun karanlık tüneline bıraktı.

Uykuya dalmadan önce sağ elini yastığın altına kaydırarak 38'lik Colt tabancasını bir kez daha yokladı. Sonra da yüzündeki alaycı, katı ve soğuk ifadeyle derin bir uykuya daldı.

II. BÖLÜM

M. İÇİN HAZIRLANAN EVRAK

Şimdi İngiliz Savunma Bakanlığı yardımcılarından olan M. ye aşağıdaki bilgi Gizli Servis' in S İstasyonu'ndan iki hafta önce gönderilmişti:

Alan: M.

Gönderen: S Başkanlığı.

Konu: Mösyö Le Chiffre'in imha edilmesiyle ilgili proje (takma adı "Sayı", "Herr Sayı", "Herr Ziffer", vb.) Fransa'daki muhalefetin önde gelen ajanlarından olan Le Chiffre, komünistlerin denetimindeki "Syndicat des Ouvriers d'Alsace" sendikasında sahte kimlikle veznedarlık yapmıştır.

Belgeler: Arşiv Başkanlığı'nın gönderdiği Le Chiffre biyografisi A ekine eklenmiştir. B ekinde ise ayrıca SMERSH ile ilgili notlar vardır.

"Le Chiffre'in uzun zamandan beri zor durumda olduğunu saptamış durumdayız. SSCB'nin saygı duyduğu bir casus olmasına rağmen fiziksel alışkanlıkları ve Batı'ya olan saklayamadığı özleminden zaman zaman yararlanıp kız arkadaşlarından biri (No: 1860) F İstasyonu tarafından denetim altında tutulmuş ve Le Chiffre'in özel hayatıyla ilgili bazı bilgiler ele geçirilmiştir.

Kısaca özetlemek gerekirse, Le Chiffre'in parasal açıdan çok sıkıntıda olduğunu söyleyebiliriz. 1860'ın bulgularına göre bazı mücevher-

ler gizlice satılmış, Antibes'deki villa elden çıkarılmış ve günlük harcamalarında da gözle görülür bir kısıtlama söz konusu olmuştur. Aşağıdaki bilgiler, bu konuda işbirliği yaptığımız İkinci Büro'daki dostlarımızın da katkısıyla elde edilmiştir.

1946 yılının Ocak ayında Le Chiffre, Cordon Jaune adıyla bilinen ve Normandiya ile Brötanya'da çalışmalarını sürdüren genelevlerin kontrolünü denetimi altına almıştır. Leningrad Bölüm III'den kendisine yukarda sözü edilen kısa adı SODA olan sendika için tahsis edilmiş olan elli milyon frankı genelevlerine harcamakla ne denli aptal olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır.

Cordon Jaune için ayrılan paranın doğal olarak çok iyi bir yatırım olması gerekirdi. Kendi cebini patronlarından aldığı maaş ile doldurmaya çalışmak yerine büyük bir olasılıkla sendika kasasından yararlanmayı tercih etmiştir. Bununla birlikte genelevlerinden kazandığı paraları kendi kişisel zevkleri için kadınlara harcamasaydı şimdi çok zengin olabilirdi.

Kader, ona çok acımasız davrandı.

Yaklaşık üç ay sonra, 13 Nisan'da **Loi Tendant à la Fermeture des Maisons de Tolerance et au Renforcement de la Lutte contre le Proxenitisme** adlı Fransız yasa numarası 46685 ile suçlandı.

(M. bu cümleye gelince homurdanarak telefona uzanıp, düğmeye bastı.)

—S Başkanlığı?

—Buyrun, efendim.

—Bu cümlenin anlamı ne? (Sözcükleri heceledi.)

—Pezevenklik efendim.

—İyi bir dil kullanmıyorsunuz, S Başkanlığı. Yabancı dilde telaffuz edilmesi güç bir şey kullanıp bilginizi göstermek istiyorsanız evraka bir de sözlük eklemeliydiniz. Bundan böyle İngilizce yazmaya çalışın.

—Affedersiniz, efendim.

M. telefonu kapatarak evrakı okumaya koyuldu.

"Adı çıkmış evlerin kapatılması, porno kitap ve filmlerin yasaklanması amacıyla yürürlüğe giren bu yasa (Fransızca okumaya çalıştı.) Le Chiffre'i bir gece içinde iflasa sürükleyerek sendika için tahsis edilen parayı da silip süpürdü. Le Chiffre çaresiz kalınca, evlerini yasaları en son limitine kadar zorlayarak randevuyla çalışılan yerler haline getirdi. Gizlice bir, iki sinemada porno film gösterilerini sürdürmeye çalışmasına rağmen, kaybettiği paraları bir daha kazanamadı. Bu arada polis araştırmalarını devam ettirdi ve çok kısa bir süre sonra Le Chiffre'in yirmi veya daha fazla kuruluşu kapatıldı.

Polis doğal olarak bu adamla sadece genelev işlettiği için ilgilenmişti, fakat İkinci Büro ile işbirliği yapmaya başladıktan sonra, polisin dikkatini Le Chiffre'in sermayesine çekebildik.

Böylece biz ve Fransız dostlarımız, Le Chiffre'in içinde bulunduğu durumun önemini daha iyi kavrayabildik ve son birkaç ay içinde Cordon Jaune genelev zincirleri polis tarafından sıkı bir denetim altına alındı. Sonuç olarak, Le Chiffre'in sermayesinden artık geriye hiçbir şey kalmamıştır. Veznedarlığını yaptığı sendikanın kasasındaki elli milyon frankın yerinde yeller esmektedir.

Görünüşe bakılırsa, Leningrad'ın henüz olayın bilincine varmadığı söylenilse bile,

SMERSH'in çok yakında gerçekleri gün ışığına çıkaracağına inanılmaktadır. P İstasyonu'nun bir yetkilisi, geçen hafta Sovyet Haberalma Teşkilatı'nın üst düzeydeki bir subayının Strasbourg'a gitmek üzere Varşova'dan ayrıldığını bildirmiştir. Bu haberle ilgili olarak ne İkinci Büro'dan ne de Strasbourg'daki yetkililerden herhangi bir onaylama gelmemiştir. Ayrıca Le Chiffre'in iki taraflı çalışan casus olduğuna inanmamıza rağmen, bununla ilgili somut deliller de henüz elimize geçmemiştir.

Eğer Le Chiffre, SMERSH'in kendisini adım adım izlediğini veya kendisinden kuşkulandığını bilseydi ya kaçmaya çalışır, ya da intihar ederdi. Fakat şu anda çaresizlikten eli kolu bağlı kalmış olmasına rağmen henüz hayatının tehlikede olduğundan haberdar olmadığı dikkatleri çekmiştir. Le Chiffre'in planlarını bozabilecek karşı bir harekâta geçmeyi düşünmemize rağmen, bunun son derece tehlikeli ve göreneklerimize ters düşen bir davranış olacağını düşünerek vazgeçtik. Tasarımızın içeriğini evrakın sonunda bilgilerinize sunmayı uygun gördük.

Özetlersek, bize kalırsa Le Chiffre, bunalıma düşmüş diğer kasa hırsızlarını kendine örnek alarak kaybını kumarda telafi etmeye çalışacaktır. Esrar kaçakçılığının yanı sıra piyasada ender bulunan oreomisin, streptomisin ve kortizon adlı ilaçların kaçakçılığı ile Borsa'da işler son derece durgun gitmektedir. Bu tür bir kaçakçılık işinden büyük paralar kazanmayacağı kesindir, kazansa bile parayı daha cebine koyamadan öldürüleceği açıkça ortadadır.

Her iki durumda da, Le Chiffre'in sendika kasasındaki son yirmi beş milyon frankı aldığını ve on beş gün sonra bir haftalığına Dieppe'in

kuzeyindeki Royale-les-Eaux civarında küçük bir villada kalacağını biliyoruz.

Bu yaz, Royale'deki Gazino'da Avrupa'nın en büyük kumarının oynanması söz konusudur. Deauville ve Le Touquet'deki bankalardan Gazino'ya büyük miktarda paraların akacağı artık kesinlik kazanmıştır. Société des Bains de Mers de Royale'in bir bakara ve iki şimendifer masası kiraladığı saptanmıştır.

Amerikalı ve Avrupalı işadamlarının bu yaz Royale'e gelecekleri öğrenilmiştir. Artık modası geçmiş gibi değerlendirilen bu sayfiye yerinin eski canlılığına kavuşması beklenmektedir.

Le Chiffre'in, 15 Haziran'dan itibaren bakarada elli milyon frank kazanmaya çalışacağından hiç kuşkumuz yoktur. (Ve böylece de farkına varmadan kendi hayatını kurtarmış olacaktır.)

Önerilen karşı harekât

Bu güçlü Sovyet casusunun Fransa'nın kuzey sınırındaki komünist sendikayı iflasa sürüklemesi sonucu kendisinin Kuzey Atlantik Paktı'na bağlı ülkelerin kamuoyunun gözünde küçük düşürülüp yok edilmesinin kabul edileceğine olan inancımız sonsuzdur. Bu harekâtımızı gerçekleştirmemiz için Le Chiffre'in kumar masasında yenilmesi kesinlikle şarttır. (Cinayet son derece anlamsız olacaktır. Le Chiffre öldürülürse Leningrad'ın onu bir efsane olarak dünya kamuoyuna sunacağından kuşku yoktur.)

– Bu yüzden iyi bir kumarbazın yüklü bir parayla bir an önce Royale'e gönderilmesini ve bu adamı yenmesini öngörüyoruz.

Tehlikeleri ve büyük miktarda para kaybının söz konusu olabileceğini varsaysak bile, başarı

şansı az olan daha önemsiz konularda bile aynı oranda ve belki daha fazla paralar harcandığını gözönünde tutmak zorundayız.

Kararınız eğer olumsuz yönde olursa, önerilerimizi ve elde ettiğimiz bilgileri ya İkinci Büro'nun eline ya da Washington'daki Merkezi Haberalma Bürosu'na vermekten başka seçeneğimiz yoktur. Her iki büronun da işe bir an önce başlamak için sabırsızlanacağından hiç kuşkumuz yoktur.

İmza: S.

Ek: A

Adı: Le Chiffre.

Diğer Adı: Değişik dillerde "sayı" sözcüğünün çeşitlemeleri, örneğin "Herr Zifer".

Ailesi: Bilinmiyor.

İlk kez 1945 yılının haziran ayında Almanya'daki Amerikan sınırı yakınlarındaki Dachau DP Kampı'nda görüldü. Akıl hastanesinde bir süre tedavi gördü. Görünüşe göre hafıza kaybından ve ses tellerinin felce uğramasından şikâyetçiydi. (Her iki şikâyetinin de doğruluğu tartışılır.) Konuşmaması yüzünden tedavide büyük bir başarı elde edilemedi, hasta hafıza kaybına uğradığında ısrar etmesine rağmen, 1945 yılının eylül ayında Strasbourg'a yollandığını ve Alsace-Lorraine ile olan bağlantılarını hatırlayabildi. Strasbourg'a hiçbir ülkenin tabiyetinde olmayan 304-596 numaralı bir pasaportla gönderilmiş. Daha sonra ise "Le Chifre" adını almış. (Pasaportta adının karşılığında sadece numara yazdığı için.) İlk adı yok.

Yaşı: 45 civarında.

Özellikleri: 1.65 boyunda, 100 kilo ağırlığında. Yüz rengi oldukça solgun. Her zaman tıraşlı. Fırça gibi kızıl saçlı. Gözler koyu kahverengi. Kadınımsı küçük ağız. Porselen dişler. Yahudi kanını belli eden geniş kulak memeleri olan küçük kulaklar. Yumuşak, küçük ve kıllı eller. Ailesinde büyük bir olasılıkla Prusya veya Polonya kanıyla karışmış Akdeniz kanının varlığı. Genellikle koyu renk kruvaze takım elbise giyen kişi, giyiminde aşırı özenli. Ağızlıkla sigara içer. Sık aralıklarla sigarasının dumanını içine çeker. Yumuşak bir sesle ve her zaman temkinli konuşur. Fransızca ve İngilizceyi anadili gibi konuşur. Almancası da oldukça iyi sayılır. Marsilya aksanı arasıra kendini belli eder. Çok ender gülümser.Hiçbir zaman gülmez.

Alışkanlıkları: Genellikle pahalı, fakat akılcı. Bitmek tükenmek bilmeyen cinsel istekleri vardır. Kendisine acı çektirmekten aşırı hoşlanır. Yarış arabaları konusunda geniş bilgi sahibidir. Tabanca ve bıçak kullanmasını çok iyi bilir. Sigara kutusu ve sol ayakkabısının içinde her zaman kullanılmaya hazır üç adet jilet vardır. Muhasebe ve matematik konularında uzmandır. Usta bir kumarbazdır. Biri Fransız diğeri Alman, iki koruyucusu her zaman yanındadır. (Bunlarla ilgili ayrıntılı bilgi sağlanabilir.)

Yorum: Leningrad Bölüm III'ün Paris kanalıyla denetiminde olan tehlikeli ve gözüpek SSCB casusu.

İmza: Arşiv Müdürü

Ek: B

Konu: SMERSH

Kaynaklar: İkinci Büro ve CIA Washington aracılığıyla kısıtlı bilgi ve evrak ele geçirilmiştir.

SMERSH Rusça iki sözcüğün kaynaşmasından ortaya çıkmıştır: "Smyert Shpionam", "Casuslara Ölüm" anlamına gelir. Merkezi Bürolar: Leningrad'da. (Şubesi ise Moskova'da.) Görevi, her türlü ihaneti asgariye indirmek olan büro, Sovyet Gizli Servisi ile Gizli Polis'in gerek Sovyetler Birliği'nde, gerek yurtdışında görevlerini yerine getirmeyen casuslarına gereken dersi verir. SSCB'nin en güçlü ve acımasız kuruluşudur ve öç alma konusunda bugüne kadar hiçbir zaman başarısızlığa uğramaması ile tanınır. SMERSH'in 22 Ağustos 1940 yılında Meksika'da Trotsky'nin öldürülmesinden sorumlu olduğu sanılıyor. Ülkeye ihanet eden diğer Rus vatandaşları ile kuruluşların cezasını da verdiği bilinmektedir.

Hitler'in Rusya'ya saldırmasından sonra SMERSH'in adı bir kez daha duyuldu. 1941 yılında Sovyet kuvvetlerinin geri çekilmesi sırasında SMERSH hainler ve iki taraflı çalışan casuslarla işbirliğini yoğunlaştırdı. O zamanlarda NKVD'nin ölüm mangası olarak görevini sürdürdü. NKVD'nin şimdiki görevi ise tam olarak açıklığa kavuşturulamamıştır.

Kuruluş, savaştan sonra kendisini tamamen temize çıkarttı ve şimdi ise sadece yüksek düzeyde beş yüz kişilik kadrosuyla çalışmakta olup beş ayrı kola ayrılmıştır:

I. Bölüm: Gerek Sovyetler Birliği'nde, gerek yurtdışında bulunan ve SSCB aleyhine çalışan casusların ortaya çıkarılmasıyla uğraşır.

II. Bölüm: Cinayetleri de kapsayan bu operasyonları idare eder.

III. Bölüm: Yönetim ve Maliye.

IV. Bölüm: Araştırma ve yasal işler. Personel işleri.

V. Bölüm: Yargılama: bu bölümde tutukluların son kararları verilir.

Savaştan bu yana sadece bir tane SMERSH mensubu yakalayabildik: Diğer adı Garrad-Jones olan Goytchev. Sözü geçen kişi 7 Ağustos 1948'de Hyde Park'da Yugoslav Elçiliği doktorlarından Petchora'yı öldürmüştü. Sorgulaması sırasında bir düğme içine sakladığı potasyum siyanürü içerek intihar etti. SMERSH'e bağlı çalıştığını ve bundan büyük gurur duyduğunu açıklamaktan başka hiçbir şey söylemedi.

Aşağıda adı geçen iki taraflı çalışan İngiliz casuslarının SMERSH'in kurbanları olduklarına inanıyoruz: Donovan, Harthrop-Vane, Elizabeth Dumont, Ventnor Mace, Savarin. (Ayrıntılı bilgi için, Morg: Q Bölümü'ne bakınız.)

Sonuç: Bu çok güçlü kuruluş hakkında bilgimizi daha artırmak ve elemanlarını yok etmek için her türlü girişimde bulunulacaktır.

III. BÖLÜM

007

Gizli Servis'in Sovyetler Birliği ile ilgili bölümü olan S Başkanlığı, Le Chiffre'i yok etmeye kesin kararlıydı. S Başkanlığı, bu kararını özgürce ve tek başına almıştı. Başkan, evrakı alarak Regent's Park'a bakan kasvetli binanın en üst katına çıkıp, yeşil çuhayla kaplı kapıdan içeri girerek koridorun sonundaki odaya doğru yürüdü.

Genelkurmay Başkanlığı komitesi sekreterlerinden biri tarafından desteklenen ve 1944 yılındaki bir sabotaj girişiminde yaralanan M. nin Kurmay Başkanı'nın odasına kavgacı bir tavırla girdi.

—Buraya bak, Bill. Şefine satmak istediğim bir şey var. Keyfi yerinde mi?

—Ne dersin, Penny?

Kurmay Başkanı aynı odayı paylaştıkları M. nin özel sekreterine döndü.

Bayan Moneypenny soğuk, keskin ve garip bakışları yüzünden cazibesini yitirmiş genç bir kadındı.

—Bence, yerinde sayılır. Bu sabah, Dışişleri Bakanlığı'nda ufak çapta bir zafer kazandı. Ayrıca, yarım saat içinde hiç kimseyle randevusu yok.

Hoşlandığı ve bölümü için çok yararlı olduğuna inandığı S Başkanı'nı yüreklendirmek

istercesine gülümsedi.

—İyi, satılacak mal bu, Bill. (Çok Gizli olduğunu belirten kırmızı yıldızlı siyah dosyayı uzattı.) Ve lütfen Tanrı aşkına bunu kendisine uzatırken en içten gülümsemeni takın. Ona, burada beklediğimi söyle. Dosyayı incelerken yüzündeki ifadeden, aklından geçenleri anlamaya çalış. Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi isteyebilir. Her neyse, okumasını bitirinceye kadar onu sinirlendirmemeye çalış.

—Başüstüne, efendim! (Kurmay Başkanı, masasının üstündeki dahili telefonun düğmesine basıp, öne doğru yaslandı.)

—Evet? diye yumuşak bir ses cevap verdi.

—S Başkanı, çok acil olduğunu söylediği bir dosya getirdi, efendim.

Kısa bir sessizlik oldu.

—Getir, dedi ses.

Kurmay Başkanı telefonu kapatarak ayağa kalktı.

—Teşekkürler; Bill. Yandaki odada olacağım, dedi S Başkanı.

Kurmay Başkanı, bürosundan çıkarak M. nin odasına giden çift kapıya doğru yürüdü. İçeri girdikten hemen sonra dışarı çıkarak, M. nin rahatsız edilmek istemediğini belirten kapının üstündeki küçük yeşil ışığı yaktı.

* *

Daha sonra S Başkanı, İki Numara'ya coşkuyla şunları söyledi.

—Son paragraf yüzünden az kalsın her şey suya düşecekti. Son satırlarda bölücülük ve şantaj olduğunu oldukça kesin bir tavırla belirtti. Her neyse, kabul etti ya, gerisi önemli değil. Fikri, deli saçması olduğunu söylemesine rağ-

men, denemeyi kabullendi. Hazine'dekilere, burayı birkaç ay içinde "tımarhaneye" çeviren Rus albaylara para yatırmak yerine kumara yatırmanın daha akılcı olacağını söyleyecek. Bir an önce Le Chiffre'i ele geçirmek için yanıp tutuşuyor. Ayrıca, bu iş için elinde yetenekli bir adam olduğunu ve onu denemek istediğini de sözlerine ekledi.

—Kimmiş? diye sordu İki Numara.

—Çift 0'lardan biri. Galiba 007. Çetin ceviz olduğu söyleniyor. M. Le Chiffre'in silahlı adamlarının sorun yaratacaklarını tahmin ediyor. 007'nin çok iyi bir kumarbaz olduğu biliniyor, aksi halde Monte Carlo Gazinosu'nda Romen ekibinin üçkâğıdını öyle kolayca yakalayamazdı. O yıl kumarda bir milyon frank kazanmış. O günlerde iyi paraydı bir milyon.

*

* *

James Bond'un M.ile görüşmesi kısa sürdü.

—Ne dersin, Bond? diye sordu M.

Bond, karşısında oturan zeki bakışlı adama baktı.

—Bu görev için beni düşünmüş olmanıza sevindim, efendim. Ama yüzde yüz başarılı olacağıma söz vermem imkânsız. Şansım yaver gitmeyebilir ve tüm paramı yitirebilirim. Oyun oldukça yüksek oynanıyor, yarım milyon frankla açılışlar yapılıyor.

Bond, karşısındaki adamın soğuk bakışları karşısında susmak zorunda kaldı. M. bütün bunları zaten biliyordu. Bakaradaki tek sayıları en az Bond kadar iyi bilirdi. Tek sayıların ne tür bir üstünlük sağlayacağını, karşı tarafın ve kendi adamlarının ne tür insanlar olduğunu çok iyi bilirdi. Bunlar zaten onun işiydi. Bond, korkula-

rını sözcüklere dökmemiş olmayı istedi.

—Onun da şansı yaver gitmeyebilir, dedi M. Sana ihtiyaçlarını karşılayabilecek oldukça yüklü bir meblağ verilecektir. Onun gibi senin de yirmi beş milyonun olacak. Başlangıçta sana on milyon vereceğiz ve etrafı kolaçan ettikten sonra da ikinci on milyonu yollayacağız. Beş milyonu da artık sen kumarda zaten kazanırsın. (Gülümsedi.) Büyük kumar başlamadan birkaç gün önce oraya gidip çevreye bir göz gezdir. Trenler, odalar ve ihtiyacın olabilecek diğer şeyler için Q ile görüş. Veznedar para işini halledecek. İkinci Büro'ya yedek para için gerekli talimatı vereceğim. Orası onların bölgesi olduğuna göre onlarla iyi geçinmemiz gerek. Mathis'i de yollamaları için elimden geleni yapacağım. Yanlış hatırlamıyorsam, diğer Gazino işinde yine Mathis ile birlikte çalışmış ve çok iyi de anlaşmıştınız. NATO söz konusu olduğu için her şeyi Washington'a anlatmak zorundayım. Fontainebleau'daki haberalmada CIA'nın bir veya iki adamı var. Sormak istediğin başka bir şey var mı?'

Bond başını salladı.

—Mathis ile birlikte çalışmak benim için bir zevk olacaktır, efendim.

—İyi, göreceğiz. Adamı yakalamak için elinden geleni ardına koyma. Eğer başaramazsan seni rezil edeceğimizden hiç kuşkun olmasın. Görevinin çok eğlenceli olduğuna inanıyorum, ama Le Chiffre'in de aynı şekilde eğlenceli biri olduğunu sanmıyorum. Neyse, iyi şanslar.

—Teşekkür ederim, efendim! diyen Bond kapıya doğru yürüdü.

—Bir dakika!

Bond geri döndü.

—Seni korumam gerektiğine inanıyorum, Bond. Görevinde başarılı olabilmen için başka bir şeye de ihtiyacın var. Bu konuyu düşüneceğim. Gerekli kişiler seni Royale'de bulacaklar. Endişelenmene hiç gerek yok. İşini bilen birini yollayacağımdan emin olabilirsin.

Bond görevini tek başına yürütmeyi tercih ederdi, ama hiç kimse M. ile tartışamazdı. Onun sözleri emir niteliğindeydi. Bond, göndereceklerı kişinin ne aptal ne de gereğinden fazla açıkgöz ve meraklı biri olmasını dileyerek odadan çıktı.

IV. BÖLÜM

L'ENNEMI ECOUTE*

İki hafta sonra James Bond, Splendide Oteli' ndeki odasında uyandığında M.ile olan konuşmalarının bir bölümü aklına geldi.

Bond, Royale-les-Eaux'ya iki gün önce öğle vakti varmış ve kendisini arayan olmamıştı. Kayıt defterine "James Bond, Port Maria, Jamaica" diye adını ve adresini yazınca hiç kimse kendisini kuşku dolu gözlerle süzmemişti.

M. Bond'un bu fikrine herhangi bir tepki göstermemiş;

—Le Chiffre ile aynı masada oynamaya başladıktan sonra bu tür şeylere ihtiyacın olabilir, demişti.

Bond, Jamaica'yı çok iyi bildiği için oradan denetim altına alınmak istediğini belirtmiş ve babasını tütün ekicisi, kendisini de babasının tüm paralarını Borsa'da ve kumarda yiyen bir çiftçi olarak tanıtmak istemişti. Eğer bu konuda birileri kuşkuya kapılıp araştırma yapmak isterlerse, Charles DaSilva'yı avukatı olarak gösterecekti. Charles'ın uydurma hikâyeleri gerçek gibi göstermekte üstüne yoktu.

Bond, son iki öğleden sonrayla akşamların çoğunu rulette yeni sistemler geliştirmek ama-

(*) Düşman dinliyor

cıyla kumarhanede geçirdi. Şimendifer de en yüksek bankoyu aldı. Kaybetseydi ikinci bir kez şansını denememeye kararlıydı. Üç milyon franka yakın para kazandı. Kumarhanenin tüm girdisini çıktısını iyice öğrendi. Bütün bunlardan başka, Le Chiffre'i kumar masasında izleme olanağını buldu ve üzüntüyle Le Chiffre'in asla hata yapmayan çok şanslı bir kumarbaz olduğunu gördü.

Bond, her zaman iyi kahvaltı etmekten hoşlanan bir insandı. Soğuk duştan çıktıktan sonra, pencerenin yanındaki küçük yazı masasının başına geçti. Portakal suyu, yumurta, salam ve şekersiz iki fincan kahveden sonra başını kaldırıp pencereden dışarı baktı. Hava çok güzeldi. Grosvenor Caddesi'ndeki Morlands dükkanında özel olarak hazırlattığı Türk ve Balkan tütünü karışımı olan sigarasını yaktı, geniş kumsala çarpan küçük beyaz dalgacıklara ve haziran güneşi altında ağlarını toplayan balıkçılara baktı.

Derin düşüncelere dalan Bond, telefonun ziliyle yerinden hopladı. Santral memuru, Stentor Radyo Müdürü'nün, Paris'e ısmarladığı telsiz radyoyla aşağıda beklediğini söyledi.

—Aa, tabii, dedi Bond. Kendisini odama yollayın.

Bu, İkinci Büro'nun ayarladığı Bond ile birlikte çalışacak olan adamın geldiği anlamındaydı. Bond, kapıya bakarak gelenin Mathis olmasını yürekten diledi.

İşadamı görünümündeki Mathis, yuvarlak büyük kutuyla içeri girince Bond'un yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. Mathis, kaşlarını çatıp ciddi bir tavırla kapıyı kapamasa, Bond koşup onu kucaklayacaktı.

—Paris'ten yeni geldim, bayım. Sipariş ettiğiniz seti buyrun. Royale'den Avrupa'nın önemli bütün başkentlerini dinleyebileceksiniz. Hiçbir tarafta dağ olmadığı için seslerin net geleceğini sanıyorum.

—Öyle olacağından eminim, diyen Bond karşısında bilmece gibi konuşan adama bakarak kaşlarını kaldırdı.

Mathis, onun bu davranışıyla ilgilenmedi bile. Paketi elektrikli şöminenin yanına koyarak açtı.

—Saat on biri beş geçiyor, dedi ve Compagnons de la Chanson'un şimdi orta dalgada olması gerek. Avrupa'da turneye çıkmışlar. Roma üzerinden onları dinleyebiliriz. Şimdi, sesin nasıl olduğuna bir bakalım, hele. Böylece radyoyu denemiş oluruz.

Göz kırptı. Bond, Mathis'in ses düğmesini sonuna kadar açtığını gördü. Kırmızı ışık yanmasına rağmen radyodan bir ses çıkmadı.

Mathis, radyonun arkasına birkaç kez vurdu. Birdenbire korkunç bir gürültü küçücük odayı doldurdu. Mathis, sevecen bir ifadeyle kısa bir süre sete baktıktan sonra sesini kapattı.

—Sevgili bayım, beni lütfen bağışlayın, ses ayarı çok kötü.

Sonra radyonun üstündeki düğmelere uzandı. Ses ayarını yaptıktan sonra yerinden doğrularak Bond'un sırtına bir şaplak indirip Bond'un parmakları acıyıncaya kadar tokalaştılar.

Bond, gülümseyerek ona baktı.

—Bütün bunlar ne demek oluyor, bakalım? diye sordu.

—Sevgili dostum, (Mathis keyiflenmişti.) seni meraktan çıldırttım, çıldırttım, çıldırttım.

Ya Mösyö Muntz veya onun sözde karısı olacak kadın, uydurma bir griple yatalak olması yetmiyormuş gibi bir de sağır olmuş, umarım acı da çekiyordur.

Şaşkın bakışlarla bakan Bond'a bakarak neşeyle gülümsedi.

Mathis yatağa oturup Caporal paketini yırtarak açtı. Bond sabırla bekledi.

Mathis, sözcüklerinin oluşturduğu şaşkınlıktan iyice zevk almıştı. Ciddileşti.

—Nasıl olduğunu ben de bilmiyorum. Gelişini daha önceden biliyor olmalılar. Karşı tarafın adamları burada çok güçlü. Senin tam üstündeki odada Muntz ailesi kalıyor. Adam Alman. Kadın ise Orta Avrupa'dan bir yerden, büyük bir olasılıkla Çekoslovak. Burası çok eski bir bina, biliyorsun. Şu elektrikli şöminelerin arkasında şimdi artık kullanılmayan bacalar var. Tam şurada. (Şöminenin birkaç santimetre üstündeki bir yeri gösterdi.) Çalışması geçici olarak durdurulmuş çok güçlü bir alıcı var. Teller, Muntz'ların elektrikli şöminesinin arkasından uzanıp amplifikatörün bulunduğu yere kadar gidiyor. Odalarında kayıt aygıtı ile kulaklık var. Böylece Muntz'lar her şeyi dinleyebiliyorlar. İşte bunun için Madam Muntz gripten yatakta yatıyor ve yemek için bile yataktan kalkmıyor. Mösyö Muntz da güneşten yararlanıp akşamları kumar oynayacağı yerde, karısının yanıbaşından ayrılmamayı tercih ediyor.

—Bunların bir kısmını hem Fransa'da bulunduğumuz hem de çok zeki kişiler olduğumuz için biliyoruz. Geri kalanını ise, sen buraya gelmeden birkaç saat önce elektrikli şömineni sökerek öğrendik.

Bond kuşkuyla yerinden doğrularak duvar-

daki kaplama tahtasına doğru gidip çivileri gözden geçirdi. Çivilerin sökülüp tekrar takılmış olduğunu hemen farketti.

—Şimdi oyunumuzu biraz daha sürdürmemiz gerek, dedi Mathis.

Kısık sesle radyoya doğru giderek sesi kapattı.

—Umarım radyo hoşunuza gitmiştir, mösyö, dedi. Sesin ne kadar net olduğuna dikkat ettiniz mi? Harika bir topluluk değil mi?

Sağ eliyle havada bir daire çizerek kaşlarını kaldırdı.

—Evet, müthiş bir topluluk! dedi Bond. Programı sonuna kadar dinlemek isterim. (Öfkeyle birbirine bakan Muntz'ları düşününce gülümsedi.) Olağanüstü bir aygıt, bu. Jamaica'ya işte bunun gibi bir şey götürmek istiyordum.

Mathis alaycı bir yüz ifadesi takınarak Roma'dan yapılan programı tekrar açtı.

—Size ve sizin Jamaica'nıza! dedi ve tekrar yatağa oturdu.

Bond kaşlarını çatarak ona baktı.

—İş işten geçtikten sonra ağlamanın bir yararı yok, dedi. Bu oyunun uzun sürmeyeceğini biliyorduk, ama foyamızın bu kadar çabuk ortaya çıkarılmasını da beklemiyorduk.

Bir ipucu bulmak için boş yere kafasını kurcaladı. Ruslar şifrelerimizden birini çözmüş olabilirler miydi? Eğer öyleyse, bir an önce eşyalarını toplayıp geri dönse iyi olurdu. Kendisi ve üstlendiği görev anında gün ışığına çıkabilirdi.

Mathis, sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi:

—Şifre söz konusu bile değil, dedi. Ama yine de vakit kaybetmeden şifreleri değiştirmeleri için

Londra'ya haber vermemiz gerek. Ortalığı birbirine kattık, bundan emin olabilirsin... Şimdi biraz işten söz edelim. Her şeyden önce, İki Numara'dan çok memnun kalacaksın. Çok güzel bir kızdır. Siyah saçlı, mavi gözlü ve olağanüstü.... şey... şişkinlikleri var. Hem önde hem arkada... Ve telsiz konusunda gerçek bir uzman olmasından ötürü onunla cinsel açıdan pek ilgilenmiyorum. Stentor Radyosu'nun önde gelen elemanlarından ve aynı zamanda benim vazgeçemediğim yardımcılarımdan biri. Zaten bu yoğun yaz aylarında o olmasaydı, inanın bayım, hiçbir iş yapamazdım. (Dişlerini göstererek sırıttı.) İkimiz de bu otelde kalıyoruz, radyoda herhangi bir sorunla karşılaşırsanız yardımcımın sorunlarınızı çözmekten kaçınmayacağından eminim. Tüm yeni makineler, Fransız malları bile,ilk bir, iki gün parazit falan yapabilirler. Özellikle geceleri, diye ekleyerek göz kırptı.

Bond, bu sözlerden pek hoşlanmamıştı.

—Bana niçin bir kadın yollamak istediklerini bir türlü anlayamadım, dedi. Buraya tatile mi geldiğimi sanıyorlar?

Mathis, onun sözünü kesti.

—Sakin olmaya çalış, dostum. O, senin tahmin edemeyeceğinden çok daha ciddi ve bir buzdolabı kadar soğuk bir kadın. Bir Fransız gibi Fransızca konuşur ve işini çok iyi bilir. Seninle nasıl tanışacağını da ayarladım. Hem zaten burada güzel bir kızla beraber olmandan daha doğal bir şey olabilir mi? Jamaicalı bir milyoner olarak senin ateşli kanına ters düşer zaten.

Bond kuşkuyla baktı.

—Başka ne gibi sürprizlerin var? diye sordu kuşkuyla.

—Pek yok, diye karşılık verdi Mathis. Le Chiffre villasına yerleşti. Kıyıdan yaklaşık on mil ilerde. İki koruyucusu her zamanki gibi yanıbaşında. İkisi de çok güçlü delikanlılara benziyor. Biri, iki gün önce esrarengiz görünümlü üç kişinin gittiği bir "pansiyona" girerken görüldü. Onların adamları olabilirler. Yukarıya düzenli şekilde gazeteleri geliyor. Adamlarımızdan biri aralarında Bulgarca konuştuklarını söyledi. Bu tür insanlara burada çok sık rastlanmıyor. Bunlar, genellikle Yugoslavlara karşı kullanılan türde insanlardan. Son derece aptal olmalarına rağmen her emre boyun eğerler. Ruslar bunları basit cinayetlerde veya başka birinin yerine geçirmek amacıyla kullanıyorlar.

—Teşekkürler. Benimki ne olacak? diye sordu Bond. Başka bir şey var mı?

—Hayır. Öğle yemeğinden önce Hermitage Oteli'nin barına gel. Tanışma törenini düzenleyeceğim. Onu bu akşam yemeğe davet et. Böylece onun da kumarhaneye seninle birlikte gitmesi son derece doğal olur. Ben de orada olacağım, ama perde arkasında. Burada birkaç iyi arkadaşım var. Seni yalnız bırakmayacağız, merak etme. Ah, az kalsın unutuyordum, otelde Ronald adında bir Amerikalı var. Max Ronald. Fontainebleau'dan CIA'nın adamı. Londra bunu sana söylememi istemişti. Görünüşte zararsız bir adama benziyor. İlerde belki işimize yarayabilir.

Yerde duran radyodan gürültülü bir müzik duyulunca Mathis radyoyu kapattı. Kısa bir süre set hakkında konuştular, Bond parayı nasıl ödeyeceğini sordu. Daha sonra Mathis elini uzatarak kapıyı açtı ve Bond'a göz kırparak dışarı

çıktı.

Bond pencerenin yanına oturarak düşüncelerini toplamaya çalıştı. Mathis'in kendisine söylediği hiçbir şey tatmin edici değildi. İyiden iyiye şaşkına dönmüştü. Kendini profesyonel bir baskı ve gözetim altında hissetti. En küçük bir girişim bile Le Chiffre'in karşısına geçip oturma şansını elinden alabilirdi. Rusların şakası yoktu. Ve şimdi de başına şu baş belası kız çıkmıştı. İçini çekti. Kadınlar eğlence içindi. Görevi bahane edip işe karışırlar, duygusallıkları işi bozar ve her iş bozulduktan sonra da başları önünde sessizce çekip giderlerdi.

—Orospu! dedi Bond ve sonra da Muntz'ları hatırlayarak daha yüksek sesle bir kez daha "orospu" dedikten sonra odadan çıktı.

V. BÖLÜM

MERKEZ'DEN GELEN KIZ

Saat on ikide Bond otelden sokağa çıktığında, kilisenin çanları çalıyordu. Çam ve mimoza kokuları Gazino'nun tam karşısındaki çakıl taşlarıyla döşeli yeni sulanmış bahçeden gelen toprak kokusuyla karışmıştı.

Olanca güzelliğiyle parlayan güneş, insanlara neşe ve canlılık veriyordu. Le Havre'a uzanan Picardy ve Brittany kayalarının güney kesiminin yanıbaşında, düz kıyı şeridinden hemen önce, Somme ağzının kenarında yer alan Royale-les-Eaux, Trouville gibi kumarda önde gelen yerleşim merkezlerindendi.

Royale ilk kez küçük bir balıkçı kasabası olarak dikkatleri çekmişti. İkinci İmparatorluk döneminde Trouville kadar güzel olan bu yer, daha sonra su sporları merkezi olarak önem kazandı. Fakat nasıl Deauville, Trouville'in önemini yok etmişse aynı şekilde Le Touquet de Royale'i silip süpürdü.

Yüzyılın başlarında sahil kasabalarında işler kötüye gitmeye başlayıp günün modası olarak eğlence sıhhatle birleştirilince, Royale tepelerinin arkasındaki doğal kaynağın sulu kükürt içerdiği ortaya çıkarıldı ve kükürtün karaciğere olan olumlu etkisi vurgulandı. Tüm Fransız halkının karaciğer şikâyeti göz önünde bulundurulunca, Royale'in adı hemen "Royale-les-Eaux"

ve "Eau Royale" olarak değiştirilip kasabadan elde edilen kükürtlü sular özel ambalajlı şişelere doldurularak otellerin ve lokantaların listelerinde yer almaya başladı.

Kumarhane kendi özgün rengi olan beyaz ve yaldızlı boyalarla yeniden badanalandı, odalar soluk gri renkli möbleler ve şarap rengi kırmızı perde ve halılarla süslendi. Büyük avizeler tekrar yerlerine takıldı. Bahçeler büyük bir özenle yeniden ekildi, çeşmeler tekrar akmaya başladı ve kasabanın en büyük iki oteli olan Splendide ve Hermitage gösterişli bir şekilde süslenip cilalandı ve yeni elemanlar görevlerine başladı.

Kasvetli bir görünümde olan küçük kasaba ile liman bile çehrelerini değiştirdi, Paris'in ünlü kuyumcularının yer aldığı anacadde ise yerli ve yabancı turistlerle dolmaya başladı.

Mahomet Ali Syndicate, yüksek kumarın cazibesine kendisini kaptırdı ve böylece bankalar boş geçen yıllarının acılarını çıkarmaya başladılar.

Bu parlak ve neşeli görünümün tersine Bond, güneşin altında karamsar bir şekilde kısa bir süre durarak görevinin önemini ve tehlikesini düşündü.

Daha sonra da kafasının içini dolduran kasvetli düşüncelerden kurtulmak istercesine omuzlarını silkip oteline geri dönerek, garaja doğru ilerledi. Hermitage Oteli'ndeki randevusundan önce, arabasına atlayıp Le Chiffre'in kıyıdaki villasına bir göz atmaya karar verdi ve sonra da Paris'e kadar uzanan otoyoldan geri döndü.

Hermitage Oteli'nin barına giren Bond, geniş pencerelerin yanındaki masaların birine oturdu.

Son derece lüks döşenmiş olan barda, geniş

deri koltuklar vardı. Perdeler ve halılar denizci mavisiydi. Çizgili yelekler giymiş olan garsonların yeşil önlükleri vardı. Bond, içkisini söyledikten sonra çevresine göz gezdirmeye başladı. Müşterilerin hemen hepsi çok iyi giyinmiş kişilerdi. Bond, bunların çoğunun Parisli olabileceğini düşündü. Hepsi de içkilerinin tadına vararak, neşeyle konuşup gülüyorlardı.

Erkekler şampanya içerken kadınlar martini tercih ediyorlardı.

Bond'un gözü, karşı kaldırımda yürüyen griler giymiş siyah saçlı genç kızla uzun boylu Mathis'e takıldı. Mathis, kolunu genç kızın boynuna dolamış olmasına rağmen aralarında gözden kaçmayan bir soğukluk vardı. Bond, içinde bulunduğu durumun özelliği nedeniyle dışarıya bakmaya devam etti.

—Aman Tanrım, şu Mösyö Bond değil mi? (Omuz başında patlayan Mathis'in sesi gerçek bir şaşkınlığı yansıtıyordu.)

Bond bocalayarak ayağa kalktı.

—Nasıl oldu da yalnızsınız? Yoksa birini mi bekliyordunuz? Size yardımcım Bayan Lynd'i tanıştırabilir miyim?.. Şekerim, bu bey bu sabah kendisiyle iş yaptığım Jamaicalı bey işte.

Bond, kibar bir tavırla eğildi.

—Tanıştığımıza sevindim. Yalnızım. Buyrun, birlikte oturalım isterseniz.

Yandaki masadan bir iskemle çektikten sonra üçü de garsonun gelmesini beklemeye başladılar. Mathis'in siparişi kendi adına vermekte direnmesine rağmen, Bond genç kız için Bacardi, Mathis için de Royale'in ünlü sularından bir şişe ısmarladı.

Mathis ile Bond havaların ne kadar güzel gittiğinden ve Royale-les-Eaux'daki kumardan

söz ettiler. Genç kız konuşmadan oturdu. Bond'un ikram ettiği sigaralardan birini alıp uzun uzun inceleyerek yaktı ve ilk dumanı derin derin içine çektikten sonra burun deliklerinden ve ağzından dumanı savurdu. Genç kızın davranışlarındaki belli kesinlik ve kusursuzluk gözden kaçmıyordu.

Bond, onun varlığını tüm bedeniyle hissetmeye başladı. Mathis ile karşılıklı sohbet ederlerken arasıra genç kıza dönerek onu da sohbetlerine katmak istemesine rağmen genç kız sadece gülümseyerek karşılık vermişti.

Kömür gibi siyah saçlarını ortadan ikiye ayırmış olan genç kızın küçük ve sivri çenesiyle teninin beyazlığı siyah saçların arasında çok hoş bir görünüm kazanmıştı. İri mavi gözleri Bond'a alaycı bir ilgisizlikle bakıyordu. Dudaklarına daha çekici bir görünüm kazandıran rujun dışında makyaj yapmamıştı. Tırnakları kısa ve ojesizdi. Boynunda düz altın bir zincir, sağ elinin yüzük parmağında topaz bir yüzük vardı. Çok kısa olmayan gri elbisesi bedeninin tüm güzelliklerini ortaya çıkarmıştı. Beline üç parmak kalınlığında siyah bir kemer takmıştı. Siyah çantasıyla geniş hasır şapkasını yanındaki iskemleye koymuştu. Yuvarlak burunlu siyah deri ayakkabılar giymişti.

Bond, genç kızın güzelliği karşısında heyecanlanmış ve insana huzur veren kişiliğini çok merak etmişti. Genç kızla birlikte çalışma fikri ona şimdi çok daha cazip geliyordu. Fakat aynı zamanda da tedirgin olmuştu. İçgüdüsel bir davranışla avuçlarını sıktı.

Bond'un hareketini gören Mathis, kısa bir süre sonra ayağa kalktı.

—Affedersin, dedi genç kıza, Duberne'lere

telefon etmem gerekiyor. Bu akşamki yemeği ertelemeliyim. Akşam yalnız kalmaktan sıkılmayacağına emin misin?

Genç kız başını hayır anlamında salladı.

Mathis barın yanındaki telefon kulübesine giderken, sözcüklerin gerçek anlamını kavrayan Bond, genç kıza dönerek:

—Bu akşam işiniz olmadığına göre, sizi yemeğe davet edebilir miyim? dedi.

Genç kız, aralarındaki gizli işbirliğinin ilk belirtisini gülümseyerek vurguladı.

—Çok teşekkür ederim, dedi. Belki daha sonra Mathis'in dediği gibi sizin ikinci eviniz olan gazinoya beni de götürürsünüz. Belki size şans getiririm.

Mathis'in masadan ayrılışı genç kızın davranışlarına sıcaklık getirmişti. Birlikte çalışacaklarını yeni öğrenmiş gibi Bond'a yakınlık göstermeye başlamıştı. Bond, planının tüm ayrıntılarını genç kıza anlattıktan sonra her şeyin daha olumlu olacağını farketti. Bond, genç kızın görevini zevkle yerine getireceğini ve kendisiyle birlikte uyum içinde çalışacağını hissetti.

Mathis masaya geri dönünce Bond hesabı istedi. Oteline geri dönüp arkadaşlarıyla öğle yemeğinde buluşacağını söyledi.. Kısa bir süre genç kızın elini avuçlarının içinde tutarken yarım saat önce her ikisine de olanaksızmış gibi gelen sıcaklığın ve anlayışın aralarında doğmak üzere olduğunu hissetti.

Genç kız onun arkasından bakarak sokağa çıkışını izledi.

Mathis iskemlesini genç kızınkine yaklaştırarak yumuşak bir sesle konuştu.

—O benim çok iyi arkadaşımdır. Tanıştığınıza çok sevindim. İkinizin arasındaki buzların

eridiğini hissediyorum. (Gülümsedi.) Bond' un bu güne dek yumuşadığını pek sanmamama rağmen, bunun onun için yeni bir deneyim olacağına da inanıyorum. Tabii senin için de...

Genç kız, Mathis'in sözlerini dolaylı olarak cevapladı.

—Çok yakışıklı bir adam. Bana biraz Hoagy Carmichael'ı hatırlatmasına rağmen onda biraz soğuk ve kaba bir şeylerin olduğunu...

Cümlesini tamamlayamadı. Birdenbire birkaç metre ötelerindeki pencere tuzla buz oldu. Yanıbaşlarındaki ani patlamadan ikisinin de yüzü kireç gibi bembeyaz kesildi. Ve ortalığı derin bir sessizlik kapladı. Masaların üstündeki kadehlerin ve şişelerin bir kısmı sokağa döküldü. Barın arkasında, rafların üstünde duran şişeler devrildi. Herkes çığlık çığlığa bağırırken bir yandan da dışarı çıkmaya çalışıyordu.

—Buradan ayrılma, dedi Mathis.

İskemlesini geri iterek camı düşmüş pencereden atlayıp sokağa çıktı.

VI. BÖLÜM

HASIR ŞAPKALI İKİ ADAM

Bond bardan ayrıldıktan sonra, birkaç yüz metre ilerdeki oteline gitmek üzere ağaçlıklı yolda yürümeye başladı. Karnı çok acıkmıştı.

Hava hâlâ çok güzeldi, güneş olanca kızgınlığıyla ortalığı kasıp kavurmasına rağmen yol kenarındaki iri çınar ağaçları ortalığı serinletiyordu.

Sokakta çok az insan vardı, iki adam bir ağacın altına oturmuş konuşuyorlardı.

Bond adamlara iyice yaklaştıktan sonra onları farkedebildi. Adamlarda garip bir sakinlik vardı. İkisi de kısa boyluydu ve koyu renk takım elbise giymişlerdi. Tiyatroya giderken değişiklik olsun diye otobüse binmeye karar vermişler gibi bir halleri vardı. İkisinde de kenarı siyah kurdeleli hasır şapka vardı. Şapkalarının kenarıyla ağacın gölgesi yüzlerini örtmüştü. Omuzlarına asılı yuvarlak fotoğraf çantaları vardı.

Ve çantalardan biri parlak kırmızı, diğeri ise mavi renkteydi.

Bond, bu ayrıntılarla uğraşırken adamlara da bir hayli yaklaşmıştı. Bir yandan da çantaların içinde çeşit çeşit silah olabileceğini düşünüyordu.

Kırmızı çantalı adam, mavi çantalı adama başıyla işaret etti. Ani bir hareketle mavi çantalı

adam, çantasını omzundan indirdi. Mavi çantalı adam ve Bond, çınar ağacının nasıl öne doğru eğildiğini tam olarak göremediler. Daha sonra göz kamaştırıcı beyaz bir ışıkla korkunç bir patlama ortalığı kapladı. Ağacın gövdesinden kaçamayan Bond, kaldırımın üstüne yuvarlandı. Bond yerde yatarken müthiş bir gürültü duyuldu. Yarı baygın ve şaşkın bir şekilde dizinin üstünde doğrulmaya çalışırken küçük dal ve yapraklar üstüne düşmeye başladı. Küçük cam parçaları ortalığı kapladı. Gökyüzüne doğru yükselen siyah bir duman gördü. Çevreyi iğrenç bir koku kapladı. Caddenin elli metre ilersindeki ağaçların yaprakları dökülmüş, gövdeleri yanmıştı. Karşı kaldırımda ise, yere devrilmiş iki ağaç yolu kapatmıştı. Yolun diğer kenarında ise patlamadan ötürü bir çukur açılmış ve çevreyi duman kaplamıştı. Hasır şapkalı iki adamdan geriye hiçbir şey kalmamıştı. Yol, kaldırımların üstü ve ağaçların gövdesi kan içinde kalmıştı.

Bond kusmak üzere olduğunu hissetti.

Mathis onu kurtarıncaya kadar Bond ağacın gövdesine sımsıkı sarılmış bir halde kaldı.

Bond, Mathis ile birlikte paniğe kapılmış otel müşterilerinin korku dolu gözlerle kendisine baktığı Splendide Oteli'ne gitti. Ambülansların ve itfaiyenin siren seslerini duydular. Ağır ağır merdivenleri çıkarak Bond'un odasına doğru ilerlediler.

Bond kan içinde kalmış gömleğini ve pantolonunu çıkarırken, Mathis elektrikli şöminenin önünde duran radyoyu açtı ve Bond'u soru yağmuruna tuttu.

Sonra telefonu açarak Merkez'i aradı. Karşısına çıkan memura:

—Şefe patlama sonucu yaralanan İngiliz asıllı Jamaicalıyla benim ilgileneceğimi söyle. Yarasının ağır olmadığını ve bu konuda endişelenecek bir şey bulunmadığını da belirt. Zaten yarım saat içinde onlara her şeyi açıklayacağım. Olayın, iki Bulgar komünisti arasındaki bir kan davası sonucu olduğunu ve ikisinin de patlayan bombayla öldükleri şeklinde basına yansımasını istiyorum. Olay yerinde bir yerlere saklanmış olan üçüncü Bulgar hakkında bir şey söylemelerine gerek yok, ama onu bir an önce yakalasalar kanımca iyi olur. Üçüncüsünün Paris'e gitmek üzere çoktan yola koyulduğuna eminim. Her taraf iyice aransın. Anlaşıldı mı? **Bonne chance!**

Mathis başını çevirip Bond'a baktı.

—**Merde!** Müthiş şanslıydın, dedi Bond'a. Bombanın seni hedef aldığından kuşkum yok. Yalnız bir yerde bir hata yaptıkları kesin. Bombayı attıktan sonra ağacın arkasına saklanacaklardı. Fakat tam tersi oldu. Neyse, boş ver! Olayın altında yatan şeyleri nasıl olsa öğreneceğiz. Fakat her şeye rağmen bu işte bir bit yeniği var. Ve bu insanların seni çok ciddiye aldıkları da kesin. Fakat bu Tanrının cezası Bulgarlar seni zorla ele geçirebileceklerini nasıl düşündüler ki? O kırmızı ve mavi çantaların anlamı neydi? Kırmızı çantayı çok iyi incelememiz gerek...

Mathis tırnaklarını kemirdi. Heyecandan gözleri parlıyordu. Artık tek başına ilgilenemeyeceği çok önemli bir olay söz konusuydu. Bond Gazino'da Le Chiffre ile kozunu paylaşırken Mathis artık onun gölgesi olmayacak, onun da bir söz hakkı bulunacaktı. Mathis ayağa fırladı.

—Bir içki içip bir şeyler ye ve dinlen, dedi Bond'a. Ben de siyah çizmeli polislerden önce

davranıp duruma hakim olmalıyım.

Mathis radyoyu kapattıktan sonra eliyle selam verip, eğilerek odadan çıktı. Kapı kapandıktan sonra odayı derin bir sessizlik kapladı. Bond pencerenin yanına oturarak hâlâ hayatta olduğuna şükretti.

Bond ilk viskisinden bir yudum aldığında telefon çaldı.

—Ben, Lynd!

Sesi oldukça yavaş ve kuşku dolu çıkmıştı.

—İyi misiniz?

—Evet, oldukça.

—Buna sevindim. Lütfen kendinize iyi bakın.

Telefon kapandı.

Bond, yerinde doğrularak fazla yanmış olan kızarmış ekmekleri bıçağıyla temizlemeye başladı.

Ani bir düşünceyle irkildi: ikisi öldü, peşimde biri daha var.

Bond, bıçağını Strasbourg porseleninin yanında duran kâseye bıraktı, garsona bu özel servisinden dolayı yüklü bir bahşiş vermeye karar verdi.

VII. BÖLÜM

ROUGE ET NOIR*

Bond, büyük bir olasılıkla sabaha kadar sürecek olan kumar için sakin olup dinlenmeye kararlıydı. Masajcının öğleden sonra saat üçte gelmesini istedi. Garson yemek tepsisini alıp gittikten sonra İsveçli masajcı gelinceye kadar pencere kenarına oturup denizi seyretti.

Masör konuşmadan Bond'un ayak ucundan boynuna kadar yumuşak hareketlerle masajını yapmaya başladı. Bond sakinleştiğini, sol omzuyla sol kolundaki ağrılarının hafiflediğini farketti ve İsveçli masör gittikten sonra derin bir uykuya daldı.

Akşamüstü, yeniden doğmuş gibi canlı ve dipdiri uyandı.

Soğuk duştan sonra kumarhaneye gitti. Geçen akşamdan beri kumar masalarına olan ilgisini yitirmişti. Yarı matematiksel,yarı sezgisel oynadığı kumarda bu yeteneklerini yeniden kazanmak zorundaydı. Bond, kazanmak isteyen her kumarbazın bu kişisel bilgilere ihtiyacı olduğunu biliyordu.

Bond doğuştan kumarbazdı. İskambil kâğıtlarının soğuk temasıyla yeşil çuhalı yuvarlak masanın üstündeki fişlere her zaman hayrandı. Kumarhanelerdeki konfordan, rahat koltukla-

(*) Kırmızı ve siyah

rından, yanıbaşında duran viski veya şampanya kadehinden ve derin bir sessizlik içinde servis yapan garsonlardan çok hoşlanırdı. Tarafsızlıkla dönen rulet topuyla yine aynı tarafsızlıkla dağıtılan iskambil kâğıtları adeta onu büyülerdi. Sıra kendisine gelip, hayati önem taşıyan "evet" veya "hayır" sözcüğünü söyleyinceye kadar, bir sanatçı ve bir izleyici olarak sandalyesinde ifadesiz bir yüzle oturup diğer kumarbazların kararlarında önemli roller almaktan da çok hoşlanırdı.

Her şeyin ötesinde, herkesin sadece ve sadece kendi hatalarından sorumlu olması, en çok hoşuna giden şeydi. Kişi, sadece davranışından ötürü ya kendini suçlar ya da gurur duyardı. Şansı, efendi değil de, köle gibi değerlendirirdi. Şans, omuz silkilerek kabul edilmeli veya sonuna kadar ondan yararlanmalıydı. Kumarbazlar şansın ne olduğunu iyice bilmek zorundaydılar ve onu hatalı bir davranışın sonucu olarak görmemeliydiler. Kötü oynamak kadar korkunç bir günah işlenemezdi. Ve şansın korkulacak hiçbir yanı yoktu. Bond, şansı bir kadın gibi değerlendirirdi. Asla kandırılamayacak ve yaltaklanılamayacak bir kadın gibi... Fakat öte yandan da ne kadınlar ne de kartlar ona henüz sırt çevirmemişlerdi. Bir gün aşk veya şans yüzünden diz çökmek zorunda kalacağını da hissediyordu. Bu gerçekleştiği zaman ise, aşkın veya şansın bedelini ödemeyi kabul etmek zorunda kalacağını da biliyordu. Yanılgı payını mutlaka gözönünde bulundurmak zorundaydı.

Fakat o haziran akşamı Bond, özel salona girip bir milyon frankı fişle değiştirdikten sonra 1 Numaralı Rulet Masası'na otururken kendine olan güvenini yeniden kazanmış ve çevresine güleç bir yüzle bakıyordu.

O gün öğleden sonra saat üçte başlayan ruletin topunu kısa bir süre inceledi. Yuvarlağın her dönüşünde topun rasgele bir sayının üstünde duracağını bilmesine rağmen, her zaman böyle davranır, topu incelemekten çekinmezdi. Krupiye fildişi renkteki topu sağ eline alıp yuvarlağı bir çember gibi döndürdükten sonra topu yavaşça atardı. Bond, krupiyenin bu hareketinden sonra her oyunun yeniden başladığını kabul ederdi.

Mekanik olarak dönen yuvarlakla, yuvarlağın meyilli kısımlarının topu asla etkilemeyeceği yıllardan beri bilinirdi. Fakat buna rağmen Bond'un da içinde olduğu birtakım rulet oyuncuları bir önceki oyunla ilgili her şeyi bilmek isterlerdi. Sözgelimi, top arka arkaya tek veya çift sayılarda durmuşsa bunu bir kenara not etmekten hiç kaçınmazlardı.

Bond deneyimine pek bel bağlamazdı. O, sadece bir oyunda ne kadar çok hünerli olabilirse o kadar çok kazanacağına inanırdı.

Bond yaklaşık üç saatten beri rulet oynanan masada büyük bir kayıp veya kazanç olmadığını gördü. İlk iki sayıya yüz biner frank koyarak oyuna başladı.

Yedi oyunun sonunda altı kez kazanmıştı. Yedinci oyunda top otuzun üstünde durunca kaybetti. Net kazancı dört yüz bin franktı. Sekizinci oyuna katılmadı. Top sıfırda durdu. İki kez arka arkaya kaybedinceye kadar ilk ve son sayıları oynamaya karar verdi. İki kez ortadaki sayılarda duran top dört yüz bin frank kaybetmesine neden oldu, ama masadan kalkarken bir milyon frank kazançtaydı.

Bond, sürekli yüksek oynadığı için masadakilerin ilgisini çekmişti. Masadakilerden birkaçı

şanslı olduğunu görünce ona yaklaşmaya başlamışlardı. Bunlardan biri de Bond'un tam karşısında oturan Amerikalıya benzettiği adamdı. Bond'un her kazanışında sanki kendisi kazanıyormuş gibi neşeleniyordu. Bond bir, iki kez ona gülümsedi ve adamın tıpkı kendisi gibi fişlerini dizmeye çalıştığını farketti. Bond ayağa kalkınca o da sandalyesini geri iterek seslendi.

—Beni oyundan kurtardığınız için teşekkürler. Size bir içki ısmarlayabilir miyim?

Bond, onun CIA ajanı olduğunu sezdi. Bond krupiyeye on binlik, sandalyesini tutan garsona da binlik bir fiş bahşiş verdikten sonra bara doğru giderlerken sezgisinin doğru olduğunu anladı.

—Adım, Max Ronald, dedi Amerikalı. Tanıştığımıza sevindim.

—Ben Bond, James Bond.

—Ah evet! dedi arkadaşı. Bakalım şimdi, neyi kutlamamız gerekiyor?

Bond gülümseyerek barmene baktı.

—Martini! dedi. Derin şampanya kadehinde olsun.

—Tabii efendim!

—Bir dakika lütfen. Üç ölçü Gordon, bir ölçü votka, yarım ölçü de Kina Lillet koyun lütfen. Çok iyi karıştırdıktan sonra da büyük, ama çok ince limon kabuğu koymayı da ihmal etmeyin. Anlatabildim mi?

—Tabii, bayım.

Barmenin bu tariften hoşlandığı belliydi.

—Tanrım, iyi bir içkiye benziyor, dedi Ronald.

—Yemekten önce asla bir kadehten fazla içmem. Ama onun da sert, soğuk ve iyi hazırlanmış olmasını isterim. Özellikle lezzetleri kötü

içkilerden, küçük porsiyonlardan hiç hoşlanmam. Bu içkiyi ben icat ettim. İyi bir ad bulunca da piyasaya çıkaracağım.

Açık sarı renkteki içkisi soğutulmuş şampanya kadehinde gelince Bond uzanarak kadehi alıp tattı.

—Harika! dedi barmene. Fakat daha iyi bir votka kullansaydınız daha iyi bir sonuç elde edebilirdiniz.

Öte yandan Ronald, merakla Bond'un içkisine bakıyordu.

—Her şeyi çok güzel çözümlüyorsunuz, dedi neşeyle. Bugün öğleden sonraki olaydan sonra bu içkiye "Molotof Kokteyli" adını vermelisiniz.

Masaya oturdular, Bond kahkahalarla gülmeye başladı.

—Olay yerine "X" işareti koymuşlar, polis arabaların oradan geçmesine izin vermiyor. Umarım bu olay kumara karşı olan ilginizi azaltmamıştır.

—Halkın komünist hikâyesine inandığını ve yanan bütün ağaçların bu akşam sökületeceğini sanıyorum. Burada da Monte Carlo'daki disiplinle çalışıyorlarsa, sabaha kadar ortada olayla ilgili en ufak bir iz bile kalmaz.

Ronald sigara paketine uzanarak bir sigara çıkardı.

—Bu işte sizinle birlikte çalışmaktan çok mutluyum, dedi içkisine bakarak. Başınıza bir şey gelmediği için de özellikle çok mutluyum. Adamlarımız olayı çözümlemek için ellerinden geleni yapacaklardır. Onlar da bu olayı sizinkiler kadar önemsiyor. Washington bu olayda işlerin kendisinde olmadığına çok üzülüyor, ama her konuda gereken yardımı yapacakların-

dan hiç kuşkunuz olmasın. Londra'dakilerin de aynı şekilde davranacağından eminim.

Bond başını salladı.

—Burada olmadıkları için biraz kıskanıyorlar, o kadar.

—Her neyse, sizin emrinizdeyim ve benden istediğiniz her şeyi yapmaya hazırım. Mathis ve adamlarından bana pek iş düşmeyecek, ama yine de burada emirlerinizi bekliyorum.

—Bunları duymak beni rahatlattı, dedi Bond. İki ayrı kuruluşun elemanları olarak içinde bulunduğumuz rekabetin hem bana hem de Mathis ile size yararlı olacağından eminim. Le Chiffre'in tahmin ettiğimiz gibi biri çıkmasından memnunum. Ne yazık ki,şu anda size verebileceğim belirli bir görev yok, ama bu akşam Gazino'da olabilirseniz çok memnun olurum. Bayan Lynd adında bir yardımcım var. Oyuna başlayınca, onu yalnız bırakmamanızı rica edeceğim. Olağanüstü güzel bir kızdır, onun yanında sıkılacağınızı sanmam. (Ronald'a gülümsedi.) Le Chiffre'in koruyucularını da izlemiş olursunuz. Orada bir olay çıkaracaklarını sanmıyorum, ama yine de belli olmaz.

—Yardım edebileceğimi sanıyorum, dedi Ronald. Şunu bilmenizde fayda var, kendimi bu gürültülü patırtılı işlerin içine atmadan önce ben de Deniz Kuvvetleri'nde görevliydim...

—Anlıyorum, dedi Bond.

Bond, Ronald'ın Teksaslı olduğunu öğrendi. NATO'nun Haberalma Bölümü'nde bir süre çalışan Ronald, değişik ülkelere mensup kişi ve kuruluşların güvenliğini sağlamanın ne denli güç olduğunu anlattı. Bazı Amerikalıların iyi insanlar olduklarına karar veren Bond, nedense bu iyi Amerikalıların hep Teksas doğumlu

olduklarını aklından geçirdi.

Otuz beş yaşlarında olan Max Ronald zayıf, uzun boyluydu. Üstündeki açık renk takım elbisesiyle Frank Sinatra'ya benziyordu. Hareketleri ve konuşma tarzı son derece ağır olmakla birlikte güçlü kişiliği gözden kaçmıyordu. Yüzünde, avını yakalamaya çalışan bir şahin ifadesi vardı. Zincirleme sigara içen Ronald, dumandan gözlerini korumak istercesine kısık gözle çevresine bakıyordu. Bond, onun Avrupa ve Washington'daki meslektaşlarından söz etmediğini farketti. Ronald, sadece Bond ile ve onun bağlı olduğu kuruluşla ilgileniyordu.

Ronald ikinci viskisini de bitirdikten sonra, Bond ona Muntz'lardan ve o sabah kıyıya yaptığı gezintiden söz etti. Bu arada saat yedi buçuk olmuştu. Birlikte otele dönmeye karar verdiler. Bond, Gazino'dan ayrılmadan önce fişlerini paraya çevirdi.

Splendide Oteli'ne doğru yürürlerken bir grup işçinin patlama yerinde çalışmaya başlamış olduğunu gördüler. İşçilerin bir kısmı sökülmüş ağaçları kamyonlara taşırlarken diğerleri de kaldırımlarla bulvarı yıkıyorlardı. Bombanın açtığı çukur kapatılmıştı. Bond, Hermitage Oteli'nin pencereleriyle dükkân vitrinlerinin de onarıldığını tahmin etti.

Sıcak, mavi gökyüzünün altında Royale-les-Eaux bir kez daha eski güzelliğine kavuşmuştu.

—Kapıcı kimin için çalışıyor? diye sordu Ronald.

Bond bilmediğini söyledi. Mathis, bu konuda ona hiçbir şey söylememişti.

—Beraberinizde birini getirmediğiniz sürece, dedi Ronald, karşı tarafın adamı olduğunu

kabul etmek zorundasınız. Bütün kapıcıların parayla satın alındığını sakın unutmayın. Ayrıca bu, onların suçu değil. Hırsızlarla üçkâğıtçıların dışında, tüm otel müşterilerine saygıyla hizmet etmek için eğitilmişlerdir. Rahatınız için ellerinden geleni ardlarına koymazlar.

Bond, o öğleden sonra başına gelen korkunç olayın ardından kapıcının telaşla yukarı çıkıp iyi olup olmadığını sorduğunu hatırladı. Bond, hâlâ olayın etkisinden kurtulmadığını söylemenin yararlı olabileceğini düşünmüştü.

Ronald üst kattaki odaların birinde kalıyordu. Gazino'da, yüksek kumarın başlangıç saati olan on buçuk veya on bir civarında buluşmak üzere asansörde birbirlerinden ayrıldılar.

VIII. BÖLÜM

MUM IŞIĞI VE ŞAMPANYA

Bond odasına gitti. Odanın aranmadığından iyice emin olduktan sonra soyunup önce sıcak, ardından soğuk duşunu yaparak yatağına uzandı. Otelin barında genç kızla buluşmadan önce, kumarla ilgili en ince ayrıntıları bir kez daha gözden geçirmesi için tam bir saat vakti vardı. Kazanç veya kayıpla sona erecek olan oyunu ise daha sonra düşünecekti. Genç kızın, Mathis'in ve Ronald'ın bu görevdeki rollerini de bir an önce saptaması gerekiyordu. Ayrıca, düşmanından gelebilecek her türlü tepkiyi de önceden kestirmesi şarttı. Gözlerini kapatıp gerçekleşebilecek her tür olasılığı düşünmeye çalıştı.

Le Chiffre ile yapacağı düellonun sonucunu düşünmekten yorulan Bond, saatin dokuza yaklaştığını gördü. Kafasındaki düşünceleri uzaklaştırmaya çalışarak kalkıp giyindi.

Siyah ince saten kravatını bağladıktan sonra aynanın önünde kendini inceledi. Gri-mavi gözlerinde alaycı bir ifade vardı. Hiçbir zaman yerinde duramayan siyah kısa saçı sağ kaşının üstüne bir virgül gibi düşmüştü. Sağ yanağının hemen altındaki küçük yara izi ise kendisine bir korsan havası veriyordu. İnce ve hafif tabakasına elli adet Morland sigarası doldururken, "Hoagy Carmicheal'a pek benzemiyorum", diye

düşündü. Mathis, genç kızın hakkında söylediklerini ona aktarmıştı.

Tabakayı cebine koyduktan sonra Ronson çakmağını çıkararak içinde yeterli gaz olup olmadığına baktı. Parasını cebine koyduktan sonra çekmeceyi açarak tabanca kılıfını ceketinin iç cebine yerleştirdi. Daha sonra Beretta'sını çıkartarak tetiği çekmeden birkaç kez atış hareketi yaptı. Ardından da boş tabancanın tetiğini çekti. Tabancayı doldurduktan sonra iç cebindeki kılıfa yerleştirdi. Unuttuğu bir şey olup olmadığını düşünerek çevresine bakındı. Kruvaze ceketini giydi. Kendini son derece sakin ve rahat hissediyordu. Aynaya bakarak sol kolunun altındaki tabancanın belli olup olmadığını inceledi, olmadığını görerek kravatını son bir kez daha düzelttikten sonra odadan çıkıp kapıyı kilitledi.

Merdivenleri inip bara doğru giderken asansör kapısının açıldığını ve soğuk bir sesin kendisine seslendiğini duydu.

—İyi akşamlar!

Seslenen, genç kızdı. Durarak Bond'un kendisine yaklaşmasını bekledi.

Bond, genç kızın güzelliğini bir kez daha farketti. Yeniden heyecanlanmasına hiç şaşmadı.

Dünyadaki sadece sayılı birkaç terzinin dikebileceği güzellikteki siyah kadife bir elbise giymişti. Boynuna pırlantalı bir kolye takmış olan genç kızın göğsünde de pırlantalı bir broş parlıyordu. Elinde küçük siyah bir çanta vardı. Dümdüz inen siyah saçlarını çenesine doğru kıvırmıştı.

Olağanüstü güzellikteydi ve Bond kalbinin hızla çarptığını hissetti.

—Çok güzelsiniz. Radyo işinden çok para kazandığınıza eminim.

Genç kız Bond'un koluna girdi.

—Bara inmeden doğruca yemeğe gitsek sizce bir sakıncası olur mu? diye sordu. Yemek salonuna girerken çok güzel olmak istiyorum. Doğrusunu isterseniz bu siyah kadife elbiseyle başım dertte. Oturunca hemen iz bırakıyor. Unutmadan söyleyeyim, bu akşam çığlığımı duyarsanız bilin ki yanlışlıkla bambu bir sandalyeye oturduğum içindir.

Bond güldü.

—Tabii, hemen yemeğe gidebiliriz. Yemeğimizin gelmesini beklerken bir kadeh votka içeriz.

Genç kız Bond'a memnunlukla baktı ve Bond az önce söylediklerini yine kendi düzeltti.

—Veya isterseniz bir kokteyl tabii. Kasabanın en güzel yemeği bu otelde veriliyor.

Kalabalık salondan içeri girer girmez, başgarson hemen yanlarına gelip saygıyla eğildi. Bond, salonda bulunanların hayranlıkla genç kıza baktıklarını gördü.

Otelin bahçesine bakan geniş pencerelerin yanındaki masalar, lokantanın en gözde masaları olmasına rağmen, Bond salonun arka tarafındaki aynalı bölmelerin bulunduğu yerde oturmayı tercih etti.

Mor mürekkeple yazılmış listeyi bir süre inceledikten sonra garsonu çağırdı. Genç kıza dönerek:

—Karar verdiniz mi? diye sordu.

—Votka, lütfen! diye cevap veren genç kız tekrar listeyi incelemeye koyuldu.

—Çok soğuk, küçük bir sürahi votka! dedi Bond garsona.(Sonra ani bir tavırla genç kıza

döndü.) İlk adınızı bilmeden yeni elbisenize kadeh kaldıramam ki!

—Vesper! dedi genç kız. Vesper Lynd.

Bond soru soran bakışlarla genç kıza baktı.

—Adımın anlamını açıklamak oldukça sıkıcı, ama annemin dediğine göre fırtınalı bir akşam dünyaya gelmişim. Galiba bunu hiç unutmak istememişler ve bana "Akşam Duası" anlamına gelen bu adı takmışlar. (Gülümsedi.) Bazılarının hoşuna gidiyor, bazıları ise hiç beğenmiyor. Ama ben alıştım artık...

—Bence güzel bir ad, dedi Bond. Adınızı kullanabilir miyim? (Kendi buluşu olan içkisini ve ona uygun bir ad aradığını genç kıza anlattı.) "Akşam Duası" kulağa çok hoş geliyor, ayrıca dünyanın dört bir yanındaki insanların içkimi içtikleri zaman "Akşam Duası"na ihtiyaçları olacağı da kesin. Kullanabilir miyim?

—Bir tek şartla, ben denedikten sonra, diye söz verdi genç kız. Buluşunuzdan gururlandığınıza göre çok güzel bir içki olmalı.

—Bütün bunlar bittikten sonra birlikte içeriz, dedi Bond. Kazansak da kaybetsek de... Ne yiyeceğinize karar verdiniz mi? Lütfen pahalı bir şey seçin, yoksa bu güzel elbisenize ihanet etmiş olursunuz. Her şeyden şartlar elverdiğince yararlanmayı severim. Belki aptalca bir şey, ama galiba bekârlığın getirdiği bir alışkanlık veya işimin gereği her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşündüğüm için. Kötü bir huy biliyorum, ama görev başındayken yemeklerimi genellikle yalnız yerim ve bu da içinde bulunduğum durumu daha iyi anlamama neden oluyor.

Vesper gülümseyerek Bond'a baktı.

—Hoşuma gitti! dedi genç kız. Ben ise her

şeyin tadına vararak ve tadını çıkartarak yapmaktan hoşlanırım. Bence, iyi yaşamanın koşulu bu. Ama sözcüklere vurulunca biraz aptalca gibi geliyor galiba.

Garson buzlu votkayı getirince, Bond kadehleri doldurdu.

—Görüşlerinize katılıyorum, dedi. Şimdi de bu akşamki şansımıza, Vesper!

—Evet! diyen genç kız kadehini kaldırdı ve Bond'un gözlerine merakla dik dik baktı. Umarım bu akşam her şey yolunda gider.

Bond, genç kızın tavrında vurdumduymaz bir hava hissetmesine rağmen, Vesper içtenlikle öne doğru uzandı.

—Size bazı haberlerim var. Mathis bunları size anlatmak için adeta sabırsızlanıyor. Bombayla ilgili.

IX. BÖLÜM

KUMAR BAKARADIR

Bond çevresine bakındı, başkalarının kendilerini dinlemeleri imkânsızdı.

—Anlat, dedi Bond ilgiyle.

—Üçüncü Bulgarı Paris yolunda yakaladılar. Citroen marka bir araba kullanan Bulgar, dikkati çekmemek için yoldan iki İngiliz otostopçusu almış. Barikatla kaplı yolda durdurulmuş ve Fransızcasının bozukluğu yüzünden polisler kimliğini sormuşlar. O da tabancasını çekerek motosikletli polislerden birini vurmuş. Fakat diğer polis, nasıl olduğunu bilmiyorum, ama onu yakalayabilmiş ve intihar etmesini önleyebilmiş. Sonra da onu Rouen'e götürmüşler ve her zamanki Fransız yöntemiyle bülbül gibi konuşturmuşlar. Fransa'da sabotajcılar, katiller ve benzeri kişilerin dahil olduğu bir örgüte mensupmuşlar. Mathis'in adamları onları ele geçirmek için çalışmaya başladı. Seni öldürürlerse iki milyon frank alacaklarmış ve onlara emir veren kişi de eğer emirlerine harfi harfine uyarlarsa yakalanmalarının söz konusu olmayacağına dair söz vermiş. (Votkasından bir yudum içti.) Şimdi olayın en ilginç bölümünü anlatacağım. Ajan, gördüğün iki fotoğraf çantasını onlara vermiş. Parlak renklerin daha elverişli olacağını söylemiş onlara. Mavi çantada çok güçlü bir sis bombası olduğunu söylemiş.

Kırmızı çantada ise patlayıcı madde varmış. Biri kırmızı çantayı fırlatırken diğeri de mavi çantayı fırlatacak ve böylece sisin altında kaçabileceklerdi. Aslında, sis bombası hikâyesi tamamen Bulgarları uyutmak için uydurulan bir şey. İki çantaya da aynı patlayıcı madde yerleştirilmiş. Kırmızı ve mavi çanta arasında herhangi bir fark yokmuş. Amaç, seni yok etmekle birlikte bombayı fırlatanları da ortadan kaldırmaktı. Üçüncü kişiyi yok etmek için başka tasarıları olduğu sanılıyor.

—Devam et, dedi Bond Bulgarlara atılan kazığa şaşarak.

—Bulgarlar bu teklifi kabul etmekle birlikte, hiçbir şeyi şansa bırakmamaya da kararlıymışlar. Önce sis bombasını atmayı düşünerek sis bulutunun arasında kaçarken patlayıcı maddeyi atmaya karar vermişler. Bu sırada olaydaki üçüncü Bulgar ise, Splendide Oteli'nin arkasında arkadaşlarını bekliyormuş. Olanları görünce, arkadaşlarının işi beceremediklerini sanmış. Fakat polis patlamayan kırmızı çantadaki bombanın bazı parçalarını inceledikten sonra işin aslı ortaya çıkmış. Üçüncü Bulgar, üçkâğıda getirildiğini ve iki arkadaşının da seninle birlikte ölüme mahkûm edildiğini anlayınca konuşmaya başlamış. Hâlâ konuştuğuna eminim. Fakat bütün bunlarla Le Chiffre arasında bir ilişki kurmak söz konusu değil. Bu görev Bulgarlara belki Le Chiffre'in adamları veya başka birileri tarafından verilmiş olabilir. Olaydan sağsalim kurtulan üçüncü Bulgara Le Chiffre adı hiçbir anlam vermiyormuş.

Vesper sözlerini tamamladıktan hemen sonra garsonlar havyar, kızarmış ekmek, soğan ve yumurtayı getirdiler.

Tabaklarına konan havyarı hiç konuşmadan yediler.

* *

Bir süre sonra Bond konuştu:

—Nasıl oldu da bu işin içine karıştın? Hangi bölümdensin? diye sordu.

—S Başkanı'nın özel yardımcısıyım, dedi Vesper. Bölümünün bu operasyonda bir katkısı olmasını çok istediğinden, benim olaya karışmam için M. den izin aldı. Başlangıçta sadece haberleşmeyi sağlayacağımı sanmıştım. Neyse, M.evet demesine rağmen, patronuma senin asla bir kadın yardımcıdan hoşlanmayacağını da söylemiş. (Sustu, Bond'dan bir karşılık gelmeyince konuşmasını sürdürdü.) Mathis ile Paris'te buluşup birlikte buraya gelmeme karar verildi. Bir arkadaşım Dior'un dükkânında çalışır. Bu sabah giydiğim elbiseyle şu üstümdekini bana birkaç günlüğüne verdi, aksi halde şu insanların dikkatini çekemezdim. İşin içeriğini bilmemekle birlikte, tüm büro beni çok kıskandı. Çift 0 ile çalışacağımın dışında hiçbir şey bilmiyorlardı. Sen, onların ilahlarısın.

Bond kaşlarını çattı.

—Adam öldürmeye hazır olunca, çift 0'lı biri olmak o kadar da zor bir iş değil. İnsanın kafasını karıştıran bir meslek, ama bunu eğer meslek edinmişsen sana söylenenleri yerine getirmek zorundasın. Havyarla yumurtayı beğendin mi?

—Çok güzel, Yemeğimden çok memnunum. Keşke...

Bond'un gözlerindeki soğuk bakışları görünce konuşmasını yarıda kesti.

—Eğer iş söz konusu olmasaydı, burada bir-

likte olamazdık, dedi Bond.

Bond, açık yüreklilikten birdenbire pişman oldu. Gereğinden fazla konuştuğunu düşündü. Bu sadece bir iş ilişkisi olmalıydı.

—Şimdi ne yapmamız gerektiğini tartışalım, dedi sıradan bir sesle. Her şeyden önce sana ne yapmayı tasarladığımı açıklayayım ve bana nasıl yardımcı olacağını tartışalım. Korkarım, sana pek iş düşmeyecek...

Planını ayrıntılarıyla anlattıktan sonra olabilecek ihtimalleri de açıkladı.

Vesper onu soğuk, ama büyük bir dikkatle dinledi. Bond'un kaba davranışına çok şaşıran genç kız, S Başkanı'nın Bond hakkında söylediklerini ciddiye almadığına üzüldü. "İşinden başka bir şey düşünmez." demişti patronu görevi genç kıza verirken. "Onunla çalışmanın eğlenceli olacağını hiç sanma. Kendisine verilen görevin dışında kesinlikle hiçbir şey düşünmez ve kendisine verilen görevi tam bir başarıyla sonuçlandırır. Sadece işinde gerçek bir uzmandır, onun için boşuna gereksiz şeylere zaman harcama. Son derece yakışıklıdır, ama ona aşık olmaya kalkma. Onun kalpsiz biri olduğunu sanıyorum. Her neyse, bol şans ve sakın kendini onun cazibesine kaptırma."

Bu konuşma gerçek bir meydan okumaydı ve genç kız Bond'u görür görmez ondan hoşlandığını farketmiş, bu duygusundan da memnun olmuştu. Birlikte olmaktan hoşlandıklarına ilişkin ufacık bir imanın genç adamı aniden sanki bu sıcaklığın kendisini zehirleyecekmişçesine buz kestiğini de görmüştü. Vesper aptalca davrandığını hissetti. Çok incinmişti. Daha sonra ise, bu düşünceleri kafasından atmak istercesine omuz silkip Bond'un anlattıklarını dinlemeye

koyuldu. Bir daha aynı hatayı asla işlemeyecekti.

—...ve en önemli şey ise, şansın benden yana veya ona karşı olmasını dilemek...

Bond, bakaranın nasıl oynandığını anlatmaya başladı.

—Diğer kumarlara çok benzer. Tek sayılar kasaya karşı oynanır. Oyuncu da genellikle çift sayılara karşı oynar. Sonunda da ya kasa ya da oyunca perişan olur... Bu akşam Le Chiffre, bildiğimiz gibi, yüksek kumar masalarını denetimi altında tutan bir sendikaya bir milyon frank yatırdı ve sermayesi yirmi dört milyona düştü. Benim de aşağı yukarı o miktarda param var. Yanılmıyorsam masada on kişi olacağız ve böbrek şeklindeki masanın başında, kasanın çevresinde oturacağız... Bu tür masalar genellikle ikiye ayrılır. Kasa, sağında ve solundakiyle birer oyun olmak üzere iki oyun oynar. Kasa birinden birini mutlaka yener. Fakat Royale'de henüz yeterince bakara oyuncusu yok ve Le Chiffre, birinci kısımda diğer oyunculara karşı şansını zorlayacaktır. Kasa aynı zamanda ortaya konulan paraların miktarını da belirler. Kasa, kartları karıştıran krupiye ile birlikte oyuncuların ortasında oturur. Krupiye, her elin miktarını açıklar ve parti şefi de oyunun hakemliğini yapar. Mümkün olduğu kadar Le Chiffre'in tam karşısına oturmaya çalışacağım. Onun önünde, iyi karışmış 52'lik iki deste iskambil kâğıdının bulunduğu kutu vardır. Kutuda herhangi bir hile yapılması söz konusu bile değildir. Kartlar krupiye tarafından karıştırıldıktan sonra oyunculardan biri tarafından kesilip herkesin rahatça görebileceği kutunun içine konur. Kartları inceledik hiçbir şey bulamadık. Kartların tümünü

işaretlemek belki işimize yarayabilirdi, ama bu mümkün değildi. Ayrıca, krupiye ile suç ortaklığı anlamına geleceği için vazgeçtik.

Bond şampanyasını yudumladıktan sonra konuşmasını sürdürdü:

—Şimdi, oyunda olan şu: Kasa açılışın beş yüz bin frankla, yani beş yüz sterlinle yapılacağını söyler. Her sandalye kasanın sağından başlamak üzere numaralanmıştır. Bir başka deyişle, kasanın yanındaki oyuncu 1 Numara olarak kabul edilir ve bu parayı kabul ederse parasını masaya koyar. Oyuna katılmak istemez veya bu miktar ona fazla gelirse "pas" deyip geçer. Sıra 2 Numara'ya gelir, o da istemezse 3 Numara ve böylece tüm masadaki oyuncular sırayla katılıp katılmayacaklarını belirtirler. Eğer hiç kimse katılmazsa para ortada kalır... Az önce verdiğim örnekteki miktar çok yüksek olmadığı için hemen alıcı bulur, fakat bu miktar bir veya iki milyona çıktığında alıcı bulmak genellikle zorlaşır ve kasanın şansı varsa bir grup alıcı oyuna katılır. Bu durumda, ben her zaman oyuna katılmaktan yanayımdır. Aslında, niyetim Le Chiffre'in bankosunu görüp ya onu perişan etmek veya onun beni perişan etmesine katlanmaktır. Bu biraz uzun sürebilir, ama sonunda ikimizden biri ya zengin ya da fakir olarak masadan kalkacaktır... Oyunda kasa olmak tabii her zaman avantajlı bir şeydir. Sermayemin onu biraz tedirgin edeceğini umuyorum.

Tatlıları gelince kısa bir süre hiç konuşmadılar, kahvelerini içerken başka şeylerden söz ettiler. Sigara içtiler. Bond sonunda, oyunun tekniği hakkında bilgi vermenin zamanı geldiğine karar verdi.

—Aslında çok basittir, dedi. Eğer "yirmi bir"

oynamasını biliyorsan ilk bakışta anlayacağından eminim. Bu oyunda, ben iki kart alırım, kasa da iki kart alır ve ikimizde de yeterli sayı yoksa birer kart daha alırız. Oyunun amacı; iki veya üç kartla dokuzu tamamlamak veya dokuza yaklaşmaktır. Suratlarla onluların değeri sıfırdır. Aslar bir sayı, diğer kartlar da üzerindeki sayı değerindedir. Sadece son rakam geçerlidir bu oyunda. Örneğin, dokuz artı yedi, onaltı değil, sadece altıdır. Dokuza yaklaşan kişi kazanır. Sayılar eşit olursa, bir kez daha oynanır...

Vesper dikkatle dinlemesine rağmen, Bond'un yüzündeki ihtirası da farketmişti.

—Şimdi, diye devam etti Bond, kasanın bana verdiği iki kart sekiz veya dokuza ulaşıyorsa, bunlar "doğal kartlar"dır. Kartlarımı açarım, kasanınkiler benden daha iyi veya benimkilerle eşit olmadıkça kazanan ben olurum. Eğer elimde doğal kart yerine altı veya yedi varsa, bir kart daha alabilirim. Yok eğer, elimdeki beşten az bir sayıysa mutlaka bir kart çekerim. Beş, oyunun dönüm noktasıdır. Elinde beş varsa, kazanma ve kaybetme şansın yarı yarıyadır. Üçüncü bir kart istedikten veya istemiyorum anlamına gelen kartlarıma vuruştan sonra, kasa kendi kartlarına bakabilir. Elinde doğal kart varsa, açıp göstererek kazanır. Aksi halde, onun da benim gibi bir sorunu olduğu belli olur. Üçüncü kart alıp almama kararını benim davranışıma göre ayarlar. Kart almazsam, elimde beş, altı veya yedi olduğunu tahmin edebilir. Kart alırsam, elimde mutlaka altıdan daha küçük sayı olduğunu anlar ve onun bana vereceği kartla ya elimi düzeltebilirim ya da tam aksi olur. Ve bu üçüncü kart açık olarak verilir. Kartın değerine

göre, kasa kart alıp almama konusunda karar verir... Yani senin anlayacağın, kasanın bana oranla çok avantajlı bir durumu yoktur. Sadece, kart alıp almama kararında biraz şanslı sayılır. Fakat bu oyunda her zaman problemli bir durum vardır: Beşliye kart alınmalı mı, alınmamalı mı ve karşındaki beşliyi nasıl oynar? Oyuncuların bazıları bu durumda her zaman kart alırken, bazıları ise almazlar. Ben bu konuda içgüdülerime kulak veririm... Oyunun sonunda önemli olan, sekiz ve dokuzlardan başka bir şey değildir. Kısacası, ondan daha fazla sekiz veya dokuz çıkartmak zorundayım...

X. BÖLÜM

BÜYÜK KUMAR

Oyunun kurallarını ve karşılaşabileceği şeyleri anlatırken, Bond'un yüzü yeniden heyecanla parladı. Le Chiffre gibi bir adamla uğraşacağını bir kez daha hatırlayan Bond iyice heyecanlandığını ve nabzının hızla atmaya başladığını farketti. Aralarında az önce doğan soğukluğu tamamiyle unutmuşa benziyordu. Vesper de soğukluğundan arınmış, Bond'un heyecanını paylaşmaya başlamıştı.

Bond hesabı ödeyip yüklüce bir bahşiş bıraktı. Vesper ayağa kalkarak lokantadan dışarı çıktı, otelin çıkış kapısına doğru gitti.

Büyük Bentley marka araba kapının önünde onları bekliyordu. Bond direksiyona geçti ve yola koyuldular. Gazino'nun parkına geldiklerinde Bond arabayı mümkün olduğu kadar kapıya yakın bir yere park etti. Oldukça süslü antreden geçerlerken Bond hemen hemen hiç konuşmuyordu. Vesper yan gözle ona bakınca, burun deliklerinin titrediğini gördü. Bunun dışında Bond son derece sakin görünüyor, kendisini selamlayan Gazino görevlilerine gülücükler dağıtıyordu. Özel salonun kapısına geldiklerinde hiç kimse onlardan kimlik kartı istemedi. Bond'un ünü çoktan ortaya yayılmış, kendisini Gazino'nun en iyi müşterileri arasına sokmuştu.

Büyük odanın arka tarafına doğru gitmeden önce rulet masalarının birinden kalkan Max Ronald onlara doğru yaklaşarak Bond'u çok eski bir arkadaşıymış gibi kucakladı. Vesper Lynd ile tanıştıktan ve birkaç kelime konuştuktan sonra, Ronald şöyle dedi:

—Bu akşam bakara oynayacağınıza göre, rulette nasıl kazanıldığını Miss Lynd'e göstermeme izin verir misiniz? Kazanacağına yüzde yüz inandığım üç uğur sayım var, Bayan Lynd'in de uğur sayıları olduğuna eminim. Sizin oyun kızıştıktan bir süre sonra belki gelir sizi izleriz.

Bond, soru soran bakışlarla Vesper'e baktı.

—Çok sevinirim, dedi genç kız, Uğur sayılarınızdan birini söylerseniz ben de şansımı denemek isterim.

—Uğur sayım falan yok benim, dedi Bond asık bir yüzle. Genellikle eşit şanslara oynamayı tercih ederim veya ona yakın bir sayıya. Neyse, şimdilik izninizle. Dostum Max Ronald size gerekli ilgiyi gösterecektir.

İkisine de bakıp gülümsedikten sonra ağır adımlarla kasaya gitti.

Ronald, Bond'un ses tonundaki öfkeyi hissetmişti.

—Çok ciddi bir kumarbazdır, Bayan Lynd, dedi. Ve galiba da öyle olmak zorunda. Şimdi benimle birlikte gelin ve 17 Numaranın altıncı hissime güvenerek nasıl kazanacağını izleyin. Hiçbir şey yapmadan nasıl çok para kazanılacağını size göstereceğim.

Tekrar yalnız kalan Bond, derin bir soluk aldı ve görevinin dışında artık hiçbir şey düşünmemeye çalıştı. Kasaya giderek o gün öğleden sonra kendisine verilen kâğıdı gösterip yirmi dört milyon frankını aldı. Banknotları eşit mik-

tarlara böldükten sonra yarısını sağ cebine, yarısını da sol cebine koydu. Sonra da pirinç parmaklıkla ayrılmış büyük bakara masasının bulunduğu yere doğru ilerledi.

Masa dolmak üzereydi. Oyun şefi kumarbazların pirinç parmaklıktan geçmeleri için kadife kaplı kordonu kaldırdı.

—6 Numarayı isteğiniz üzerine size ayırdım, Mösyö Bond.

Masada hâlâ üç boş yer vardı. Bond parmaklıktan geçerek sağındaki ve solundaki oyunculara başıyla selam verdikten sonra oturdu. Geniş sigara kutusuyla siyah çakmağını çıkartıp sağ dirseğinin yanı başına, yeşil çuhayla kaplı masanın üstüne koydu. Bir sigara yakarak arkasına yaslandı.

Karşısındaki kasa sandalyesi henüz boştu. Masanın etrafında oturanlara baktı. Kumarbazların birçoğunu tanımasına rağmen adlarını bilmiyordu. Sağındaki 7 Numara, Kongo'da maden yatakları olan çok zengin bir Belçikalıya aitti. 9 Numarada ise, parasını Amerikalı zengin karısından sağlayan Lord Danvers, 3 Numarada da orta yaşlı karısı oturuyordu. Bond, karı kocanın hırslı oynayabileceklerini düşündü. Kasanın sağındaki 1 Numarada ise, Doğu Akdenizli bir armatör olan bir Yunanlı vardı. Soğukkanlılıkla oynayıp iyi bir oyun çıkarmaya çalışacağı kesindi.

Bond, garsondan bir kâğıt isteyerek boş kalan numaralar olan 2, 4, 5, 8, 10 sayılarının karşılarına birer soru işareti koyup, kâğıdı oyun şefine vermesini istedi.

Çok kısa bir süre sonra, kâğıt karşılıkları doldurulmuş olarak geri geldi.

Hâlâ boş olan 2 Numaraya üç kez boşanmış

Amerikalı bir film yıldızı gelecekti ve Bond bu neşeli ve hayattan ümidini kesmeyen yıldızın her oyuna katılabileceğini düşündü.

3 Numarada Lady Danvers, 4 ve 5 Numaralarda ise Bay ve Bayan Du Pont oturacaktı. Bond, onların da hemen hemen her oyuna girebileceklerini düşündü. İkisinde de gerçek bir işadamı görünümü olan bu çift, sanki evlerinde oyun oynuyorlarmışçasına her zaman neşeliydiler. Bond, onlarla yanyana oturmaktan memnun oldu. Kasayı onlarla veya sağında oturan Mösyö Sixte ile paylaşmaktan zevk alacağını aklından geçirdi.

8 Numarada ise Hindistan'ın küçük bir şehrinden gelmiş olan bir mihrace oturacaktı. Bond, mihracenin savaş sırasında kaçırdığı sterlinlerle oynayacağını düşündü. Deneyimleri sayesinde bazı Asyalıların çok yürekli ve atak kumarbazlar olduklarını öğrenmişti. Mihracenin çok kaybetse bile, oyundan çekilmeyeceğini biliyordu.

10 Numarada Signor Tomelli adında genç bir İtalyan vardı. Genç İtalyanın bilinçsiz bir şekilde oynayabileceğini tahmin eden Bond, adamın kaybettikçe sinirlerine hakim olamayıp olay çıkaracağına da şimdiden emindi.

Bond elindeki listesini incelemeyi yeni bitirmişti ki,pirinç parmaklığınarasındaniçeriye ağır adımlarla giren Le Chiffre'i gördü. Le Chiffre, masadakileri soğuk bir şekilde selamladıktan sonra, Bond'un tam karşısındaki kasa yerine oturdu.

Yine aynı ağır hareketle krupiyenin masanın üzerine karıştırıp bıraktığı kartları kesti. Krupiye, kartları metal kutunun içine yerleştirirken, Le Chiffre yavaşça ona bir şey söyledi. Krupiye

yüksek sesle:

—**Messieurs, mesdames, les jeux sont faits. Un banco de cinq cent mille,** dedi. Sonra 1 Numaradaki Yunanlı önündeki fiş tepeciğine yavaşça vururken, **Le banco est fait!** diye devam etti.

Le Chiffre kart kutusuna doğru uzandı. Kısa ve bilinçli bir hareketle kartları ve kart kutusunun ağzındaki küçük, soluk pembe metal parçasını düzelttikten sonra Yunanlının sağ eline doğru ilk kartı uzattı. Daha sonra kendine bir kart aldı ve Yunanlıya bir kart daha verip, kendi ikinci kartını da aldı.

Kartlarına dokunmadan taş gibi kıpırdamadan oturdu.

Yunanlının yüzüne baktı.

Uzun tahta spatulasıyla krupiye, Yunanlının kartlarını ani bir hareketle alarak kıllı ellerinin hemen önüne koydu.

Kıllı ellerini dua eder gibi birleştiren Yunanlı, başını yana eğdi. Yüzü, tamamen ifadesizdi. Kartları masanın üstünde bırakarak sol elini masadan çekti.

Daha sonra başını kaldırarak Le Chiffre'in gözünün içine baktı.

—Kart almaz! dedi Yunanlı yavan bir sesle.

İki kartla yetinip üçüncüyü istemeyişinden Yunanlının elinde beş, altı veya yedi olduğu kesindi. Kasanın kazanması için sekiz veya dokuz çıkarması gerekiyordu. Kasa bu iki sayıyı çıkaramazsa şansını denemek için üçüncü bir kart almaya hakkı vardı.

Le Chiffre az ilersinde duran iki kartına bakarak ellerini kavuşturdu. Daha sonra da sağ eliyle kartlarını alarak açtı.

Bunlar, asla yenilmesi imkânsız dörtle beşin toplamı dokuzdu.

Kazanmıştı.

—Kasa dokuz! dedi krupiye. Spatulasıyla Yunanlının kartlarını açtı. "Ve yedi!" dedi sakin bir tavırla. Yediliyle kızı alarak sandalyesinin yanındaki kullanılmış kartların atıldığı büyük metal deliğin içine koydu. Le Chiffre'in iki kartı da Yunanlınınkileri izledi.

Yunanlı, beş adet yüzbinlik fişi öne itti, krupiye bunları masanın üstünde duran Le Chiffre'in yarım milyon değerindeki fişlerine kattı. Her oyunda Gazino, **cagnotte** adı verilen küçük bir yüzde alırdı.

Krupiye yavaşça:

—Kasa bir milyon! dedi.

—Kabul! diye mırıldandı Yunanlı.

Bu, az önceki kaybını çıkartacağı anlamına geliyordu.

Bond bir sigara yakarak arkasına yaslandı. Büyük kumar başlamıştı.

Kasanın elindeki yediliye dörtten daha iyi bir kart çıkaramayan Yunanlı, üçüncü kartını aldı.

—Kasa iki milyon! dedi krupiye.

Bond'un solundaki oyunculardan bir ses gelmedi.

—Banko! dedi Bond.

XI. BÖLÜM

GERÇEĞİN SÖZ KONUSU OLDUĞU AN

Le Chiffre iri iri açılmış gözlerle, inanamayarak Bond'a baktı. Bond, kızıl saçlı, soluk benizli, gülümsemeyen kırmızı dudaklı ağıza ve hantal takım elbiseli adama göz ucuyla baktı.

Bond, bir deste parayı saymadan masanın üstüne koydu. Kaybederse krupiye zaten ne kadar kaybettiğini söyleyecekti, ama Bond asla kaybetmeyi düşünmüyordu. Ayrıca, masanın üstüne koyduğu paradan başka parası da yoktu.

Diğer oyuncular iki kumarbazın arasındaki gerginliği hissetmişlerdi. Le Chiffre kutunun içindeki kâğıtları dağıtmaya başlayınca ortalığı derin bir sessizlik kapladı.

Krupiye, Bond'un iki kartını spatulasının ucuyla uzattı. Bond gözlerini Le Chiffre'den ayırmayarak sağ eliyle kartlarını alıp göz ucuyla bir baktı, sonra tekrar Le Chiffre'e bakmaya devam ederek kartlarını kendinden son derece emin bir tavırla masaya bıraktı.

Dört ve beş gelmişti. Yenilmesi imkânsız dokuz.

Kartlarını açınca masadan hayret sesleri yükseldi ve bu oyun için iki milyon frankına iddiaya girmiş olan Bond'un solunda oturan kumarbazlar birbirlerine gururla baktılar.

Le Chiffre omuz silkerek kartlarını yavaşça açıp, elinin tersiyle itti. Elinde iki değersiz kart

vardı.

—Bakara! dedi krupiye fişleri Bond'a doğru iterken.

Bond fişleri sağ cebine yerleştirdi. Duyguları yüzünden okunmuyordu, ama bu ilk başarısından da çok memnun olmuştu.

Oyun devam ederken, Bond, masanın etrafındaki büyük pirinç parmaklığa yaslanmış izleyicilere baktı. Onların arasında Le Chiffre'in iki koruma muhafızını gördü. İkisi de kasanın hemen arkasında duruyordu.

Le Chiffre'in hemen hemen sağ kolunun arkasında duran, uzun boylu ve soğuk ifadeliydi. Solgun benizli adamın gözleri pırıl pırıl parlıyordu. Yerinde kıpır kıpır kıpırdayan uzun boylu adam, elini sürekli pirinç parmaklığa dayayıp çekiyordu. Bond, onun insanı rahatça öldürebilecek nitelikte bir kişi olduğunu tahmin etti.

Diğeri ise Korsikalı bir ayakkabıcıya benziyordu. Siyah yağlı saçlı ve kısa boyluydu. Ayağından sakat gibi bir hali vardı. Parmaklığa lastik uçlu bir baston asmıştı. Terör hareketlerine karşı bu tür eşyaların Gazino'ya sokulması kesinlikle yasak olmasına rağmen, Bond onun özel izin almış olabileceğini düşündü. Yarı aralık ağzından sarı dişleri görülüyordu. Uzun siyah bıyığı olan bu adam, kıllı elleriyle parmaklığa yapışmış, oyunu izliyordu. Bond, bu şişkonun bütün vücudunun elleri gibi kıllı olduğunu düşündü.

Oyun olaysız devam etmesine rağmen, oyuncular arasında kasaya karşı bir tavır takınıldığı da gözden kaçmıyordu.

Bond, son iki gün içinde Le Chiffre'in ne kadar kazandığını bilmiyordu. Kazancının beş

milyon olabileceğini tahmin etti ve şimdi de kasa sermayesinin yirmi milyondan fazla olması gerektiğini düşündü.

Aslında Le Chiffre, o gün öğleden sonra çok kaybetmişti. Şu anda sadece on milyonu kalmıştı.

Öte yanda Bond, sabahın birine kadar dört milyon kazanarak sermayesini yirmi sekiz milyona yükseltti.

Bond sevincini belli etmedi. Le Chiffre'in yüzünden duygularını okumak imkânsızdı. Makine gibi oynamaya devam ederek her yeni oyunun açılışında yanıbaşındaki krupiyeye alçak sesle verdiği talimatın dışında hiç konuşmadı.

Yüksek kumarın oynandığı bu masadaki sessizliğe karşılık, şimendifer, rulet ve yirmi bir oynanan masalardan kahkahalar veya hayret sesleri yükseliyordu.

Bond'un saatine göre biri on geçe, masadaki durum birden değişti.

1 Numaradaki Yunanlı hâlâ kaybediyordu. Son oyunda yarım milyon frank daha kaybetmişti. İki milyonluk bankoyu görmeyerek üçüncü oyuna katılmadı. 2 Numaradaki Carmel Delane ile 3 Numaradaki Bayan Danvers de oyuna katılmadılar.

Du Pont'lar birbirlerine baktılar.

—Banko! dedi Bayan Du Pont ve kasanın çıkardığı sekizin karşısında kaybetti.

—**Kasa dört milyon!** dedi krupiye.

—Banko! dedi Bond bir deste banknotu iterek.

Le Chiffre'in gözlerinin içine bakmaya koyuldu. Bir kez daha kartlarına göz ucuyla baktı.

—Yeter! dedi.

Elinde beş vardı. Durum oldukça tehlikeliydi.

Le Chiffre'in elinde dörtlüyle bacak vardı. Metal kart kutusuna bir kez daha vurdu. Üçlü çekti.

—Kasa yedi, dedi krupiye "ve beş!" diye ekledi. Bond'un önündeki paradan dört milyon frank aldı.

—Kasa sekiz milyon!

—Varım! dedi Bond.

Dokuza karşı yine kaybetti.

İki oyunda on iki milyon frank kaybetti. Bir sonraki bankonun tutarı olan on altı milyon frankı kalmıştı.

Bond, birden avuçlarının ter içinde kaldığını hissetti. Sermayesi, güneşin altında kar gibi eriyip gitmişti. Le Chiffre sağ eliyle masaya vuruyordu. Bond, karşısındaki adamın gözlerinin içine baktı. Alaycı bir ifadeyle Bond'u süzen gözler sanki, "Belanı mı arıyorsun?" der gibiydi.

—Varım! dedi Bond yavaşça.

Sağ cebindeki banknotlar ve fişlerle sol cebindekilerin tümünü çıkartıp öne sürdü. Davranışlarından bundan başka parası olmadığı kesinlikle belli olmuyordu.

Birden ağzının kuruduğunu hissetti. Başını kaldırınca, bastonlu koruyucunun yanıbaşında duran Vesper ile Max Ronald'ı gördü. Onların ne zamandan beri orada durduklarını kestiremedi. Ronald son derece endişeli görünmesine rağmen, Vesper onu yüreklendirmek istercesine gülümsedi.

Arkasındaki parmaklıktan gelen bir tıkırtı duyunca başını çevirip baktı. Tıkırtının siyah bıyıkların altındaki bozuk ve sarı dişlerden gel-

diğini farketti.

—Oyun başladı! dedi krupiye ve yeşil çuhanın üstüne Bond'un iki kartı düştü. Oyunun başında küçük abajurların ışıklarından pek hoşlanan Bond, şimdi onlardan nefret ediyordu. Kartlarına bir kez daha baktı.

Bundan daha kötü kart düşünülemezdi: Kupa ası ile maça ası gelmişti.

—Kart! dedi.

Sesinden hâlâ hiçbir şey anlaşılmıyordu.

Le Chiffre kartlarını açtı. Kız ve beşlisi vardı. Bond'a baktı. Masada derin bir sessizlik vardı. Krupiye spatulasıyla aldığı kartı Bond'a uzattı. Kupa beşlisiydi. Le Chiffre de bir kart istedi.

Şimdi dik dik bakma sırası Le Chiffre'e gelmişti. Le Chiffre'in üçüncü kartı dörtlü çıkınca, dokuzu tamamladı. Kazanmıştı.

Bond ise sıfırı tüketmişti.

XII. BÖLÜM

ÖLÜM TÜNELİ

Bond yenilgisinden taş kesilmiş, kıpırdamadan oturuyordu. Siyah çantasını açarak bir sigara çıkardı. Ronson çakmağıyla sigarasını yaktıktan sora, çakmağı masanın üstüne koydu. Sigaradan derin bir nefes çekerek dumanı savurdu.

Şimdi ne yapacaktı? Üzerinden bir an için gözlerini ayırmayan Mathis, Ronald ve Vesper'i görmemezliğe gelerek oteline dönüp yatmalı mıydı? Veya Londra'ya telefon edip ertesi günkü uçakla döneceğini bildirip havaalanından bir taksiye atladığı gibi Regent's Park'taki büroya giderek M.nin soğuk bakışlarına ve acımasına dayanmaya çalışarak, "bir daha sefere umarım daha şanslı olursun," cümlesine göğüs mü germeliydi?

* *

Önce masanın çevresindekilere, ardından başını kaldırıp izleyicilere baktı. Krupiye parayı sayarken izleyiciler de sessizce bekliyorlardı. Krupiye, otuz iki milyon frank tutarındaki paralarla fişleri kasanın önüne koydu.

Ronald birden yok oldu. Bond, bu yenilgiden sonra Ronald'ın orada daha fazla kalamadığını, onun için gittiğini tahmin etti. Fakat Vesper hâlâ umutlu bir şekilde gülümsü-

yordu. Bond, genç kızın kumar hakkında en küçük bir bilgisi dahi olmadığına karar verdi. Büyük bir olasılıkla böylesine acı bir yenilgi hiç kimsenin başına gelmemiştir, diye düşündü.

Parmaklığın arasından geçen başgarson Bond'a doğru yaklaştı. Yanıbaşında durdu. Ona doğru eğildi. Dolgun bir zarfı Bond'un önündeki masanın üstüne bıraktı. Zarf, bir sözlük kadar kalındı. Bond'a bir şeyler söyledi. Sonra da uzaklaştı.

Bond'un kalbi hızla çarpmaya başladı. Kalın zarfı masanın altına sokarak açtı, gerçek olduğuna bir türlü inanamayarak banknotlara dokundu. Üzerine iliştirilmiş küçük kâğıdı çıkararak paraları cebine koydu. Kâğıda bir göz attı. Mürekkepli kalemle şunlar yazılıydı: "**Marshall Yardımı. Otuz iki milyon frank. ABD'den saygılarla.**"

Bond yutkundu. Vesper'e baktı. Max Ronald, tekrar genç kızın yanına gelmişti. Dişlerini göstererek sırıttı, Bond da ona gülümseyerek karşılık verdi ve elini masanın üstüne koydu. Birkaç dakika önce kendisini perişan eden yenilginin tüm izlerini kafasından atmaya çalıştı. Bunu daha sonra düşünecekti. Ama ikinci bir mucizenin olması da artık söz konusu olamazdı. Bu kez kazanmak zorundaydı. Tabii Le Chiffre henüz elli milyonunu kazanmamışsa ve eğer oyuna devam etmeye kararlıysa!

Krupiye, gazinonun yüzdesini çıkardıktan sonra Bond'un paralarını fişe çevirip masanın üstüne yığdı.

Orada, otuz iki bin sterlin yatıyordu. Zararını kurtarmak için Le Chiffre'in belki de sadece bir tek oyuna hem de öyle pek yüksek olmayan birkaç milyonluk oyuna ihtiyacı olduğunu

düşündü. Elli milyon frankı kazandıktan sonra çekip gidebilirdi. Ertesi güne kadar sendikanın hesap açığı kapanır, Le Chiffre de böylece durumunu yeniden sağlamlaştırırdı.

Le Chiffre, masadan kalkacağına ilişkin herhangi bir davranışta bulunmayınca, Bond Le Chiffre'in kazancı konusunda yanlış tahmin yaptığına karar verdi.

Öyleyse, geriye onu yenmekten başka bir umut kalmıyordu. Kazancı masayla paylaşmanın yerine ortaya konulan tüm parayı almalıydı. İşte bu, Le Chiffre'i perişan ederdi. Bond'un parasız kaldığını tahmin edemezdi, ama parasının iyice azalmakta olduğunu tahmin ediyor olmalıydı. Zarfın içinde ne olduğunu bilmesine imkân yoktu. Eğer öyle olsaydı kasayı geri çekip, oyuna yeniden başlayarak açılışı beş yüz bin frankla yapardı.

Analiz doğru çıktı.

Le Chiffre'in sekiz milyona ihtiyacı vardı.

Sonunda başını salladı.

—Kasa otuz iki milyon!

Krupiyenin sesi ortalığı çınlattı:

—Kasa otuz iki milyon!

Bu, gurur dolu bir sesle söylenmişti. Ayrıca, bu miktar Gazino için de oldukça iyi bir reklamdı. Bakara tarihinde sadece bir kez pot bu kadar yükselmişti. O da 1950 yılında Deauville'de. Le Touquet'deki rakip Gazino ise bu rakama bile yaklaşamamıştı.

Bond yavaşça öne doğru eğildi.

—Varım! dedi alçak sesle.

Masada birden ani bir kıpırdanma oldu. Sözcük, masadan masaya yayıldı. İzleyicilerin sayısı birden arttı. Otuz iki milyon! Büyük bir çoğunun bir ömür boyu kazanamayacağı miktardı

bu. Sözün kısası, gerçek bir servetti.

Gazino müdürlerinden biri oyun şefi ile görüştükten sonra, şef özür diler bir tavırla Bond'a döndü.

—**Excusez moi, monsieur. La mise?**

Bu Bond'un öne sürdüğü parayı açık açık göstermesi anlamına geliyordu. Bond'un çok zengin biri olduğunu biliyorlardı, ama ne de olsa söz konusu miktar otuz iki milyondu. Ve arasıra kayıpta olan bazı kumarbazların ceplerinde bir kuruş bile yokken oyuna katıldıkları ve kaybedince de hapsi boyladıkları bilinen bir gerçekti.

—Özür dilerim, Bay Bond! diye ekledi oyun şefi.

Bond, deste halindeki banknotları masanın üstüne koydu ve krupiye onbinlik banknotları yanyana koymaya başlarken Bond'un tam arkasında duran koruma görevlisiyle Le Chiffre'in işaretleştiğini gördü.

Bond, birdenbire sandalyesinin arkasından bir şeyin bedenine dokunduğunu hissetti.

Aynı anda, Güney Fransa aksanıyla konuşan kalın bir ses duydu.

—Bu bir tabancadır, bayım. Susturuculu. En küçük bir ses çıkarmadan işini bitirir. Fenalık geçirir gibi yap. Ben buradan uzaklaşacağım. Ona kadar sayacağım, oyundan vazgeçtiğini söyle. Eğer birini yardıma çağırmaya yeltenirsen ateş ederim.

Ses, güven doluydu. Bond, söylenenlere inandı. Bu insanların her şeyi yapabilecek kapasitede olduğu ortadaydı. Baston, zaten her şeyi açıklamıştı. Bond, tabancanın cinsini biliyordu. Savaş sırasında imal edilmiş ve cinayetlerde kullanılmış olan bu tabancaları Bond da kullanmıştı.

—**Un!** dedi ses.

Bond başını çevirdi. Adam, tam arkasında öne doğru eğilmiş, yüzündeki geniş gülümsemesiyle sanki Bond'a iyi şanslar diler gibiydi.

Sarı dişler bir kez daha ortaya çıktı.

—**Deux!** dedi sırıtan ağız.

Bond karşı tarafa baktı. Le Chiffre de ona bakıyordu. Gözleri parlıyor, ağzı aralanmış hızla soluk alıyordu. Bond'un krupiyeye yapacağı hareketi veya Bond'un birdenbire yerinden fırlayarak avazı çıktığı kadar haykırmasını bekliyordu.

—**Trois!**

Bond, Vesper ile Max Ronald'a baktı. Gülümseyerek birbirleriyle konuşuyorlardı. Aptallar! Mathis hangi cehennemdeydi? Onun o ünlü adamları neredeydi?

—**Quatre!**

Ve diğer izleyiciler. Bu kalabalığın tümü de geri zekâlıydı. Olup biteni görebilecek biri yok muydu içlerinde: Oyun şefi, krupiye, garson?..

—**Cinq!**

Krupiye banknotları toplamaya başladı. Oyun şefi Bond'a bakarak saygıyla eğildi. Para sayma işi bitmişti. Az sonra şöyle diyecekti: "Oyun başlıyor!" ve koruyucu ona ulaşmadan veya ulaştıktan sonra tabancayla ateş edecekti.

—**Six!**

Bond kararını verdi. Bu, bir şanstı. Belli etmeden ellerini masanın kenarına koyarak masayı sıkıca kavradı.

—**Sept!**

Oyun şefi kaşlarını kaldırarak Le Chiffre'e döndü ve kasanın oyuna başlamaya hazır olduğunu belirten işaretini bekledi.

Bond aniden tüm kuvvetiyle arkaya yas-

landı. Sandalyesinden son derece çevik bir hareketle fırlayarak koruyucunun tetiği çekmesine fırsat vermeden adamın kolunu yakalayıp düşmemeye çalıştı.

Ayakları havada, başaşağı olan Bond, izleyicilerin ayaklarının dibine düştü. Ani hareketten sandalyenin arkalığı parçalanmıştı. Korku dolu haykırışlar duyuldu. Paniğe kapılıp uzaklaşan izleyiciler daha sonra yavaşça tekrar yaklaştılar. Uzanarak Bond'un ayağa kalkmasına yardım edip, üstünü silkelediler.

Bond pirinç parmaklığa tutundu. Utanmış ve şaşırmıştı. Eliyle saçlarını düzeltti.

—Fenalık geçirdim, dedi. Önemli değil, heyecandan ve sıcaktan olmalı.

İzleyicilerin yüzünde acıma ifadesi belirdi. Böylesine yüksek bir kumarda, bu tabii ki doğal bir şeydi. Mösyö acaba oyunu bırakmak veya biraz istirahat etmek veya oteline dönmek ister miydi? Doktorun çağrılmasını istiyor muydu?

Bond başını salladı. Şimdi kendini çok iyi hissediyordu. Masadakilerden özür diledi. Kasadan da.

*

* *

Yeni bir sandalye getirildi ve Bond yerine oturdu. Le Chiffre'e baktı. Le Chiffre'in rahatladığını farketti, solgun ve şişman yüzde korku belirtilerini gördü.

Masadakiler fısıltıyla konuşmaya başlamışlardı. Bond'un her iki yanındakiler eğilerek sıcaktan, saatin geç oluşundan ve havasız salondaki sigara dumanından söz ettiler.

Bond kibarca hepsine karşılık verdi. Başını çevirerek arkasındaki kalabalığı inceledi. Koruyucu adam ortalıkta görünmüyordu. Garson

bastonun sahibini aramaya koyulmuştu. Baston kırılmamıştı. Bond garsona başıyla işaret etti.

—Bunu oradaki beyefendiye verirseniz, dedi Max Ronald'ı göstererek, bastonu sahibine iletir. Onun arkadaşı zaten.

Garson saygıyla eğildi.

Bond, hazır olduğunu göstermek için masaya vurdu.

XIII. BÖLÜM

"AŞK FISILTISI NEFRET FISILTISI"

—Oyun devam ediyor! diye açıkladı şef etkileyici bir sesle.

İzleyiciler merakla masaya doğru uzandılar. Le Chiffre metal kart kutusuna hafifçe vurdu.

—İğrenç herif, dedi Bond'un sağında oturan Bayan Du Pont.

Bond, tekrar her şeyi tam bir açıklıkla görmeye başlamıştı. Mahvolmaktan mucizevi bir şekilde kurtulmuştu. Koltuk altlarının korkudan hâlâ ter içinde olduğunu hissedebiliyordu. Fakat sandalyesini paravan olarak kullanıp oynadığı oyun, kumarda az önce kaybettiklerinin acı anısını silip süpürmüştü.

Kendisini gerçek bir aptal yerine koymuştu. Oyun, en azından on dakika durdurulmuş, saygıdeğer kişilerin bulunduğu bu Gazino'da olay sözcüklere vurulmayıp kulaktan kulağa yayılmıştı. Şimdi de kutunun içindeki kartlar kendisini bekliyordu. Kartlar, ona ihanet etmemeliydi. Az sonra olabilecek şeylerin düşüncesiyle kalbinin hızlı hızlı atmaya başladığını farketti.

Bu arada saat, sabahın ikisi olmuştu. Bakara masasının çevresindeki kalabalığın dışında, üç şimendifer masasıyla üç rulet masasında oyun hâlâ devam ediyordu.

Yeşil çuhalı masanın üstünde iki kart Bond'u bekliyordu.

Kayanın altına gizlenmiş bir ahtapot gibi Le Chiffre masanın karşı tarafından Bond'u izliyordu.

Bond sağ elini uzatarak kartları çekti. Kartlar, insanın yüreğini heyecandan perişan eden sekiz veya dokuz muydu?

Kartları dikkatle ve kimselere göstermeden açtı. Dişlerini sıkarken çene adaleleri hafifçe oynadı. Kendini savunma içgüdüsüyle bedeni kaskatı kesildi.

*

* *

Elinde iki kız vardı: iki kırmızı kız.

Kartlar alay edermişçesine ona bakıyordu. Bunlar, olabilecek en kötü kartlardı. Hiçbir değerleri yoktu. Kocaman bir sıfır.

—Bir kart! dedi Bond sesindeki düşkırıklığını belli etmemeye çalışarak.

Le Chiffre'in kendisine alaycı bir tavırla baktığını hissetti. Kasa kendi kartlarını yavaşça açtı.

Elinde üçlü vardı: Bir papaz ve bir karo üçlüsü.

Bond, yumuşak bir tavırla sigarasından derin bir nefes çekti. Hâlâ bir şansı vardı. İşte şimdi gerçekle yüzyüze gelecekti. Le Chiffre kart kutusuna hafifçe vurdu ve bir kart dışarı fırladı. Bond'un kaderini belirlemek istercesine, Le Chiffre kartı açtı.

Dokuzluydu. Olağanüstü güzellikteki kupa dokuzlusu, sihirbaz çingeneler arasında "aşk fısıltısı, nefret fısıltısı" diye bilinen bu kart Bond'un gerçek zaferini simgeliyordu.

Krupiye, kibar bir tavırla kartı Bond'a uzattı. Kartın Le Chiffre'in gözünde hiçbir anlamı yoktu. Bond'un elinde en azından bir birli olmalıydı ve şimdi de toplam puanı on

olmuştu. Veya ikili, üçlü, dörtlü hatta beşli bile olabilirdi elindeki kart. Bu durumda da dokuzluyla birlikte toplam sayısı oyunu kazanmasına yardımcı olmayacaktı.

Elindeki üçlü ve karşı tarafa verdiği dokuzluyla, oyunda tartışılabilir bir durum ortaya çıkmıştı. Şansı, kart alma veya almama konusunda ikiye bölünmüştü. Bond, kasanın içinde bulunduğu durumun değerlendirmesini yapmasına ses çıkarmadı. Eğer bu dostça oynanan bir kumar olsaydı elinde değeri olmayan iki kartı anında gösterip dokuzluyla kazandığını açıklardı.

Bond'un kartları masanın üstünde duruyordu; sırtları soluk pembe desenli olan iki kartla açılmış kupa dokuzlusu. Dokuzlu, Le Chiffre'e gerçeği tüm yalınlığıyla açıklayabilir veya yalanın her türlü çeşidini belirtebilirdi.

Oyunun tüm sırrı, yeşil çuhanın üstünde yatan iki kırmızı kızda gizliydi.

Ter, Le Chiffre'in gaga burnunun iki yanından aşağı doğru ağır ağır süzülüyordu. Diliyle kırmızı dolgun dudaklarını yaladı. Bond'un kartlarına baktı, sonra da kendininkilere ve daha sonra bir kez daha Bond'un kartlarına baktı.

Bedeni heyecanla sarsıldı ve metal kutudan bir kart aldı.

Karta baktı. İyi bir kart gelmişti,beşli.

—Kasa sekiz! dedi krupiye.

Bond kımıldamadan otururken, Le Chiffre dişlerini göstererek sırıttı. Kazanmış olmalıydı.

Krupiyenin spatulası özür diler bir tavırla masanın karşı tarafına uzandı. Masada Bond'un kazandığını düşünen bir kişi bile yoktu.

Spatula pembe iki kartı çevirdi. Kırmızı neşeli kızlar gülümseyerek ortaya çıktılar.

—Ve dokuz!

Masadan hayret sesleri yükseldi, sonra herkes bir ağızdan konuşmaya başladı.

Bond, gözlerini Le Chiffre'den ayırmadı. Böğrüne bir yumruk yemiş gibi şişko adam sandalyesine yığıldı. Karşı çıkmak istercesine bir,iki kez ağzını açıp kapadı, sonra da sağ eliyle bogazını tuttu. Sandalyesinde sallandı. Dudakları mosmor oldu.

Kocaman fiş yığını Bond'un tarafına geçerken, kasa elini ceketinin iç cebine sokarak bir deste banknotu masanın üstüne fırlattı.

Krupiye paraları aldı.

—Kasa on milyon! diye açıkladı. Paraların fiş karşılığını verdi.

Bu onu perişan etti, diye aklından geçirdi Bond. Bu adam artık dönüşü olmayan bir yere gelmişti. Bu, onun son parasıydı. Bir saat önceki durumuma geldi ve benim davrandığım gibi davranıyor. Ama eğer bu kadar kaybederse ne onun yardımına koşacak biri var, ne de bir mucize ona yardım edecek.

* *

Bond arkasına yaslanarak bir sigara yaktı. Yanındaki küçük masanın üzerinde küçük bir şişe Clicquot ile bir kadeh vardı. Kendisine bunları yollayanın kim olduğunu sormadan kadehi tepesine kadar doldurup iki büyük yudumda içti.

Kollarını masanın üstünde kavuşturarak arkasına yaslandı.

Solundaki oyunculardan hiçbir ses çıkmadı.

—**Banko!** dedi Le Chiffre'e bakarak.

Kendisine bir kez daha iki kart verildi ve krupiye kartları Bond'a uzattı.

Bond sağ eliyle kartlarını alıp bir göz attıktan sonra kartları açarak masanın ortasına koydu.

—Dokuz! dedi krupiye.

Le Chiffre elindeki iki siyah papaza bakıyordu.

—Bakara!

Krupiye fişleri karşı tarafa geçirdi.

Le Chiffre, fişlerinin Bond'un sol kolunun yanıbaşında tepecikler oluşturmuş diğer fişlerin yanına gidişini izledi. Sonra da yavaşça ayağa kalkıp masadakilere hiçbir şey söylemeden parmaklığa doğru gitti. Kadife kaplı kordonu açıp dışarı çıktı. İzleyiciler kenara çekilerek ona yol verdi. Sanki ölüm habercisiymiş gibi, korku dolu gözlerle ona baktılar. Sonra da gözden kayboldu.

Bond ayağa kalktı. Yüz binlik fişlerini alarak krupiyeye uzattı. Kazancının kasaya gönderilmesini krupiyeden rica etti. Diğer kumarbazlar da masadan kalkmak üzereydiler. Kasa gittiğine göre, oyun sona ermişti. Hem zaten saat da sabahın iki buçuğuydu. Bond, sağında ve solunda oturan komşularıyla çok kısa bir süre konuştuktan sonra parmaklığın altından geçerek Vesper ile Max Ronald'ın bulunduğu yere gitti.

Birlikte kasaya gittiler. Bond, Gazino müdürünün odasına çağrıldı. Müdürün masasına fişler yığılmıştı. Bond, cebindekileri de bu yığına kattı.

Kazancı yetmiş milyon frankın üstündeydi.

Bond, Max Ronald'ın parasını bir yana ayırdı, geri kalan kırk küsür milyonu da çek olarak aldı. Gazino yetkilileri onu içtenlikle kutladılar. Bir başka akşam tekrar aralarında gör-

mekten büyük mutluluk duyacaklarını belirttiler.

Bond, baştan savma bir cevap verdi. Bara giderek Ronald'ın parasını ödedi. Bir şişe şampanya açarak kısa bir süre oyun hakkında konuştular. Cebinden 45'lik bir mermi çıkaran Ronald, onu masanın üstüne koydu.

—Tabancayı Mathis'e verdim, dedi. O da alıp götürdü. Düştüğünüz zaman o da bizim gibi çok şaşırmıştı. Olay olduğu sırada adamlarından biriyle kalabalığın en arkasında duruyordu. Koruma görevlisi kalabalığın içinde kolayca gözden kayboldu. Tabancayı gördüklerinde ne hale geldiklerini kolayca tahmin edebilirsiniz. Ne kaçırdığınızı göstermek için Mathis bu mermiyi bana verdi. Başınıza az kalsın çok kötü bir şey gelecekti. Fakat bütün bunlarla Le Chiffre arasında bir bağlantı kurmak mümkün değil. Adam yalnız gelmişti. Giriş kartını almak için doldurduğu müracaat formu var, ama baştan sona yalan olduğuna eminim. Bastonu salona sokmak için özel izin almış. Savaşta yaralananlara bağlanan aylıktan da yararlanıyormuş. Bu tür insanların her şeyi çok iyi düşündükleri kesinlikle ortada. Parmak izleri alındı, sabaha kadar onunla ilgili daha ayrıntılı bilgi elde edeceğimizden eminim. Her neyse, olan oldu, biten bitti. Bir süre kötü gitmesine rağmen, sonunda Le Chiffre'i kapana kıstırdınız!

Bond gülümsedi.

—Zarfın sayesinde. Hayatımda hiç bu kadar sevindiğimi hatırlamıyorum. Sonumun geldiğini düşünmeye başlamıştım. Korkunç bir duyguydu. Bu davranışının karşılığını bir gün ödeyeceğimden hiç kuşkun olmasın.

Ayağa kalktı.

—Otelè gidip şunları bırakayım, diyerek cebini gösterdi. Le Chiffre'in ölüm saçan paralarıyla dolaşmak hoşuma gitmiyor. Sonra da bu olayı kutlamak istiyorum. Ne dersiniz?

Vesper'e döndü. Genç kız oyunun sonundan beri çok az konuşmuştu.

—Odalarımıza çekilmeden önce gece kulübünde bir kadeh şampanya içelim mi? Kulübün adı Roi Galant. Aşağıdaki tuvaletlerin orada. Çok güzel bir yer.

—Bence çok hoş olur, dedi Vesper. Siz paraları odaya bırakırken ben de makyajımı tazeleyeyim. Lobide buluşuruz.

—Ya sen, Max?

Bond, Vesper ile yalnız kalmayı ümit ederek isteksizce sormuştu.

Ronald ona bakarak aklından geçenleri okumuşçasına:

—Kahvaltıdan önce biraz dinlensem iyi olacak, dedi. Oldukça yorucu bir gün geçirdim. Paris'in yarın benden araştırma yapmamı isteyeceğinden eminim. Sizi ilgilendirmeyecek birkaç küçük ayrıntıyla ilgilenmek zorundayım. Otele sizinle birlikte dönerim. Bu arada da size muhafızlık yapmış olurum.

Dışarı çıkarak mehtabın altında otele doğru yola koyuldular. İkisinin de eli tabancalarının tetiğindeydi. Saat sabahın üçü olmasına rağmen sokak hâlâ kalabalıktı.

*

* *

Kısa yürüyüşleri olaysız geçti.

Otele gelince, Max, Bond'un odasına kadar birlikte gitmekte israr etti. Oda, altı saat önce Bond'un bıraktığı gibiydi.

—Hiçbir şey olmamış, diyerek görüşünü

belirtti Max. Ama sizin yerinizde olsam, buna pek güvenmezdim. Gece kulübünde yanınızda olmamı ister misiniz?

—Sen git, yat uyu! dedi Bond. Bizi merak etme. Para olmayınca benimle ilgilenmezler bile. Her şey için çok teşekkür ederim. Umarım, bir gün yine birlikte çalışırız.

—Bence bir sakıncası yok, dedi Max. Gerektiğinde dokuzlu çekebildiğiniz sürece varım. Hem Vesper'i de yanınızda getirmeyi unutmayın, diye ekledi.

Dışarı çıkıp kapıyı kapattı.

Bond, odasında yalnız kaldı.

Yüksek kumarın ve üç saatlik yorucu oyunun sinirlerini yıpratmasından sonra birkaç dakika için bile olsa, odasında tek başına kaldığı için memnun oldu. Yatağın üzerindeki pijamasına ve masanın üzerindeki saç fırçasına sevecenlikle baktı. Banyoya giderek yüzüne soğuk su attı ve ağzını çalkaladı. Ensesindeki ve sağ omzundaki çürükleri hissetti. Aynı gün iki kez ölümden nasıl kılpayı kurtulduğunu düşünerek gülümsedi. Gece boyunca oturup onların geri gelmesini mi beklemeliydi? Ya Le Chiffre? SMERSH'in tabancalarından kaçabilmek için çoktan Le Havre'ın veya Bordeaux'nun yolunu tutmuş muydu acaba?

Bond omuz silkti. Yeterince kötü bir gün geçirmişti. Kısa bir süre aynada kendini inceledi ve Vesper'in ne havada olduğunu düşündü. Genç kızın soğuk ve küstah bedenine sahip olmak istedi. Genç kızın mavi gözlerindeki arzuyu ve göz yaşlarını görmeyi ve parmaklarını simsiyah saçlarının arasına dolayıp genç kızın bedenini bedeniyle örtmeyi düşledi. Bond'un gözleri kısıldı ve aynadaki yüz istekle

bakmaya başladı.

Aynadan uzaklaşarak kırk milyon franklık çeki cebinden çıkardı. Katladı. Kapıyı açıp koridora baktı. Kapıyı açık bırakarak, kulağı tetikte küçük bir tornavidayla işine başladı.

Beş dakika sonra yaptığı işe bir kez daha göz atıp, sigara tabakasını yeniden doldurarak kapıyı kapadı, kilitledikten sonra koridordan aşağıya inip salondan geçerek dışarı çıktı.

XIV. BÖLÜM

LA VIE EN ROSE?*

Roi Galant Gece Kulübü'nün girişi, iki metre yüksekliğindeki altın bir çerçeve görünümündeydi.

Vesper'in koluna giren Bond, altın kaplamalı basamaklara doğru ilerledi. Orkestraya yakın bir masada oturmaları için garsona bir an para vermeyi düşünmesine rağmen, bunun son derece olağan ve basit bir davranış olabileceğini düşünürek vazgeçti.

Küçük ve karanlık olan gece kulübü, mum ışıklarıyla aydınlatılmıştı. Duvarlarla sandalyeler koyu kırmızı satenle kaplanmıştı. Bir köşede piyano, elektrikli gitar ve bateriden oluşan üçlü "La Vie En Rose"u çalıyordu. Burada, kadınların baştan çıkarılmaları için sanki her şey önceden planlanmış gibiydi. Bond, her çiftin masa altından büyük bir istekle birbirlerine dokunduklarından emindi.

*

* *

Garson kapının yanındaki küçük bir masayı gösterdi. Bond, bir şişe Veuve Clicquot, yumurta ve salam ısmarladı.

Bir süre konuşmadan müzik dinlediler, sonra Bond, Vesper'e döndü.

(*) Hayat pembe midir?

—Burada seninle birlikte olmak çok güzel, ayrıca görevinin sona erdiğini bilmek de çok rahatlatıcı. Günü böyle noktalamaktan çok memnunum.

Genç kızın gülümsemesini bekledi.

—Sahi öyle mi? dedi Vesper adeta ters bir tavırla.

Olanca dikkatiyle müzik dinliyor gibiydi. Dirseğini masanın üstüne koymuş elini de çenesinin altına dayamıştı.

Sağ elinin işaret ve ortaparmağı arasında Bond'un sigaralarından birini tutuyor ve ikide bir sigaranın külünü silkiyordu.

Bond genç kıza karşı ilgi duyduğu ve onunla birlikte olmak istediği için bu ufak tefek ayrıntılarla ilgilenmiyordu. Fakat genç kızın bu soğuk davranışını da anlayışla karşılıyordu.

Bond sabırlıydı. Şampanyasını keyifle içti. Günün olaylarından, Mathis ile Max'ın kişiliklerinden ve Le Chiffre'den söz etti.

Genç kız bir robot gibi karşılıklar verdi. İki koruma görevlisinin yakalandığını, Bond'un sandalyesinin arkasında duran adamı görünce kesinlikle hiçbir şeyden kuşkulanmadığını belirtti. Böyle bir kumarhanede bu tür şeylerin olabileceği zaten hiç kimsenin aklına gelmezdi. Bond ile Max otele gittikten sonra genç kız Paris'e telefon ederek M.nin sözcüsüne oyunun sonucunu bildirmişti. Çok dikkatli konuşmak zorunda kalmıştı. Karşı taraf da genç kız sözünü bitirir bitirmez hiçbir şey söylemeden telefonu kapatmıştı. Sonuç ne olursa olsun, yapması gereken şeyi zaten daha önceden biliyordu. M. olayda olabilecek her türlü gelişmeleri gece gündüz demeden doğrudan doğruya kendisine bildirilmesini istemişti.

Genç kızın tüm söyledikleri bunlardan ibaretti. Şampanyasını içti, çok ender Bond'a baktı. Hiç gülümsemedi. Bond patlamak üzere olduğunu farketti. Şampanyanın çoğunu içen Bond, bir şişe daha ısmarladı. Yiyecekler gelince de hiç konuşmadan yediler.

Saat dörtte, Bond tam hesabı istemek üzereyken, başgarson masalarına gelerek Bayan Lynd'e bir mesaj getirdiğini söyledi. Genç kız kâğıdı alarak telaşla okudu:

—Mathis'ten geliyor, dedi. Lobide beni beklediğini yazmış. Sizin için bir notu varmış. Üzerinde herhalde takım elbise olmadığı için, benim yanına gitmemi istiyor. Şimdi gelirim. Sonra da otele döneriz, dedi Lynd.

Kendini zorlayarak Bond'a gülümsedi.

—Bu akşam pek neşeli olamadım galiba. Sinir bozucu bir günün sonunda hep böyle olurum, özür dilerim!

Bond, mekanik bir şekilde karşılık vererek ayağa kalkıp, genç kızın sandalyesini çekti.

—Hesabı ödeyeyim bari, diyerek kapıya doğru giden genç kızın arkasından baktı.

*

* *

Oturarak bir sigara yaktı. Keyfi kaçmıştı. Birden çok yorgun olduğunu farketti. Hesabı istedikten sonra şampanyasını bir dikişte bitirdi. Mathis'in her zaman gülümseyen yüzünü özlediğini farketti, vereceği haberi Mathis'in kendi ağzından duymayı tercih ederdi.

*

* *

Vesper'e gelen not, birdenbire garibine gitti. Mathis asla böyle davranmazdı. Gazino'nun barında, kendilerini beklediğini söyler veya üze-

rinde ne olursa olsun aldırmadan gece kulübüne, yanlarına gelirdi. Mathis heyecanını gizleyemez ve birlikte kahkahalarla gülerlerdi. Onun anlatacakları Bond'unkilerden çok daha fazlaydı.

Kendini toparlayan Bond, telaşla hesabı ödedikten sonra paranın üstünü beklemeden masadan kalkıp koşar adımlarla kapıya doğru fırladı.

Kumarhaneden telaşla geçerek uzun ve geniş lobide dikkatle çevresine bakındı. Küfrederek tekrar çevreyi kolaçan etti. Bir, iki görevliyle vestiyerden eşyalarını alan birkaç kişinin dışında kimse yoktu.

Ne Vesper, ne de Mathis.

Artık koşmaya başlamıştı. Kapıdan dışarı çıkarak, önünde uzanan basamaklara ve aşağıdaki birkaç arabaya baktı.

Kapıcı yaklaşarak:

—Taksi lazım mı, bayım? diye sordu.

Bond elini istemez anlamında salladı ve basamakları inmeye başladı, gecenin serin havasına rağmen ter içindeydi.

Basamakların yarısında ince bir çığlık duydu ve bir kapı gürültüyle kapandı. Korkunç bir gürültüyle Citroen araba ön bahçedeki çakıl taşlarını ezerek öne doğru fırlayıp Gazino'nun büyük çıkış kapısına yöneldi. Açık yan camdan dışarı fırlatılan siyah küçük bir nesne çiçeklerin arasına düştü. Anacaddeye yönelen arabanın lastiklerinden korkunç bir ses çıktı ve araba anacaddeden kıyıya giden yola saptı.

Bond, Vesper'in çantasını çiçeklerin arasında bulacağından emindi.

Kapıcı yanına gelmeden, çakıl taşlarının arasında hızla koşarak, çantayı alıp boşaltmaya

başladı.

Buruşturulmuş not, Vesper'in diğer eşyalarının arasındaydı.

"Hemen lobiye gelebilir misin, lütfen? Arkadaşına verilecek bazı haberlerim var.

RENE MATHIS"

XV. BÖLÜM

SİYAH TAVŞAN VE GRİ TAZI

Bu, aptallığın da ötesinde bir şeydi!

Bond, Bentley'e atladı. Korkuyla kaldırıma çıkan kapıcının homurdanışlarına aldırış etmeden motoru çalıştırdı.

Araba ok gibi yerinden fırlayarak bahçe kapısından çıktı. Anacaddeden geçerken, egzozdan gelen seslere kulak vermeyerek peşine düştüğü arabadan başka bir şey düşünmemeye çalıştı.

Sabahki gezintisinden çok iyi bildiği kıyıya giden yola gelmişti. Gaza basarak arabanın hızını önce seksene, sonra da doksana çıkardı. Yaklaşık yarım mil ötesini aydınlatan uzun farlar önünde beyaz bir tünel oluşturmuştu.

Citroen'in de aynı yolu izlediğinden emindi. Kasabanın ilersinden gelen egzoz sesini duymuştu. Şimdi de her virajı alırken Citroen'den kalan toz bulutlarını görebiliyordu. Kısa bir süre sonra arabanın ışıklarını görebilmeyi ümit etti. Gece sessiz ve sakindi.

Gecenin karanlığında arabayı hızla sürerken bir yandan Vesper'e, öte yandan da genç kıza bu görevi verdiği için M. ye küfrediyordu.

Bond, içinde bulunduğu duruma bir kez daha lanet etti.

Amaçlarının takas olduğu besbelliydi. Kırk milyonluk çeke karşılık kız. Oyun oynamaya-

caktı, oynamayı bile düşünmeyecekti. Vesper de teşkilattan biriydi ve neyle karşı karşıya olduğunu çok iyi bilmesi gerekirdi. Bond, M.den yardım bile istemeyecekti. Görevi, genç kızdan daha önemliydi. Durumun kız için kötü olduğunu kabul ediyordu. Genç kız çok güzeldi, buna da karşı çıkmıyordu. Ama bu çocukça tuzağa kesinlikle düşmemeye kararlıydı. Asla. Citroen'i yakalamaya ve ateş açmaya çalışacaktı. Bu arada genç kız da yaralanabilirdi. Tabii çok üzülecekti, ama o kadar. Görevini sonuna kadar yerine getirip genç kızı kurtarmaya çalışacaktı, ama beceremezse oteline dönüp bir güzel uyku çekip bu olayı tamamiyle unutacaktı. Ertesi sabah ise, Mathis'e genç kıza ne olduğunu sorup notu gösterecekti. Le Chiffre eğer parayı genç kızla takas etmekten söz ederse, Bond hiçbir şey yapmayıp konuyu kimselere açmamaya da kararlıydı. Genç kızın duruma tek başına göğüs germesi gerekiyordu. Ve eğer kapıcı gördüklerini anlatırsa, Bond sarhoş olan genç kızla tartıştığını söyleyecekti.

Bond içinde bulunduğu duruma akılcı bir çözüm bulmaya çalışarak arabasını mekanik bir şekilde kullanarak kıyı şeridini izlemeye devam etti.

Avına iyice yaklaştığını hissetti. İçgüdüsel bir yaklaşımla arabanın hızını yetmişe indirip sis lambalarını yaktı. Farlarının aydınlattığı yoldan yaklaşık bir veya iki mil ötede kıyıya yaklaşan arabayı gördü.

Uzun namlulu tüfeğini yanındaki koltuğa koydu. Bununla, şansı da yardım ederse, önündeki arabanın lastiklerini veya benzin deposunu vurmayı ümit etti.

Sonra tekrar uzun farları yakarak gaza bastı.

Kendini rahatlamış ve oldukça sakin hissediyordu. Vesper'in hayatı artık bir sorun olmaktan çıkmıştı. Kontrol panelinin mavi ışığı altındaki yüzünde acımasız bir ifade olmasına rağmen, oldukça sakin bir hali vardı.

*

* *

Önündeki Citroen'de üç adam ve bir kız vardı.

Arabayı kullanan Le Chiffre, direksiyona sıkı sıkı yapışmıştı. Gazino'daki bodur ve bastonlu adam ise yanıbaşında oturuyordu.

Arka koltukta ise, Le Chiffre'in uzun boylu ve zayıf koruma görevlisi oturuyordu. Arkasına yaslanmış, gözleri tavana dikili,sakin tavırlı bu adamın, arabanın hızından kesinlikle tedirgin olmadığı her halinden belli oluyordu. Sağ eli Vesper'in çıplak sol kalçasının üstündeydi.

Görünen bacaklarının dışında Vesper bir paket gibiydi. Kadife siyah eteği başının üstüne iple bağlanmıştı. Yüzünün bulunduğu yerde küçük bir delik açılarak soluk alması sağlanmıştı. Bağırıp çağırmayan genç kız sessizce yerinde oturuyor, sadece virajları hızla dönen arabanın içinde sağa sola yuvarlanıp duruyordu.

Gözünü önündeki yoldan ayırmayan Le Chiffre, dikiz aynasından Bond'un farlarını farketmişti. Aralarında bir mil kalmasına rağmen hiç istifini bozmayan Le Chiffre arabanın hızını seksen milden altmış mile indirdi. Dönemece yaklaşırken de arabayı yavaşlattı. Birkaç yüz yarda ilersinde ise, küçük bir yolun ekspres yolla kesiştiğini gösteren bir tabela vardı.

—Dikkat! dedi sert bir ifadeyle yanındaki adama.

Kesişen yola yüz yarda kala, hızını otuza

indirdi. Dikiz aynasından Bond'un farlarının dönemecin başında olduğunu gördü.

Le Chiffre kararını vermiş gibiydi.

—Haydi!

Yanındaki adam tabancasını aldı, önündeki kolu hızla yukarı kaldırdı. Arabanın bagajı açıldı. Zincir şakırtısına benzer bir gürültü duyuldu.

—Yeter!

Adam sert bir hareketle kolu indirdi ve son bir gürültüyle bagaj kapağı kapandı.

Le Chiffre bir kez daha dikiz aynasına baktı. Bond'un arabası dönemece girmek üzereydi. Ani bir hareketle gaza basan Le Chiffre, arabayı küçük yola sokup farlarını söndürdü. Sert bir hareketle frene basıp arabayı durdurdu, üç adam Bond'un farlarıyla artık pırıl pırıl olan yolun kenarındaki bir ağacın arkasına gizlendiler. Üçü de tabancalıydı ve ince uzun adamın sağ elinde büyük,siyah yumurtaya benzeyen bir şey vardı.

Bond'un arabası onlara doğru son hızla yaklaştı.

XVI. BÖLÜM

TÜYLERİN ÜRPERMESİ

Direksiyonu sıkıca kavramış olan Bond, dönemeci dönerken bir yandan da planını bir kez daha gözden geçiriyordu. İki arabanın arasındaki mesafenin iyice azaldığını gördü. Düşmanının şansı yaver giderse ara yola girmeyi deneyeceğini aklından geçirdi. Dönemeci dönüp yolun karanlık olduğunu görünce vitesi küçülttü ve tabelayı görür görmez de fren yapmaya hazırlandı.

Karanlık yolda ilerlerken hızı altmışın üstünde değildi, yolun sağ tarafında bir karaltı görünce bunun yolun kenarındaki bir ağaç olduğunu sandı. Fakat buna rağmen, olaydan sağsalim kurtulması için zamanı kalmamıştı. Küçük bir halı gibi yolu kaplamış olan çiviler arka sağ lastiğini patlattı.

Bond, mekanik bir şekilde hemen frene basıp tüm gücüyle direksiyonu sola çevirmeye çalışmasına rağmen çivilerden arabayı kurtaramadı. Arka tekerleklerin lastikleri paramparça olurken, çivili asfalt yoldan ileri fırlayan araba yolun sol kenarına hızla çarptı. Bond, direksiyondan yere düştü, arabanın ön tekerlekleri havaya kalktı. Çok kısa bir süre burnu havada kalan arabanın ön tekerlekleri yavaşça ters dönerek cam parçalarının üstüne düştü. Tekerleklerden çıkan ses, gecenin sessizliği içinde çevreye

yayıldı, sonra tekrar eski sessizlik çevreyi kapladı.

Le Chiffre ile iki adamı,pusu kurdukları yerden sadece birkaç yarda yürümek zorunda kaldılar.

—Tabancalarınızı bırakıp onu kurtarın! diye emretti Le Chiffre. Sizi koruyacağım. Ceset istemediğimi aklınızdan çıkarmayıp ona göre davranın. Gün ağarıyor, elinizi çabuk tutun!

Yere çömelmiş olan iki adam ayağa kalktı. İçlerinden biri sürünerek baygın olan Bond'u omzundan yakaladı. Diğeri ise, pencereden içeri girmeye çalıştı. Direksiyonla arabanın tavanı arasına sıkışmış olan Bond'un bacaklarını kurtardıktan sonra Bond'u dışarı çıkardılar.

Bond'u dışarı çıkartıp yola yatırdıklarında ikisi de ter içinde kalmışlardı.

İnce, uzun olanı Bond'un nabzının attığını anlayınca suratını tokatlamaya başladı. Bond' dan bir hırıltı çıktı ve elini havaya kaldırdı. İnce uzun adam tekrar vurdu.

—Yeter! dedi Le Chiffre. Ellerini bağlayın ve arabaya taşıyın. Bununla. (Bir rulo kabloyu adama fırlattı.) Her şeyden önce ceplerini boşaltın ve tabancasını bana verin. Tabancadan başka silahı da olabilir, ama onları daha sonra alırız.

Uzun, ince adamın uzattığı eşyalarla Bond'un tabancasını incelemeden cebine attı. Adamların işlerini bitirmesini beklemeden arabaya geri döndü. Yüzünden duyguları okunmuyordu. Bileklerindeki telin acısı Bond'u kendine getirdi. Dayak yemiş gibi tüm bedeni ağrıyordu. Ağır ağır giden Citroen'in içinde ayaklarını hızla geriye çekip ileriye fırlatınca ayak kemiklerinin

kırılmamış olduğunu farketti. Fakat buna rağmen, kaçabilecek durumda olmadığını anlayınca kaderine boyun eğerek arabanın arka koltuğunda oturmaya devam etti.

Bedeni gibi kafasının da gereğinden fazla yorgun olduğunu hissetti. Son yirmi dört saat içinde başına gelmedik kalmamış ve karşı tarafın şu son darbesi olaya tuz biber ekmişti. Bu kez, artık bir mucize söz konusu olmayacaktı. Onun nerede olduğunu hiç kimse bilmiyordu ve ertesi sabaha kadar onu aramak kimsenin aklına gelmeyecekti. Arabası belki çok geçmeden bulunacaktı, ama izinin bulunması çok uzun sürebilirdi.

Ve Vesper. Bond başını sağ tarafa çevirdi, yanında oturan ince, uzun adam başını arkaya dayamış ve gözlerini kapamıştı. Eteği başının üstünde bağlanmış bu aptal kız, kurbanlık koyun gibi şimdi çaresizlik içindeydi. Fakat Bond, birden genç kıza acıdığını farketti. Açıkta kalan bacaklarıyla savunmasız bir çocuk gibiydi.

—Vesper! dedi yavaşça.

Köşedeki yığından bir karşılık gelmedi, Bond birden tüm bedeninin kaskatı kesildiğini hissetti, fakat hemen arkasından Vesper yavaşça kımıldadı.

Aynı anda uzun, ince adam Bond'a bir tokat attı.

—Konuşma!

Bond acıyla kıvranarak kendini ikinci bir tokattan kurtarmak amacıyla başını arkaya dayar dayamaz, ensesindeki ağrıyla dişlerinin arasından soludu.

Uzun, ince adam Bond'a elinin kenarıyla gerçek bir karateci gibi vurmuştu. Son derece

bilinçli atılan bu tokatın öldürücü bir niteliği vardı. Adam şimdi, tekrar başını arkaya dayamış ve gözlerini kapamıştı. İnsanı korkudan tir tir titreten bir adam görünümündeydi. Bond bir gün onu kendi elleriyle öldürebilme fırsatını kendisine vermesi için Tanrıya dua etti.

Arabanın bagajı birdenbire açıldı ve madeni bir ses duyuldu. Bond, yoldaki çivileri toplayan üçüncü adamın geri gelmesini beklediklerini tahmin etti. Bunun, direnişçilerin Alman askeri birliklerine karşı kullandıkları çivili yöntemin bir tür uygulaması olduğunu tahmin etti.

Bond bir kez daha adamların kullandıkları alet ve edavatların üstünlüğünü aklından geçirdi. M. onların bu becerikliliğini daha önceden tahmin etmiş miydi acaba? Londra'yı bir an önce suçlamak için önüne geçilmez bir istek duydu. En küçük bir belirtiden uyanıp gerekli önlemleri alması gereken kişi, aslında kendisiydi. Düşman, karşı saldırısını hazırlarken, Roi Galant Gece Kulübü'nde su gibi şampanya içişini düşününce acıyla kıvrandı.

Bu zaman içinde, Le Chiffre hiç konuşmadı. Bagaj kapatıldıktan sonra üçüncü adam arabaya bindi ve Le Chiffre arabayı çılgın bir hızla anayola çıkardı.

Bu arada gün ağarmak üzereydi. Bond saatin beş civarında olması gerektiğini düşündü. Bir veya iki millik yoldan sonra Le Chiffre'in villasına varacaklarını tahmin etti. Vesper'i de oraya götüreceklerini hiç düşünmemişti. Fakat böylesine büyük bir şey için büyük bir fedakarlık yapmaktan çekinmeyeceklerini düşününce, olay daha bir açıklık kazandı.

Fakat bu, ne yazık ki, son derece tatsız bir olaydı. Yakalandığından beri ilk kez Bond,

korktuğunu hissetti.

On dakika sonra Citroen sola dönerek çimenlerle kaplı yan yollardan birinde ilerledikten sonra, beyaz bir kapının önünde durdu. Kapının üzerindeki tahtada küçük çinko harflerle "Les Noctambules" ve altında da "Lütfen zili çalın" yazılıydı.

Villa, Bond'un görebildiği kadarıyla, Fransız kıyı şeridinde sık sık rastlanan sıradan villalardan biriydi. Beş yılda bir, odalarla binanın dışı yeniden badanalanır ve villa kısa bir süre için yeniden pırıl pırıl olurdu. Kış yağmurlarıyla da villa tekrar iç karartan görünümüne bürünürdü.

Bond eğer tahmininde yanılmıyorsa, villanın Le Chiffre'in amacına hizmet konusunda biçilmiş kaftan olduğunu hissediyordu. Yakalandığından beri hiçbir evin önünden geçmemişlerdi ve bir gün önceki araştırmasına dayanarak güneye doğru birkaç mil ötede sadece bir çiftliğin olduğunu biliyordu.

Uzun, ince adam arabadan inmesini belirtmek amacıyla dirseğiyle sert bir şekilde Bond'a vurdu, Le Chiffre'in kendisiyle saatlerce ilgileneceğinden emindi. Tekrar tüyleri ürperdi.

Le Chiffre anahtarla kapıy açtıktan sonra içerde gözden kayboldu. Bond'un Korsikalıya benzettiği adam edepsiz bir görünümde olan Vesper'i içeri itti. İtelemesi için ince, uzunadama şans tanımayan Bond, onları izledi.

Ön kapının anahtarı kilidin içinde döndü.

Le Chiffre, sağdaki oda kapısının önündeydi. Konuşmadan Bond'a parmağıyla işaret etti.

Vesper, evin arka tarafına götürüldü. Bond kararını vermişti.

Birden ince, uzun adamı tekmeleyen Bond, genç kızın arkasından koşmaya başladı. Le Chiffre'in iki koruyucusuna mümkün olabilecek en fazla zararı vermenin dışında hiçbir tasarısı olmayan Bond'un tek silahı ayaklarıydı. Koşarak genç kıza yaklaşıp birkaç şey söylemek istiyordu. Bunun dışında zaten başka bir şey yapamazdı. Vesper'e pes etmemesini söylemek istedi.

Bu karışıklıkta Korsikalıyı yere deviren Bond, sağ ayağıyla ince, uzun adamın kasığına bir tekme daha attı.

Korsikalı bir fırtına gibi kendini Bond'dan kurtarıp duvara yaslanırken, Bond kalçasına bir yumruk indirdi, fakat Korsikalı son derece çevik bir hareketle sol eliyle Bond'un ayağını yakalayıp hızla büktü.

Dengesini kaybeden Bond'un öbür ayağı da yerden kesildi. Bedeni havada döndü ve gürültüyle yere düştü.

Kısa bir süre soluk soluğa kalarak yerde yattı. Sonra da ince, uzun adam yanına gelip gömleğinin yakasından tutarak Bond'u ayağa kaldırıp duvara yasladı. Tabancası elindeydi. Meraklı gözlerle Bond'a baktı. Sonra hiç telaş etmeden yavaşça eğilerek Bond'un dizine tabancasının kabzasıyla vurdu. Bond acıyla kıvranarak dizlerinin üstüne düştü.

—Bir kez daha aynı şeyi yapmaya yeltenirsen seni perişan ederim! dedi ince, uzun adam berbat bir Fransızcayla.

Bir kapı hızla kapandı. Vesper ile Korsikalı gözden kayboldu. Bond başını sağ tarafa çevirdi. Le Chiffre koridorda kendisine doğru geliyordu. Tekrar parmağıyla işaret etti. Sonra da ilk kez konuştu.

—Haydi sevgili dostum, boşuna zaman harcıyoruz!

İngilizcesi mükemmeldi. Yumuşak ve alçak sesle konuşmuştu. Duygularını belli etmiyordu.

Bond kendini bir kez daha eli kolu bağlı hissetti. Uysal bir tavırla koridora doğru gitti. Şu adamlara karşı direnmek amacıyla giriştiği sakarca davranışlarının sonucu ortaya çıkan birkaç yara berenin dışında elinde hiçbir şey yoktu.

İnce, uzun adamın arkasından giderken tamamiyle onların denetiminde olduğunu anladı.

XVII. BÖLÜM

"SEVGİLİ OĞLUM"

Burası, Fransız stilinde ucuz döşenmiş geniş ve büyük bir odaydı. Rengi solmuş pembe divanı, tahta iki şamdanı ve meyve tabağıyla buranın oturma veya yemek odası olarak düşünüldüğünü söylemek hemen hemen imkânsızdı.

Masasız olan odanın hemen ortasındaki lamba, yuvarlak ve lekeli küçük bir halıyı aydınlatıyordu.

Pencerenin yanında, son derece çirkin taht gibi bir sandalyenin üstünde kırmızı kadife bir yastık vardı. Küçük bir taburenin üstünde ise boş bir sürahiyle iki bardak duruyordu. Yastıksız, yuvarlak kamış kanepenin yanında ise bir koltuk vardı.

Aralık perdelerden dışarsı görülebiliyordu. Günün ilk ışıkları odadaki birkaç parça möbleyle parlak renkteki duvar kâğıtlarını ve kahverengi lekeli döşemeyi aydınlatıyordu.

Le Chiffre kamış kanepeyi gösterdi.

—Bununla çok iyi olur, dedi ince, uzun adama. Onu hemen hazırlayın. Karşı çıkarsa canını biraz acıtabilirsiniz.

Bond'a döndü. Geniş ve büyük yüzü tamamen anlamsızdı, yuvarlak gözleri ise ilgisizce bakıyordu.

—Soyun. Her direnişinde, Basil parmaklarından birini kıracak. Sözlerimi ciddiye almanı

öğütlerim. Senin sıhhatin ise bizi kesinlikle ilgilendirmiyor. Konuşmamızın sonunda elde ettiğimiz neticeye göre, ya yaşayacaksın ya da öleceksin.

İnce,uzun adama dönerek işaretini verdikten sonra odadan çıktı.

İnce, uzun adamın ilk hareketi oldukça garipti. Sustalı çakısını açıp küçük koltuğun oturulacak hasırlarını kesti. Sonra, Bond'u lambanın altına sürükleyip bileğindeki telleri çözdü. Sustalı çakısını sağ eline alarak Bond'un yanıbaşında durdu.

—Haydi!

Bond uyuşan bileklerini ovalarken bir yandan da karşı koymakla ne kadar zaman kazanacağını hesaplamaya başladı. İnce, uzun adam Bond'u ceketinden yakalayarak sürükledi. Bond debelenip karşı koymaya çalışırken, sustalı çakının sivri ucunu sırtında hissetti. Bond küfrederek doğruldu. Adam, Bond'un ceketini çakısıyla iki parçaya böldü. Ceket kollarından sıyrılıp yere düştü.

—Kımılda! dedi ince, uzun adam belli belirsiz bir sabırsızlıkla.

Bond adamın gözünün içine baktıktan sonra yavaşça gömleğini ve pantolonunu çıkarmaya başladı.

Le Chiffre, kahve kabıyla içeri girdi. Kabı pencerenin çıkıntısına, büyük bir bıçakla bir metre uzunluğundaki halı dövücüyü de taburenin üstüne koydu.

Taht benzeri sandalyeye otururak kahve fincanını aldı ve artık oturulacak yeri olmayan küçük kamış kanepeyi ayağıyla çekerek tam karşısına getirdi.

Bond, beyaz bedenindeki yara bere izleri,

yorgunluktan bembeyaz kesilmiş yüzü ve az sonra başına geleceklerin bilinciyle çırılçıplak odanın ortasında durdu.

—Buraya otur! dedi Le Chiffre karşısındaki kanepeyi göstererek.

Bond ilerleyerek kanepeye oturdu.

İnce, uzun adam bir rulo tel daha getirdi. Bununla, Bond'un bileklerini kanepenin kollarına, ayak bileklerini de kanepenin ön ayaklarına bağladı. Teli, Bond'un göğsüne iki kez doladıktan sonra kol altından geçirip kanepenin arkasına bağladı. Bütün bu işlemleri büyük bir dikkatle sürdürüyordu. Tel Bond'un bedenine batmaya başlamıştı bile. Kanepenin ayakları oldukça ayrık olduğu için yerinden kıpırdayamıyordu.

Çırılçıplak ve savunmasız gerçek bir tutukluydu.

Le Chiffre, işini bitiren adama başıyla işaret edince, diğeri kapıyı çekip gitti.

Taburenin üstünde bir paket Gauloises ile çakmak vardı. Le Chiffre bir sigara yakarak fincanındaki kahveden büyük bir yudum içti. Sonra halı dövücüyü alıp dizinin üstüne koydu.

Dikkatle Bond'un gözlerinin içine baktı. Birden, dizinin üstündeki şey ani bir hareketle yukarıya kalktı.

Sonuç korkunçtu.

Bond'un tüm bedeni ani bir acıyla sarsıldı. Yüzünde sessiz bir haykırışın belirtisi vardı. Dudaklarını sımsıkı kapadı. Aynı anda başını geri attı. Çok kısa bir süre, vücudunun tüm kasları gerildi. Tırnaklarını avucunun içine batırdı. Sonra da bedeni öne doğru eğildi ve vücudu ter içinde kaldı. Acıyla inledi.

Le Chiffre, Bond'un gözlerini açmasını bek-

ledi.

—Anlıyorsun, değil mi sevgili oğlum? (Yumuşak bir gülümsemeyle baktı.) İçinde bulunduğun durum yeterince açık, değil mi?

Ter damlacığı Bond'un yanağından çıplak göğsüne yuvarlandı.

—Haydi, şimdi bir an önce işimize dönelim. Sen de içinde bulunduğun şu talihsiz durumdan aklını kullanarak bir an önce kurtulmaya bak! Sevgili oğlum, kızılderili oyunu bitti, gerçekten sona erdi. Yetişkinler için olan bu oyuna ne yazık ki kötü bir şans eseri karıştın ve bu deneyiminin ne kadar acı dolu olduğunu da gördün. Sevgili oğlum, bu işler için henüz yaşın çok küçük. Londra'daki bakıcının seni buraya kazma kürekle yollaması da onun aptallığını gösterdi. Gerçekten son derece aptalmış ve senin için de büyük talihsizlik. Ama artık şakayı bir yana bırakmanın da zamanı geldi, delikanlı. Ayrıca, bu küçük masalıma devam etmemi istediğini de pek sanmıyorum.

Le Chiffre aniden babacan tavrını bırakarak Bond'a sert ve düşmanca bir tavırla baktı.

—Para nerede?

Bond'un kan çanağına dönmüş gözleri, Le Chiffre'e boş boş baktı.

Bir kez daha dizinin üstündeki şey ani bir hareketle yukarı kalktı ve Bond'un bedeni bir kez daha acıyla kıvrandı.

Le Chiffre, işkencenin etkisinin azalmasını ve Bond'un gözlerinin bir kez daha açılmasını bekledi.

—Açıklasam iyi olacak galiba, dedi Le Chiffre. Soruma cevap verinceye kadar vücudunun hassas noktalarına vurmaya kararlıyım. Acımasız bir insan olduğum için sana asla mer-

hametli davranmayacağım. Kimsenin gelip seni kurtarmasını bekleme ve kaçman için en küçük bir şansın olmadığını da kafana iyice koy. Bu, kötü adam yakalandıktan sonra madalya takılan kahramanın genç kızla evlenmesi gibi mutlu sonla biten duygusal filmlerden biri değil. Ne yazık ki, bu tür şeyler gerçek hayatta insanın başına gelmiyor. Cevap vermemekte ısrar edersen, her türlü işkencenin yapılacağını sakın unutma. Sonra da genç kızı buraya getirip gözlerinin önünde hepimiz sırayla ırzına geçeceğiz. Eğer bu da yetmezse, ikinizi de işkence ederek öldüreceğiz ve cesetlerinizi burada bırakıp son derece güzel bir evin beni beklediği bir ülkeye gideceğim. Ve orada yeni bir yaşam kurarak çoluk çocuğa karışıp sakin bir hayat yaşayacağım. Evet, sevgili oğlum, böylece hiçbir şey kaybetmeyeceğimi şimdi çok iyi anlamış olmalısın. Tabii paranın yerini söylersen, senin için çok iyi olur. Yok eğer söylemezsen, ben de omzumu silkip yoluma devam ederim.

Konuşmasına ara vererek dizinin üstündeki eli yavaşça havaya kalktı. Sopa, Bond'a dokunur dokunmaz, genç adam acıyla kıvrandı.

—Evet delikanlı, seni daha fazla acıdan ve ölümden kurtarabilecek tek kişinin ben olduğumu sakın unutma. Bundan başka senin için hiçbir kurtuluş yolu olmadığından emin ol. Kesinlikle başka bir şansın yok... Eee, ne diyorsun?

Bond gözlerini kapayarak işkencenin başlamasını bekledi. İşkencenin ilk birkaç dakikasının her zaman çok kötü olduğunu biliyordu. Bu, acının doruk noktasıydı. Acı doruk noktasına ulaştıktan sonra sinirler körleşecek ve direniş yavaş yavaş azalacaktı, ondan sonra da bilinç

kaybı sözkonusu olacak ve her şey ölümle noktalanacaktı. Yapabileceği tek şey, her şeyin bir an önce bitmesine dua etmekti.

Almanlar ve Japonlar tarafından işkence edilip son dakikada kurtulan bazı meslektaşları, işkencenin sonunda olağanüstü güzellikteki bir rahatlığın söz konusu olduğunu ve bu rahatlığın daha sonra kendini cinsel bir isteğe bıraktığını ve bir zamanlar nefret ve korku dolu gözlerle baktıkları işkencecilere mazoşistçe bir duyguyla yaklaştıklarını söylemişlerdi. Bond, bunun bir irade denemesi olduğunu öğrenmişti. Kişiyi ya hemen öldürüp enerjilerini boşuna harcamayacaklar, ya da kısa aralıklarla işkenceye devam edip her işkence sonrası bayılan kurbanlarının ayılmasını bekleyerek tekrar işlerine devam edeceklerdi.

Bond, perişan bir halde gözlerini açtı.

Le Chiffre de zaten bunu bekliyordu ve kamış alet çıngıraklı yılan gibi fırladı. Defalarca vurdu, Bond haykırdı ve acıyla kıvrandı.

Bond kendinden geçmek üzereyken, Le Chiffre kısa aralıklar veriyordu. Bir süre kahvesini yudumlayarak oturdu ve zor bir ameliyat sırasında kardiografa bakan bir operatör gibi kaşlarını çattı.

Bond ağır ağır gözlerini açınca, Le Chiffre sabırsız ve öfke dolu bir sesle konuşmaya başladı.

—Paranın odanda bir yerde olduğunu biliyoruz! dedi. Kırk milyonluk bir çek aldın. Onu saklamak için otele geri döndüğünü de biliyorum.

Bond, karşısındaki bu adamın nasıl bu kadar emin konuşabildiğine şaştı.

—Gece kulübüne gider gitmez, diye devam etti Le Chiffre, dört adamım odanı aradı. Son

derece kolay yerlere sakladığın birçok şeyi bulduk. Banyodaki vananın içine sakladığın oldukça ilginç şifre kitabıyla, çekmecelerden birinin arkasına gizlediğin bazı kâğıtları bulduk. Mobilyaların tümü kırıldı, elbiselerin, perdeler ve çarşaflar paramparça edildi. Odanın her bir köşesi ayrı ayrı aranıp kapılar bile söküldü. Çeki bulamayışımız senin için tabii çok büyük bir talihsizlik oldu. Bulsaydık, burada olacağına büyük bir olasılıkla Bayan Lynd ile yatağında olacaktın.

Kamışı havaya kaldırdı.

Acının arasında Bond, Vesper'i düşündü. İki koruma görevlisinin genç kızı nasıl kullanmakta olduğunu aklına getirdi. Genç kızı Le Chiffre'e yollamadan önce defalarca ırzına geçeceklerinden emindi. Korsikalının nemli dudaklarıyla uzun,ince adamın gaddar tavırlarını gözünün önüne getirdi. Zavallı kız, nasıl da bu hayvanların eline düşmüştü. Zavallı küçük aptal!

Le Chiffre tekrar konuşmaya başladı.

—İşkence korkunç bir şey, dedi sigarasının dumanını savururken. Fakat, işkenceci için bu son derece basit bir olaydır. Hele hastası, (kendi sözcüğüne kendi gülümsedi,) erkek olursa... Yani sevgili Bond, erkek söz konusu olduğu zaman kibar davranmaya hiç gerek kalmıyor. Ya şu basit aletle veya herhangi başka bir şeyle adamın gerekli veya mümkün olan acıyı çekmesi kolayca sağlanıyor. Sevgili Bond, son dakikada seni öldürmem için bana yalvarmak zorunda kalacaksın. Parayı nereye sakladığını söylemedikçe bunların hepsi teker teker gerçekleşecek...

Fincanına biraz daha kahve koyarak içti, ağzının kenarında kahverengi izleri görülü-

yordu.

Bond'un dudakları kıvrıldı. Bir şey söylemeye çalışıyordu. En sonunda boğuk bir sesle konuşabildi:

—Susadım, dedi.

—Tabii, sevgili oğlum. Ne kadar da düşüncesizim!

Le Chiffre diğer fincana kahve doldurdu. Bond'un koltuğunun etrafında, döşemenin üstünde ter damlacıkları oluşmuştu.

—Dilinin bütün ihtiyaçlarını karşılamalıyız.

Sopayı yere koyarak ayağa kalktı. Bond'un arkasına geçti, ter içinde kalmış bir tutam saçı alarak, Bond'un başını hızla geriye itti. Kahveyi ağır ağır Bond'a içirdi. Bond'un saçını bıraktıktan sonra, baş tekrar öne düştü. Le Chiffre sandalyesine geri dönerek yerdeki sopayı aldı.

Bond başını kaldırarak ağır ağır konuştu:

—Paranın sana bir yararı olmaz. (Sesi bir hırıltı gibi çıkmıştı.) Polis, nasılsa seni yakalayacak.

Harcadığı bu olağanüstü güçten sonra başı tekrar öne düştü. Bu fiziksel perişanlığını biraz da abartıyordu. Zaman kazanmak ve bir sonraki acıyı biraz daha geç duyabilmek içindi tüm çabası.

—Ah, delikanlı! Sana söylemeyi unuttum. (Le Chiffre vahşi bir şekilde gülümsedi.) Küçük kumarımızdan sonra seninle Gazino'da tekrar buluştuk ve sen son derece profesyonel bir kumarbaz olduğun için bir el daha oynamamızda ısrar ettin. Bu oldukça kibar bir davranıştı. Gerçek bir İngiliz centilmenliği sergiledin... Ve o elde kaybettin. O kadar çok canın sıkıldı ki, bir an önce Royale'den ayrılıp arabanla bilinmeyen bir yöne hareket ettin. Ger-

çek bir centilmen gibi, bana bir not bırakarak çeki nerede bulabileceğimi belirttin. Evet, sevgili oğlum, her şey en ince ayrıntısına kadar düşünüldü ve benim adıma endişelenmene hiç gerek yok. (Kıkır kıkır güldü.) İşimize devam edelim mi? Sonsuza dek vaktim var ve doğrusunu söylemem gerekirse, bu işkenceye daha ne kadar dayanabileceğini inan çok merak ediyorum.

Bond düşkırıklığı içinde, işte her şey bu kadar basit diye düşündü. "Bilinmeyen bir yön" toprağın altı, denizin dibi veya büyük bir olasılıkla parçalanmış Bentley'in içiydi. Ama nasıl olsa öleceğine göre, karşısındakini de iyice yorarak ölmeliydi. Ne Mathis'in ne de Max'ın zamanında yetişip kendisini kurtaracağını beklemiyordu, ama ölmeden önce onların gelip Le Chiffre'i yakalayacaklarını umuyordu. Saat yediye yaklaşıyor olmalıydı. Arabası şimdiye kadar çoktan bulunmuş olmalıydı. Bu, kötünün iyisiydi, ama Le Chiffre işkenceye devam ettiği sürece daha da acımasız olacağı kesindi.

Bond başını kaldırarak Le Chiffre'in gözlerinin içine baktı. Gözbebekleri kıpkırmızı olmuştu. Ter içinde kalmış yüzündeki siyah bıçak yarasının dışında bütün yüzü sapsarıydı.

—Hayır, dedi perişan bir halde... sen...

Le Chiffre homurdanarak çılgın bir öfkeyle işine tekrar başladı. Vahşi bir hayvan gibi sesler çıkardı.

Bond, on dakika sonra bayıldı.

Le Chiffre derhal işini bıraktı. Yüzündeki teri sildi. Sonra da saatine baktı, bakışlarındaki karanlık her halinden belli oluyordu.

Ayağa kalktı, acıdan kendinden geçmiş bedenin arkasında durdu. Bond'un yüzünde ve vücudunda renk kalmamıştı. Kalbi çok yavaş

atıyordu.

Le Chiffre, Bond'un kulaklarını yakalayarak sert bir tavırla kıvırdı. Sonra öne doğru eğilerek Bond'un yüzünü defalarca tokatladı. Her vuruşta, Bond'un kafası bir o yana bir öteki yana gidip geliyordu. Soluk alışı yavaş yavaş düzeldi. Hayvanca bir homurtu duyuldu.

Le Chiffre kahve fincanını alarak Bond'un ağzına yaklaştırdı ve birkaç damla kahveyi içirdi, geri kalanını da Bond'un yüzüne attı. Bond'un gözleri yavaşça açıldı.

Le Chiffre sandalyesine dönerek bekledi. Bir sigara yaktı ve yerdeki kan gölüne bakarak düşünmeye koyuldu.

Bond, tekrar perişan bir şekilde homurdandı. Bu, kesinlikle insan sesine benzemeyen bir şeydi. Gözleri açıldı ve bomboş gözlerle karşısındaki adama baktı.

Le Chiffre konuştu.

—İşte böyle, Bond. Şimdi işini bitireceğiz. Anlatabildim mi? Seni öldürmeyeceğiz, sadece işini bitireceğiz. Sonra da kızın ve daha sonra da ikinizden geri kalan şeylerin işe yarayıp yaramadığına bakacağız.

Bond'a doğru uzandı.

—Şununla vedalaşsan iyi olacak, Bond.

XVIII. BÖLÜM

TAŞ GİBİ YÜZ

Değişik bir ses duymak olağanüstü güzellikteydi. Saatler boyunca işkencenin korkunç gürültüsünden başka bir şey duyulmamıştı. Bond'un artık körelen duyuları bu sesleri olduğu gibi algılayamıyordu. Birdenbire ayıldı. Tekrar duyabildiğini ve görebildiğini farketti. Ölüm sessizliğinden sonra kapıdan gelen bir sözcüğü duyabildi. Le Chiffre'in başını yavaşça kaldırdığını ve yüzündeki hoşnut ifadenin yerini yavaşça korkuya bıraktığını görebildi.

—Dur! dedi ses yavaşça.

Bond, koltuğun arkasına yaklaşan adım seslerini duydu.

—Bırak! dedi ses.

Bond, Le Chiffre'in ellerini açtığını ve bir bıçağın döşemenin üstüne düştüğünü gördü.

Arkasında ne olup bittiğini anlamak için, çılgınca b'r umutla Le Chiffre'in yüzüne bakıp ifadesini okumaya çalıştı. Fakat korku ve şaşkınlık dolu bakışlardan başka bir şey göremedi. Le Chiffre'in dudakları kımıldadı ve sadece "şey" sözcüğünden başka bir şey çıkmadı. Bir şey söylemeye, rica etmeye çalışırken tüm yüzü titriyordu. Elleri iki yana düştü. Elini cebine sokmaya çalışmasına rağmen beceremedi. Yuvarlak gözleri kısıldı ve Bond onun tabancayla tehdit edildiğini tahmin etti.

Kısa bir süre sessizlik oldu.

—SMERSH!

Sözcük, odada bomba gibi patladı. Bu öyle bir şekilde söylenmişti ki, artık başka bir şey eklemeye gerek kalmamıştı. Sözcük, olaylara konulan son bir nokta niteliğindeydi.

—Hayır! dedi Le Chiffre. Hayır... Ben...

Devam edemedi. Belki olayı açıklayıp özür dileyecekti, ama odadakilerin yüz ifadelerinden bunun boşuna olduğunu anladı.

—İki adamın da öldürüldü. Aptallığının ve hırsızlığının yanı sıra isminin başına bir de vatan haini sıfatını eklememiz gerekiyor. Sovyetler Birliği'nden seni yok etmek için buraya gönderildim. Sana sadece ateş edebilecek zamanım olduğu için çok şanslısın. Eğer olanaklar elverseydi, seni acı içinde kıvrandırarak öldürecektim. Sebep olduğun olayın sona ermesini ne yazık ki bekleyemedik.

Kalın ses sustu. Le Chiffre'in derin soluk alışlarının dışında odada çıt çıkmıyordu.

Dışardan gelen bir kuş sesi duyuldu. Güneş artık iyice yükselmişti ve Le Chiffre'in yüzündeki ter damlacıkları güneş ışığının altında parlıyordu.

—Suçunu kabul ediyor musun?

Bond gözlerini çevrede dolaştırıp kafasını toparlamaya çalıştı, fakat tüm sinir sistemi uyuşmuştu, başını hareket ettiremedi. Sadece, korku dolu gözlerle bakan taş kesilmiş yüzü görebildi.

Açık ağızdan dökülen salya çeneden aşağıya akmaya başladı.

—Evet! dedi ağız.

Hafif bir "pluf" sesi çıktı ve birdenbire Le Chiffre'in alnının hemen altında üçüncü bir göz peyda oldu. Bu, kaşsız ve kirpiksiz küçük, siyah

bir gözdü. Le Chiffre'in üç gözlü yüzü sanki aşağıya düşüyormuş gibi bir hal aldı. Dıştaki iki göz tavana doğru döndü. Sağ omuzla birlikte baş yan tarafa düştü ve bedeni koltuğundan öne doğru devrildi. Döşemenin üstündeki ayaklar kısa bir süre debelendikten sonra, beden derin bir sessizliğe gömüldü.

Bond'un arkasında kısa bir hareket oldu. Arkadan uzanan bir el Bond'un yüzünü yakalayarak geriye çekti.

Bond, siyah maskenin arkasında parlayan bir çift göze baktı. Maskeyi inceleyemeden başı tekrar öne doğru itildi.

—Şanslısın! dedi ses. Seni öldürmek için emir almadım. Hayatın bir gün içinde iki kez kurtarıldı. Bağlı bulunduğun teşkilata SMERSH'in sadece ya yanlışlıkla, ya da tesadüfen merhametli olabileceğini söylemeyi unutma. Aslında şu vatan haininin çevresinde dolaşan diğer yabancı casuslarla birlikte seni de öldürmek için emir almış olmayı tercih ederdim... Ama sana kartvizitlerimden birini vereceğim. Kumarbazsın, kartlarla oynuyorsun. Büyük bir olasılıkla bir gün bizden birine karşı oynayacağından eminim. İşte o zaman, bir casus olarak tanınmanın bize büyük yararı dokunacaktır.

Bond'un sağ omzunun arka tarafından ayak sesleri duyuldu. Gri bir kumaşın içindeki kol, Bond'un görüş açısına geldi. Kıllı iri elde hançer vardı. Bond'un sağ elinin hemen arkasında çok kısa bir süre havada duran hançer, daha sonra teli kesmeye başladı. Hançerin sivri ucuyla üç darbe vuruldu. Dördüncü darbe Bond'un parmaklarının oynak yerlerine indirildi. Döşeme bir kan gölüne döndü.

Az önceki işkenceden sonra bu Bond'a kor-

kunç gelmemişti, ama onu yine de bayıltacak nitelikteydi.

Ayak sesleri hızla kapıya doğru yöneldi. Kapı, yavaşça kapandı.

Sessizliğin içinde, dışardaki yaz gününün neşeli sesleri duyuluyordu. Sağ taraftaki duvarda pembe renkte, küçük iki tablo asılıydı. Haziran güneşinin ışınları altında parlayan tabloların yanı başında ise iki ayrı kan gölü vardı.

Gün ilerledikçe tabloların gölgeleri de yere düştü.

XIX. BÖLÜM

BEYAZ ÇADIR

Kâbuslarla dolu iki gün geçiren James Bond, bu zaman içinde kendine gelmeden yattı. Yatakta olduğunu, sırtüstü yattığını ve kımıldayamadığını biliyordu. Çevresinde birçok kişinin olduğunu hissetmesine rağmen, gözlerini açıp dünyaya geri dönmek için en küçük bir çaba bile göstermedi.

Karanlıkta kendini çok daha güven içinde hissediyordu.

Üçüncü günün sabahında gördüğü bir kâbus, Bond'un ter içinde uyanmasına neden oldu. Alnında bir el hissedince, bunu gördüğü kâbusa bağladı. Eli alnından çekmeye ve elin sahibini yere devirmeye çalışmasına rağmen kolları yatağın kenarına bağlı olduğu için sadece debelenmekle yetindi. Avazı çıktığı kadar bağırmaya çalışınca kuvvetten düşerek sözcükleri hıçkırığa dönüştü.

Bir kadın sesi duydu ve sözcükleri yavaş yavaş algılamaya başladı. Bu çok yumuşak bir sesti ve Bond yavaşça sesin kendisini rahatlatmaya çalıştığını anladı. Bu, düşman değil, bir dost sesiydi. Bond buna bir türlü inanamadı. Hâlâ tutsak olduğundan ve işkencenin az sonra yeniden başlayacağından son derece emindi. Yüzünün lavanta kokulu ıslak bir pamukla silindiğini hissetti, sonra kendinden geçti.

Birkaç saat sonra tekrar uyandığında tüm korkuları yerini keyifli bir tembelliğe bırakmıştı. Başını hareket ettirince bir hışırtı duydu ve yatağın yanında oturan bir hemşire ayağa kalkıp Bond'un görüş açısına girdi. Son derece güzel olan hemşire gülümseyerek Bond'un nabzını saymaya başladı.

—Sonunda uyanmanıza ne kadar sevindiğimi anlatamam. O kadar kötü şeyler sayıkladınız ki, tahmin edemezsiniz.

Bond, hemşireye gülümsedi.

—Neredeyim? diye sordu.

—Royale'deki bir hastanedesiniz. Beni İngiltere'den size bakmam için yolladılar. Burada iki hemşireyiz. Adım, Hemşire Gibson. Şimdi lütfen sessizce yatın, ben de doktora uyandığınızı haber vereyim. Buraya geldiğinizden beri baygındınız, hepimizi çok meraklandırdınız.

Bond gözlerini kapayarak bedenine nelerin olup bittiğini düşünmeye çalıştı. En çok bilekleri ağrıyordu, özellikle Rusun hançerle kestiği sağ bileği çok ağrıyordu. Kendisine lokal anestezi yapılmış olabileceğini düşündü. Vücudunun geri kalan tarafları da dayak yemiş gibi ağrıyordu. Vücudundaki sargı bezlerinin ağırlığını hissedebiliyordu. En azından üç günden beri tıraş olmadığını tahmin etti.

Kafasında bir dizi soru hazırlarken kapı açıldı, doktorla hemşire, onların arkasından da Mathis içeri girdi. Yüzündeki gülümsemesinin altında, Mathis'in çok endişeli olduğu görülüyordu. Mathis parmağını dudağına götürerek pencerenin yanındaki koltuğa gitti.

Genç ve zeki görünümlü Fransız doktor, Bond ile ilgilenmek için İkinci Büro'dan emir

almıştı. Bond'un yanıbaşında durarak elini alnına koydu, bir yandan da yatağın arkasına asılmış derece çizelgesine bakıyordu.

İçten bir tavırla konuşmaya başladı.

—Birçok sorunuz olduğunu biliyorum, sevgili Bay Bond, dedi kusursuz bir İngilizceyle. Ve sorularınızın birçoğunu cevaplayacağımı sanıyorum. Kendinizi yormamanız gerektiğini unutmayın. Bunun için de size bazı önemli şeyleri açıklayacağım ve sizden bir, iki ayrıntıyı öğrenmek isteyen Mösyö Mathis ile birkaç dakika konuşabileceksiniz. Bu tür konuşmalar için henüz çok erken, ama sizi biraz olsun rahatlatmak için şimdilik buna izin vereceğim.

Hemşire Gibson, doktorun oturması için bir sandalye getirerek odadan çıktı.

—İki gündür buradasınız, diye devam etti doktor. Royale'deki pazara giden bir çiftçi arabanızı bulmuş ve hemen polise haber vermiş. Mösyö Mathis, arabanın size ait olduğunu öğrenince hiç zaman kaybetmeden adamlarıyla birlikte "Les Noctambules"e gitti. Sizi ve Le Chiffre'i bulduktan sonra arkadaşınız Bayan Lynd'i de buldular. Arkadaşınızın başına kötü bir şey gelmemiş. Sadece olayın şokunu yaşıyordu, ama şimdi çok iyi ve oteline geri döndü. Londra'daki patronları, siz yeterince iyileşinceye kadar Royale'de kalmasını emretmişler. Daha sonra İngiltere'ye dönecek. Le Chiffre'in iki koruma görevlisi 35'lik bir mermiyle kafalarından vurulmuş. Yüzlerindeki ifadeden kendilerini öldüren kişiyi görmedikleri ve hiçbir şeyden haberleri olmadan öldükleri anlaşıldı. Cesetleri Bayan Lynd ile birlikte aynı odada bulundu. Le Chiffre de alnının tam ortasına yediği bir kurşunla öldürüldü. Onun öldürülü-

şünü gördünüz, değil mi?

—Evet, dedi Bond.

—Yaralarınız ciddiyetini koruyor, ama çok kan kaybetmenize rağmen hayati bir tehlike söz konusu değil. Eğer her şey yolunda giderse, tamamiyle iyileşip kısa bir zaman sonra ayağa kalkabileceksiniz. (Doktorun yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.) Ama sancılarınız birkaç gün daha devam edecek ve sizi mümkün olduğu kadar rahatlatmak için elimden geleni yapacağıma söz veriyorum. Komadan çıktığınıza göre, artık ellerinizi çözebiliriz, fakat kesinlikle vücudunuzu hareket ettirmemelisiniz. Uyumadan önce de hemşire tekrar ellerinizi bağlayacak. Kuvvetinizi tekrar toplamanız için istirahat etmeniz kesinlikle şart. Şu anda fiziksel bir şok geçiriyorsunuz ve bir bunalım içindesiniz. (Doktor kısa bir süre sustuktan sonra devam etti.) Size ne kadar işkence edildi?

—Yaklaşık bir saat, dedi Bond.

—Bir saatlik işkenceden sonra hâlâ hayatta olmanız gerçekten mucize, sizi kutlarım. Başınızdan geçenlere çok az kişi katlanabilirdi. Bu da bir tür teselli sayılır. Mösyö Mathis'in de çok iyi bildiği gibi, sizin durumunuzdaki birçok hastayla ilgilenmek zorunda kaldım, ama hiçbiri sizin kadar güçlü değildi, inanın bana, Bay Bond.

Doktor, Bond'a kısa bir süre baktıktan sonra Mathis'e döndü.

—Size on dakikalık bir süre tanıyorum, eğer süreyi uzatmaya kalkarsanız zorla dışarı çıkartırım. Ve eğer hastayı sinirlendirirseniz bunun hesabını vereceğinizi aklınızdan çıkarmayın.

İkisine de gülümsedikten sonra odadan çıktı.

Mathis yatağa yaklaşarak doktorun sandalyesine oturdu.

—İyi bir adam, dedi Bond. Ondan hoşlandım.

—Büro'ya bağlı çalışıyor, dedi Mathis. Gerçekten çok iyi bir insandır, yakında sana onunla ilgili her şeyi anlatacağım. Senin bir mucize yarattığına inanıyor, onun bu görüşüne ben de katılıyorum. Her neyse, bu konuyu daha sonra konuşuruz. Tahmin edeceğin gibi birçok şeyin açığa çıkması gerekiyor. Paris, Londra ve dostumuz Max aracılığıyla Washington'dan gelen soru yağmuruna tutuldum. Bu arada M.den sana özel bir mesaj var. Benimle telefonda konuştu. Çok etkilendiğini sana söylememi istedi. Daha söyleyecek başka bir şeyi olup olmadığını sorduğumda ise, bana şöyle dedi: "Hazine'nin derin bir soluk aldığını da söyle." Sonra telefonu kapattı.

Bond keyifle gülümsedi. M.nin Mathis'e telefon etmesi çok hoşuna gitmişti. M.nin o güne kadar böyle bir şey yaptığı hiç duyulmamıştı. M.nin kimliği gibi varlığından da pek söz edilmezdi.

—Tek kollu, ince, uzun boylu bir adam dün Londra'dan buraya geldi, diye devam etti Mathis. Hemşireleri ayarlayıp her şeyle ayrı ayrı ilgilendi. Arabanı bile tamir ettirdi. Yanılmıyorsam, Vesper'in patronu o. Uzun bir süre birlikte oldular ve seninle ilgilenmesi için ona kesin talimat verdi.

"S Başkanı olmalı, diye düşündü Bond. Bana bir kral gibi davranacaklarından eminim."

—Şimdi, dedi Mathis, işimize dönelim. Le Chiffre'i kim öldürdü?'

—SMERSH, dedi Bond.

Mathis bir ıslık çaldı.

—Aman Tanrım! dedi saygı dolu bir sesle.

Demek onlar da Le Chiffre'in peşindeymiş. Nasıl bir adamdı?

Le Chiffre'in ölümüne dek olanları, gerekli ayrıntıları vermeyi ihmal etmeyerek kısaca anlattı. Oldukça yorulmuştu, ama anlattığı için de sevinçliydi. Başından geçenleri bir kez daha hatırlayan Bond, birden ter içinde kaldı ve sancılarını daha yoğun bir şekilde duymaya başladı.

Mathis biraz fazla ileri gittiğini hissetti. Bond'un sesi gittikçe zayıflıyor ve gözkapakları kapanıyordu. Mathis, not defterini kapatarak Bond'un omzuna dokundu.

—Affedersin, dostum! dedi. Her şey bitti, artık emin ellerdesin. Her şey daha da iyi olacak ve tasarımız olağanüstü bir başarıyla sona erdi. Le Chiffre'in iki suç ortağını öldürdükten sonra sendika tarafından sorguya çekilmeye tahammül edemeyeceği için kendini öldürdüğünü açıklayacağız. Strasbourg ve güneyde kıyamet kopuyor. Le Chiffre, orada bir kahraman olarak tanınıyordu. Ayrıca Fransa'daki Komünist Partisi'nin en nüfuzlu adamıydı. Gazinolar ve genelevlerle ilgili hikâye ise Le Chiffre'in şirketinin sonu olacak. Komünist Parti ise, Le Chiffre'in kendileriyle bir ilişkisi olmadığını açıklayacaktır, bundan eminim. Parti yetkililerinin Le Chiffre'e atmayacağı pislik kalmayacaktır. İşi nasıl tekrar düzene sokacaklarını ise Tanrı bilir!

Bond'un gözleri keyifle parlıyordu, Mathis sözlerinin etkisini görünce çok sevindi.

—Açıklığa kavuşturmak istediğim bir şey daha var, dedi Mathis. Ondan sonra gideceğime söz veriyorum. (Saatine baktı.) Doktorun, derimi diri diri yüzeceğinden eminim. Paraya ne oldu? Nerede? Nereye sakladın? Odanı biz de aradık, ama bulamadık.

Bond dişlerini göstererek sırıttı.

—Orada, dedi, veya öyle sayılır. Her odanın kapısında, oda numarasının yazılı olduğu yuvarlak, siyah, küçük bir plastik var. Koridor tarafında tabii ki... O akşam Max odadan çıktıktan sonra, odamın kapısını açtım ve numaranın yazılı olduğu küçük levhayı söküp çeki katlayarak içine yerleştirdim, sonra da levhayı tekrar yerine taktım. Para, hâlâ orada. (Gülümsedi.) Aptal bir İngilizin zeki bir Fransıza hâlâ öğretebileceği bir şey olduğu için çok mutluyum...

Mathis kahkahalarla güldü.

—Ben de Muntz'ların planlarının ne olduğunu ortaya çıkarmıştım ama. Neyse, ödeştik sayılır. Hazır söz onlardan açılmışken, onları yakaladığımızı da söyleyeyim.

Doktor odaya fırtına gibi girince Mathis hemen ayağa kalktı.

—Dışarı, dedi Mathis'e. Dışarı ve bir daha buraya geleyim deme.

Mathis gülümseyerek Bond'a el salladıktan sonra telaşla odadan çıkarken bir kez daha arkasına dönüp el salladı. Bond, koridorda uzaklaşan ayak seslerine kulak verdi. Yorgunluktan perişan bir halde yatarken bir yandan da az önce anlatılanların ne kadar çok hoşuna gittiğini bir kez daha farketti. Uykuya dalmadan önce Vesper'i düşündü.

Cevaplanması gereken daha birçok soru vardı, ama onlar biraz daha bekleyebilirdi.

XX. BÖLÜM

SİYAH ARABA

O günden itibaren Bond'un sıhhati süratle düzelmeye başladı.

Yatağında oturarak, M.ye yollayacağı raporu yazmaya koyuldu. Kendisine amatörce gelen Vesper'in davranışından çok az söz etti. Kaçırma olayını abartarak vurguladı. Vesper'in bazı davranışlarını gereksiz olarak değerlendirmesine rağmen, genç kızın olayda hiçbir zaman soğukkanlılığını kaybetmediğini vurgulayarak raporunu tamamladı. Vesper, her gün onun ziyaretine geldi ve Bond, bu ziyaretleri heyecanla bekler oldu.

Sonunda Bond iyileşti. Kalkmasına, bir süre sonra da bahçede oturmasına izin verildi. Kısa yürüyüşlere başladıktan sonra araba gezintilerine çıktı. Ve bir gün öğleden sonra, Paris'ten gelen doktor onun eski sıhhatine kavuştuğunu açıkladı. Vesper, Bond'un giyeceklerini getirtmişti. Hemşirelerle vedalaştıktan sonra Vesper'in kiraladığı arabaya binerek hastaneden uzaklaştılar.

Ölümden kıl payı kurtulduğundan bu yana tam üç hafta geçmişti. Temmuz ayının kızgın güneşi ortalığı yakıp kavuruyordu. Bond hayatından çok memnundu.

Gidecekleri yeri Vesper söylememiş, ona sürpriz yapmak istemişti. Bond, Royale'deki

büyük otellerin birine gitmek istememişti. Vesper kendisine kasabanın dışında bir yer keşfettiğini söylemişti. Bond her şeyi Vesper'e bıraktığı için çok memnundu.

Neşeleri tatsız bir olay yüzünden kaçtı.

Les Noctambules yönüne doğru kıyı şeridini izlerlerken, Bond Vesper'e Le Chiffre'in arabasını nasıl takip ettiğini anlattı ve araba kazasından önceki dönemeci, çivilerin bulunduğu yeri gösterdi. Arabayı yavaşlatarak o akşam olanları olay yerinde bir kez daha Vesper'e en ince ayrıntısına kadar açıkladı.

Bu arada sadece tek heceli sözcüklerle karşılık veren Vesper oldukça soğuk davranıyordu. Bond, genç kızın bir, iki kez dikiz aynasından arkaya baktığını görünce o da baktı, ama hiçbir şey görmedi.

Sonunda genç kızın elini avucunun içine aldı.

—Seni üzen bir şey var, Vesper! dedi.

Vesper gergin bir tavırla gülümsedi.

—Hiçbir şey yok. Gerçekten hiçbir şey yok. Sadece bir an takip edildiğimizi sandım. Olayın etkisinden demek hâlâ kurtulamamışım. Bu yol hayaletlerle dolu.

Kısa bir kahkahadan sonra Vesper tekrar aynaya baktı.

—Bak!

Sesi panik içindeydi. Bond başını arkaya çevirdi. Siyah bir araba yaklaşık yarım mil arkalarından geliyordu.

Bond güldü.

—Bu yolda araba kullanan tek kişi biz olamayız ki! dedi. Ayrıca, kim bizi takip etmek istesin? Yanlış bir şey yapmadık ki. Le Havre'a giden orta yaşlı bir tüccarın arabası bu. Büyük

bir olasılıkla öğle yemeğinde ne yiyeceğini ve Paris'teki sevgilisini düşünüyordur. Saçma sapan şeyler düşünüp keyfini kaçırmamalısın, Vesper.

—Galiba haklısın, dedi Vesper sinirli bir sesle. Her neyse geldik sayılır.

Derin bir sessizliğe bürünerek pencereden dışarsını seyretmeye koyuldu.

Bond, onun hâlâ gergin olduğunu hissedebiliyordu. Olayı, birlikte yaşadıklarının bir etkisi olarak düşünüp kendi kendine gülümsedi. Sonra, genç kızı neşelendirmeye karar vererek arabayı yavaşlatıp bir dar yolun anayol çıkışına gizlendiler.

İki yanı ağaçlarla çevrili yolda gizlenerek yan pencereden baktılar.

Kuş seslerinin arasında siyah arabanın yaklaşmakta olduğunu duydular. Vesper, tırnaklarını Bond'un koluna geçirdi. Araba önlerinden geçerken adamın profilini görebildiler.

Adam geçerken onlara doğru baktı, ama ağaçların üstündeki tahta bir tabelada "L **Auberge du Fruit Defendu, crustaces, fritures**" yazılıydı. Bond adamın bu tabelaya baktığından yüzde yüz emindi.

Araba aşağıdaki yolda gözden kaybolunca Vesper koltuğuna yığıldı. Yüzü bembeyaz kesilmişti.

—Bize baktı! dedi. Sana söylemiştim. Takip edildiğimizi biliyordum. İşte şimdi nerede olduğumuzu da öğrendiler.

Bond, sabrının tükendiğini hissetti.

—Saçma, dedi. Tabelaya bakıyordu. (Yazıyı Vesper'e gösterdi.)

Vesper rahatlayarak içini çekti.

—Eminsin, değil mi? diye sordu. Evet, anlı-

yorum. Haklısın, tabii. Aptalca davrandığım için özür dilerim. Bana ne olduğunu inan anlayamıyorum, James aptal olduğumu sanıyorsun değil mi?dedi.

—Tabii ki hayır, dedi Bond. Bizimle artık hiç kimse ilgilenmez ki! Unutmaya çalış. Görevimiz bitti. Bu, bizim tatilimiz ve gökyüzünde bir tek bulut bile yok. Yoksa var mı?

—Hayır, tabii ki yok. Ben deliyim. İşte, geldik bile. Burayı beğeneceğini tahmin ediyorum.

Bond, pansiyonu ilk bakışta çok beğenmişti. İki katlı binanın pencereleri hilal şeklindeki körfezle kumsala bakıyordu. Hayatında kaç kez vakit bulup da böylesine güzel bir yerde tatil yapabilirdi. Şimdi bu güzel yerde geçirecek tam bir haftası ve bunu paylaşacağı Vesper'i vardı.

Tek kollu olan Mösyö Versoix orta yaşlı bir adamdı. Kolunu Madagaskar'da savaşırken kaybetmişti. Royale'deki Polis Müdürü'nün arkadaşıydı. Vesper'e buraya gelmelerini o önermiş ve pansiyon sahibiyle bizzat kendisi telefonda konuşarak yerlerini ayırtmıştı. Sonuç olarak, her şeyin yolunda gideceği anlaşılıyordu.

Önlüğü ve elinde tuttuğu tahta kaşığıyla Madam Versoix'nın mutfaktan fırladığı her halinden belli oluyordu. Kocasından çok daha genç olan Madam Versoix, sıcak bakışlı ve oldukça güzel bir kadındı. Bond, onların çocukları olmadığı için pansiyonculuk yaptıklarını ve odalarını sadece dostlarıyla onların dostlarına kiraladıklarını tahmin etti. Hayatlarının büyük bir olasılıkla tekdüze geçtiğini ve özellikle kış aylarında dalgalardan ve çam ağaçlarının uğultusundan başka hiçbir sesin bu binada duyulmadığını aklından geçirdi.

Pansiyoncu, odalarını gösterdi.

Vesper'inki iki odalıydı, Bond'unki ise pencerelerinden biri denize diğeri de körfeze bakan yan odalardan biriydi. İki odanın arasında banyo vardı. Odalar tertemizdi.

İkisi de memnuniyetlerini belirtince pansiyoncu çok sevindi. Yemeğin saat yedi buçukta yendiğini belirten Mösyö Versoix, karısının tereyağda kızarmış karides hazırladığını sözlerine ekledi. Günlerden salı olduğu için pansiyonda fazla müşteri olmadığını üzülerek belirttikten sonra, hafta sonuna doğru pansiyonun çok kalabalık olacağını söyledi. Yaz mevsimi geçen yıllara oranla biraz daha kötü geçiyordu. Genellikle İngilizler gelip pansiyonda kalırlardı, ama İngiltere'deki ekonomik bunalım bu yaz turist sayısını bir hayli etkilemişti.

—Çok doğru, dedi Bond.

XXI. BÖLÜM

İHTİRASIN YÜKSELİŞİ

Vesper'in oda kapısının önünde konuşuyorlardı.

Pansiyoncu onlardan ayrıldıktan sonra, Bond genç kızı odaya iterek kapıyı kapadı. Elini Vesper'in omzuna koyarak yanaklarından öptü.

—İşte bu harika! dedi Bond.

Genc kızın gözlerinin parladığını farketti. Genç kız, Bond'un bileklerinden tuttu. Bond kollarini beline doladı. Genç kız başını yukarı kaldırıp dudaklarını araladı.

—Sevgilim! dedi Bond.

Dudaklarını genç kızın dudaklarına yapıştırarak diliyle genç kızın dişlerini araladı. Genç kız önce utanarak, sonra da ihtirasla ona cevap verdi.

Bond elini kaydırarak genç kızın kalçalarını yavaşça okşadıktan sonra tutkuyla sıkıp bedenini genç kıza yapıştırdı. Vesper başını çevirerek Bond'un elinden kurtulmaya çalıştı. Tutkuyla genç kıza sarılmış olan Bond, Vesper'i saçlarından yakalayarak öpünceye kadar başını yukarıya kaldırmaya çalıştı. Vesper, onu iterek yorgun ve bıkkın bir tavırla yatağın üstüne düştü.

Kısa bir süre ihtirasla birbirlerine baktılar.

—Özür dilerim, Vesper. Böyle davranmak istememiştim.

Az önce başından geçen olayın etkisinden kendini bir türlü kurtaramayan Vesper başını salladı.

Bond yanına oturdu. Bedenlerini saran ihtirasın azaldığını farkederek birbirlerine yumuşak bir tavırla baktılar.

Vesper, uzanarak Bond'un dudağının kenarından öptü ve alnına düşmüş bir tutam saçı düzeltti.

—Sevgilim, dedi Vesper. Bana bir sigara ver, lütfen. Çantamı nereye koyduğumu hatırlamıyorum bile.

Bond sigarayı yakarak genç kızın dudaklarının arasına koydu, sonra elini genç kızın omzuna attı.

Vesper hemen ayağa kalkarak pencereye doğru gitti. Bond'a arkası dönük,bir süre orada kaldı.

Bond, ellerinin hâlâ titrediğini farketti.

—Yemeğe hazırlanmak için fazla zamanımız yok, dedi Vesper. Niçin gidip bir duş almıyorsun. Eşyalarını ben yerleştiririm.

Bond yataktan kalkarak Vesper'in yanına gitti. Genç kıza arkadan sarılarak elleriyle memelerini tuttu. Avuçlarından taşan memelerin sert uçlarını hissetti. Genç kız elini Bond'un elinin üstüne koydu, hâlâ pencereden dışarıya bakıyordu.

—Şimdi değil! dedi alçak sesle.

Bond başını eğerek Vesper'in ensesini öptü, kıza sıkıca sarıldıktan sonra bıraktı.

—Peki, Vesper, dedi.

Kapıya gittikten sonra dönüp baktı. Vesper, yerinden kıpırdamamıştı bile. Nedense, genç

kızın ağladığını sandı. Ona doğru bir adım atar atmaz aralarında kötü bir şey olmadığını düşünerek vazgeçti. Sonra da dışarı çıkarak kapıyı kapadı. Bond odasına giderek yatağın üstüne oturdu.

*

* *

Bedenini saran ihtirastan yorulmuştu. Genç kıza karşı hissettiği arzunun yavaş yavaş azaldığını farketti.

Kısa bir kararsızlık geçirdikten sonra kalkıp valizini açtı, beyaz mayosunu çıkardı.

Lacivert deri sandallarını ayağına geçirdikten sonra aşağıya inip, pansiyondan dışarı çıkarak plaja doğru gitti. Pansiyonun önünden geçerken Vesper aklına geldi, ama genç kızın hâlâ penceredę olabileceğini düşünerek başını kaldırıp bakmaktan vazgeçti. Genç kız oradaysa bile, onu gördüğüne dair herhangi bir şey yapmadı.

*

* *

Odasına dönünce eşyalarının yerleştirilmiş olduğunu gören Bond, bu davranıştan çok duygulandı.

Banyoya gidince diş fırçasıyla tıraş takımlarının lavabonun üstündeki cam rafın üstünde kendisini beklediğini gördü. Rafın öbür tarafında ise Vesper'in diş fırçası ve bir,iki küçük şişeyle yüz kremini gördü.

Şişelere bir göz atan Bond, bunlardan birinin nembutal adlı uyku ilacı olduğunu görünce çok şaşırdı.

Belki de genç kızın villada olanlardan tahmininden fazla sarsılmış olabileceğini

düşündü.

Banyo küveti doldurulmuş hazır bekliyordu. Banyo küvetinin yanındaki sandalyenin üstüne ise bir şişe çam banyo esansıyla, temiz bir havlu bırakılmıştı.

—Vesper! diye seslendi.

—Evet?

—Müthişsin! Kendimi gerçek bir jigolo gibi hissediyorum.

—Sana iyi bakmamı emrettiler, biliyorsun. Bana söylenenleri yapmaya çalışıyorum sadece.

—Sevgilim, her şey çok güzel. Benimle evlenir misin?

Vesper kahkahalarla güldü.

—Senin sadece bir esire ihtiyacın var, eşe değil.

—Ben seni istiyorum.

—Ben de şampanyayla karides yemek istiyorum, onun için elini çabuk tut.

—Peki, peki! dedi Bond.

*

* *

Yemeklerini yerken, Bond genç kıza plajı ve denizi anlattı, daha sonra da ertesi gün neler yapacaklarından söz ettiler. Yemek boyunca birbirlerine olan duygularından hiç söz etmediler, ama her ikisinin de gözlerinde heyecanlı bir bekleyiş vardı.

Elele tutuştular ve bedenlerindeki heyecanı artırmak istercesine de masanın altından arasıra bacaklarını değdirdiler.

Vesper keyifle içini çekti.

—Küçük bir çocuk gibi davranıyorum, dedi mutlu bir tavırla. Hoşlandığım şeyleri yapmaktan hiç kaçınmıyorsun. Hiç bu kadar şımartılmamıştım.

—Ne demek istiyorsun? diye sordu Bond şaşırarak.

—Ah, bilmiyorum. İnsanlar galiba genellikle hak ettiklerini elde ediyorlar. Belki ben de bunları hak ettim, kimbilir?

Bond'a bakarak gülümsedi. Şakacı bir tavırla gözlerini kıstı.

—Benimle ilgili çok az şey biliyorsun, dedi birdenbire.

Bond, genç kızın sesindeki ciddi ifadeye çok şaşırmıştı.

—Yeterince bildiğimi sanıyorum, dedi gülerek. Yarına, ertesi güne ve daha ertesi güne yetecek şeyleri biliyorum. Aslında sen benim hakkımda pek bir şey bilmiyorsun.

Vesper düşünceli bir ifadeyle baktı.

—İnsanlar ada gibi, dedi. Birbirlerine pek dokunmazlar. Ne kadar yakın olurlarsa olsunlar, yine de temelde oldukça ayrıdırlar. Elli yıllık evli bile olsalar, sonuç değişmez.

Bond, genç kızın içkiyi fazla kaçırdığını düşündü. Gereğinden fazla içtiği şampanya Vesper'i duygulandırmıştı. Fakat genç kız birdenbire mutlu bir tavırla güldü.

—Bu kadar endişeli görünmene neden yok. (Uzanarak Bond'un elini tuttu.) Biraz duygusallaştım, o kadar. Her neyse, benim adam bu akşam senin adana karşı kendisini çok yakın hissediyor.

Şampanyasından bir yudum içti.

Bond rahatlayarak güldü.

—Haydi, o zaman birleşip yarımada olalım, dedi. Çileklerimizi bitirir bitirmez, hemen, olur mu?

—Hayır, olmaz! dedi Vesper nazla. Kahve içmek istiyorum.

—Ve konyak, diye karşılık verdi Bond.

Kahvelerini içerken, Bond bir yandan da konyağını yudumluyordu.

Vesper çantasını alıp Bond'un yanında ayakta durdu.

—Yorgunum, dedi elini Bond'un omzuna koyarak.

Bond omzundaki eli bir süre sıkıca tuttu. Vesper öne eğilerek dudağını Bond'un saçlarında dolaştırdı. Sonra gitti. Birkaç dakika sonra odasının ışığı yanmıştı.

Bond sigara içerek ışığın sönmesini bekledi. Pansiyoncuyla karısına yemek için teşekkür etti, yukarıya çıktı.

Bond, banyodan genç kızın odasına girdiği zaman saat sadece dokuz buçuktu.

Aralık perdelerin arasından odayı aydınlatan ay ışığı, geniş yatağın üstünde yatan genç kızın bedeninde parlıyordu.

*

* *

Bond, gün ağarırken odasında uyandı ve kısa bir süre gece olanları düşündü.

Daha sonra yavaşça yataktan kalkıp Vesper'in odasının önünden geçerek plaja gitti.

Yeni doğan güneş ışınlarının altında deniz son derece sessiz ve sakindi. Su soğuk olmasına rağmen, bir eliyle burnunu tutup gözlerini kapatarak suya daldı.

Suyun altında karşısına birdenbire Vesper'in çıkmasını ümit ederek yüzdü. Tam bir dakika sonra suyun üstüne çıktı ve birdenbire düşkırıklığının tüm benliğini sardığını hissetti. Görünürde hiç kimse yoktu. Güneş iyice yükselinceye kadar yüzdü. Daha sonra da sahile çıkarak kumların üstüne sırtüstü yattı, bir gece önce kendi-

sini mahçup etmeyen bedenine şükrederek gözlerini kapadı.

*

* *

O gün, Vesper'e evlenme teklif edecekti. Bunda kesin kararlıydı. Sadece zamanlamayı iyi yapması gerekiyordu.

XXII. BÖLÜM

SİYAH KUMAŞ PARÇASI

Balkonda, loş yemek odasına doğru yavaşça ilerleyen genç kızı gören Bond pek şaşırmıştı. Kapının yanındaki camlı telefon kulübesinden çıkan Vesper, odalarına doğru gidiyordu.

—Vesper! diye seslendi.

Genç kızın ikisini de ilgilendirebilecek önemli bir haber aldığını sanmıştı. Vesper telaşla döndü. Uzun süre gözlerini iri iri açarak Bond'a baktı.

—Bir şey mi oldu, sevgilim? diye sordu Bond.

—Ah! dedi Vesper soluk soluğa, beni korkuttun. Sadece... Sadece Mathis'e telefon etmiştim. Mathis'e... diye tekrarladı. Bana yeni bir elbise yollayıp yollayamayacağını sordum. Sana anlatmıştım, hani şu satıcı kız arkadaşım, onu bulup bana yeni bir şeyler yollamasını istedim, (Vesper telaşla konuşuyordu.) Üstüme giyecek bir şeyim yok. Büroya gitmeden önce onu evde yakalarım diye düşünmüştüm. Arkadaşımın telefon numarasını da hatırlayamadım. Ayrıca sana sürpriz yapmak istemiştim. Seni hâlâ uyuyor sanıyordum, rahatsız etmek istemedim. Su güzel miydi? Yüzdün mü? Keşke beni de bekleseydin.

—Çok güzeldi, dedi Bond genç kızı rahatlatmaya karar vererek. Sen de mutlaka girmelisin.

Daha sonra da balkonda kahvaltımızı yaparız. Bir kurt kadar açım. Seni korkuttuğum için özür dilerim. Sabahın bu saatinde kimselere rastlamayacağımı tahmin ediyordum.

Elini genç kızın omzuna attı, ama Vesper ondan kurtularak hızla merdivenlere doğru gitti.

—Seninle karşılaşmayı gerçekten beklemiyordum, dedi az önceki korkusunu kapamaya çalışarak. Gözlerinin üstüne düşmüş saçınla bir hayalet gibiydin.

Sert bir tavırla güldü. Gülüşündeki sertliği farkederek bunu kapamak için öksürmeye başladı.

—Umarım hastalanmam, dedi Vesper.

Bond onu kollarının arasına alıp sakin olmasını ve gerçeği anlatmasını söylemek istemesine rağmen, genç kız arkasını dönerek ilerledi. Bond ona yetişerek, oda kapısının önünde Vesper'i yakaladı. Elini bir an önce çabuk tutup suya girmesini öğütledi.

Sonra da kendi odasına gitti.

*

* *

Bu olay, ilişkilerindeki dürüstlüğün sonu oldu. Artık aralarında sahte ve yalan dolu bir ilişki başlamıştı.

Bond, aralarında oluşan bu güvensizlik duvarını yıkmak için birçok defa çaba gösterdi. Defalarca telefon hikâyesini açmasına rağmen, Vesper aynı şeyleri anlatıp duruyordu. Hatta bir keresinde de başka bir sevgilisi olduğundan kuşku duyduğu için Bond'u suçladı.

Bu tartışmaları her zaman gözyaşlarıyla sona ermeye başlamıştı.

İçinde bulundukları durum her geçen gün

daha çekilmez oluyordu.

İnsan ilişkilerinin bir gece içinde çıkmaza girmesi Bond'a çok garip geliyordu ve içinde bulundukları duruma bir çare bulmak amacıyla kara kara düşünmeye başladı.

Vesper'in de kendisi gibi olaydan çok ürktüğünü hissetmesine rağmen genç kızın kendisinden çok daha mutsuz olduğunu görüyordu. Genç kızın açıklamaktan kaçındığı esrarengiz telefon konuşması ile davranışlarındaki esrarengiz tavırları aralarındaki ilişkiye ağır bir darbe indiriyordu.

O gün öğle yemeğinde işler daha da kötüye gitti.

İkisine de çok zor bir iş gibi gelen kahvaltıdan sonra, Vesper baş ağrısını bahane ederek bütün günü odasında dinlenerek geçireceğini söyledi. Bond bir kitap alarak sahilde uzun bir yürüyüşe çıktı. Geri döndüğü zaman, aralarındaki bu gerginliği yemekte çözümlemeye karar vermişti.

Yemeğe oturur oturmaz, telefon kulübesinden çıkarken kendisini korkuttuğu için genç kızdan özür diledi ve konuya tekrar dönmeyip sahildeki yürüyüşünden söz etmeye başladı. Ama Vesper tek heceli karşılıklar vermekle yetindi. Çatalıyla oynayıp bakışlarını Bond'dan kaçırmaya çalıştı.

Vesper birdenbire kaskatı kesildi. Elindeki çatal önce tabağın kenarına, sonra da yere düştü.

Bond başını kaldırıp baktı. Çarşaf gibi bembeyaz olmuş yüzündeki dehşet ifadesiyle Bond'un arkasına bakıyordu.

Bond başını çevirip bakınca bir adamın balkonun öte tarafına, kendilerinden oldukça uzak

bir masaya oturduğunu gördü. Son derece olağan bir görünümü olan bu adamın sıradan bir işadamı olduğunu düşünen Bond, geçerken yemek yemek için durmuş olabileceğini tahmin etti.

—Ne oldu, sevgilim? diye sordu merakla.

Vesper, uzaktaki adamdan bakışlarını çevirdi.

—Arabadaki adam! dedi korku dolu sesle. Bizi takip eden adam. O olduğuna eminim.

Bond tekrar başını çevirip baktı. Pansiyoncu yeni müşterisine yemek listesini uzatmıştı. Karşılıklı birbirlerine gülümsedikten sonra pansiyoncu yemek listesini aldı ve uzaklaştı.

Adam kendisine bakıldığını hissetmiş gibiydi. Başını kaldırıp kısa bir süre ilgisiz bir tavırla onlara baktı. Daha sonra da yanındaki sandalyeye koyduğu çantasından gazetesini çıkartarak dirseklerini masaya dayayıp okumaya başladı.

Adam bir kez daha onlara doğru bakınca, Bond adamın bir gözünün siyah bir kumaş parçasıyla kapanmış olduğunu farketti. Kumaş, gözün üstüne bağlanmamış, monokl gibi tutturulmuştu. Bunun dışında orta yaşlı, dostça bir görünümü vardı. Koyu kahverengi saçlarını geriye doğru taramıştı.

Vesper'e döndü.

—Gerçekten sevgilim, bu adam son derece masum birine benziyor. Aynı adam olduğundan emin misin? Buranın tamamiyle bizim olmasını isteyemeyiz ki!

Vesper'in yüzü hâlâ beyaz bir maske gibiydi. İki eliyle masanın kenarına sıkıca yapışmıştı. Genç kızın bayılmak üzere olduğunu gören Bond, ayağa kalkınca Vesper elini kaldırarak

oturmasını işaret etti. Daha sonra da şarap kadehine uzanarak bir dikişte içti. Elinin titremesini engellemek için öbür elini kadehin üstüne koydu. Sonra kadehini masaya bıraktı.

Bomboş gözlerle Bond'a baktı.

—Aynı adam olduğundan yüzde yüz eminim!

Bond onu sakinleştirmeye çalışmasına rağmen, Vesper dinlemiyordu bile. Vesper bir, iki kez korku dolu bakışlarla adama baktıktan sonra baş ağrısının hâlâ geçmediğini ve öğleden sonrayı odasında istirahat ederek geçireceğini söyledi. Masadan kalkarak arkasına bakmadan hızlı adımlarla balkondan içeri girdi.

Bond, genç kızı rahatlatmaya kesin kararlıydı. Kahve ısmarladıktan sonra kalkıp avluya çıktı. Yolda gördükleri aynı siyah Peugeot orada duruyordu, ama Fransız karayollarında Peugeot görmek o kadar da şaşırtıcı bir şey değildi. Arabanın içine bir göz attı, ama içersi boştu. Bagajı açmaya çalıştı, kilitli olduğu için açamadı. Paris plakalı arabanın plaka numarasını defterine yazdıktan sonra tuvaletlerin bulunduğu yerden yemek odasına geçip oradan da balkona çıktı.

Adam yemeğini yiyordu, başını kaldırıp bakmadı bile.

Bond, diğer masayı daha iyi görebilmek için Vesper'in yerine oturdu.

Birkaç dakika sonra adam hesabı istedi, ödeyip kalktı. Bond, Peugeot'nun sesini duydu ve araba Royale'e giden yönde gözden kayboldu.

Pansiyoncu Bond'un masasına gelince, Bond Vesper'in güneşten biraz rahatsız olduğunu ve dinlenmeye çekildiğini açıkladı. Pansiyoncu, ilk günler güneşte fazla kalmamak

gerektiğini söyleyip üzüntülerini bildirdikten sonra Bond:

—Sırası gelmişken, dedi, madam bu sabah erkenden bir telefon görüşmesi yaptı, onun parasını ödemek istiyorum. Paris ile konuştu. Galiba Elysee numarası... diye ekledi Mathis'in numarasının o olduğunu hatırlayarak.

—Teşekkür ederim efendim, ama konu halledildi bile. Bu sabah Royale ile konuşuyordum, müşterilerimden birinin Paris'i aradığını ve karşı taraftan cevap gelmediğini söylediler. Acaba, madam tekrar aramalarını ister mi? Bunu daha önce madama söylemediğim için lütfen beni bağışlayın. Siz, kendisine iletin, lütfen. Ama bir dakika, söz konusu olan numara Elysee değil, Invalides idi.

XXIII. BÖLÜM

İYİ UYU, SEVGİLİM

Ertesi iki gün olaysız geçti. Pazar günü, siyah kumaş parçalı adam yine gelmişti. Bond yemeğinden başını kaldırıp Vesper'e baktığında, adamın orada olduğunu hemen anladı.

Bond Paris'e telefon edip Mathis'ten Peugeot'nun plaka numarasını öğrenmişti. Araba iki hafta önce tanınmış bir firma tarafından kiralanmıştı. İsviçreli olan müşterinin adı ise Adolph Gettler idi. Araba kiralama şirketine adres olarak Zürih'teki bir bankayı vermişti.

Mathis, İsviçre bankasıyla da temasa geçmişti. Evet, bankada bu isimde bir hesap vardı. Herr Gettler'in saat sanayisinde olduğu biliniyordu. Eğer adam hakkında herhangi uygunsuz bir şey söz konusu olursa gerekli araştırma yapılacaktı.

Vesper, bu bilgiye omuzlarını silkerek karşılık verdi. Bu kez, adamı görür görmez yemeğini yarıda bırakarak yukarıya odasına çıktı.

Bond kararını vermişti. Yemeğini bitirir bitirmez o da yukarıya çıktı. Vesper kapıları kilitlemişti. Neden sonra Vesper kapıyı açıp Bond'un girmesine izin verdi. Bond onun uzun zamandan beri pencerenin önünde dışarıyı seyrettiğini anladı.

Vesper'in yüzü taş gibiydi. Kızın yatağa oturmasına yardım etti, sonra o da yanına

oturdu. Trende giden iki yolcu gibi yatağın üstünde dimdik oturuyorlardı.

—Vesper, dedi genç kızın buz gibi ellerini avucunun içine alarak, böyle devam edemeyiz. Buna bir son vermeliyiz. Birbirimize işkence edip duruyoruz ve bunu durdurmanın da sadece bir tek yolu var. Ya bana şimdi her şeyi açık açık anlatacaksın, ya da bu iş burada biter. Şu anda.

Vesper cevap vermedi.

—Sevgilim, dedi Bond. Bana her şeyi anlatacak mısın? Birlikte olduğumuz ilk gecenin sabahı, gelip sana evlenme teklifi edeceğimi biliyor muydun? Tekrar yeniden başlayamaz mıyız? Bu bizi mahveden kâbus nedir böyle Tanrı aşkına?

Vesper önçe hiçbir şey söylemedi, sonra gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı.

—Benimle evlenebileceğini mi söyledin?

Bond evet anlamında başını salladı.

—Ah, Tanrım! dedi Vesper. Tanrım! (Dönüp, Bond'a sarıldı.)

Bond onu kendine doğru çekti.

—Her şeyi anlat bana, sevgilim, dedi. Seni üzen her şeyi anlat.

Vesper hıçkırıklarla ağlamaya başladı.

—Bir süre beni yalnız bırak, dedi. Bir süre düşünmek istiyorum. (Bond'un yüzünü öptü. Sevgiyle Bond'a baktı.) Sevgilim, ikimiz için de en iyisini yapmaya çalışıyorum. Lütfen bana inan. Ama bu korkunç. Öylesine korkuyorum ki...

Bond, Vesper'in uzun siyah saçlarını okşayıp öperek onu yatıştırmaya çalıştı.

—Şimdi git, dedi Vesper. Düşünmek için zamana ihtiyacım var.

Bond'un mendilini alarak gözlerini kuruladı.

Onu kapıya kadar geçirdi ve birbirlerine sıkıca sarıldılar.

O akşam, eskiden olduğu gibi neşeleri ve içtenlikleri geri gelmişti. Vesper'in kahkahaları ortalığı çınlatıyordu, ama Bond Vesper'in bu yeni halinin nedenini öğrenmeye ve evlenme teklifini bir kez daha yapmaya kararlıydı. Yemeğin sonuna doğru bu konuyu tekrar açınca Vesper birden eski durgun haline dönüverdi.

Bond'un elini tuttu.

—Bunu şimdi konuşmayalım, dedi Vesper. Olanları şimdilik unut. Hepsi geçti artık. Yarın sabah sana her şeyi anlatacağım.

Bond'un gözlerinin içine baktı ve gözleri birdenbire yaşlarla doldu. Çantasından çıkardığı mendille gözlerini sildi.

—Bana biraz daha şampanya ver, dedi Vesper. (Sahte bir kahkaha attı.) Daha içmek istiyorum. Sen benden çok içiyorsun, haksızlık bu.

Birlikte şişeyi bitirdiler. Sonra Vesper ayağa kalktı. Sendeleyip kıkırdayarak sandalyesine tutundu.

—Sarhoş olduğuma eminim, dedi. Ne rezillik! Benden utanma James, lütfen. Neşelenmeyi o kadar çok istiyordum ki! Ve işte şimdi çok neşeliyim.

Bond'un arkasına geçerek parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi.

—Çabuk gel, dedi Vesper. Bu akşam seni çok istiyorum.

Eliyle Bond'a bir öpücük göndererek uzaklaştı.

Bir gün önceki aynı mutlu ihtirası iki saat boyunca yaşadılar. Bencillik ve güvensizlik sanki sihirli bir değnek değmişçesine ortadan kalkmış, eski güven dolu günlerine geri dön-

müşlerdi.

—Artık gitmelisin, dedi Vesper kolları arasında uykuya dalan Bond'u uyandırarak.

Sanki sözlerini geri almak istercesine Bond'a sıkı sıkı sarıldı, başını göğsüne gömdü.

Bond doğrulup Vesper'in yumuşak, siyah saçlarını okşadı, dudaklarından öperek iyi geceler diledi. Vesper uzanarak başucundaki lambayı yaktı.

—Gözlerime bak, dedi Vesper. Ben de sana bir kez daha bakmak istiyorum.

Bond yatağın yanında diz çöktü.

Bond'u sanki ilk kez görüyormuş gibi yüzünün tüm hatlarına dikkatle baktı. Sonra uzanarak kollarını Bond'un boynuna doladı. Bond, başını yavaşça Vesper'e doğru çevirirken Vesper'in derin mavi gözleri yaşla dolmuştu. Bond'un dudaklarından yavaşça öptü. Sonra da ondan uzaklaşarak ışığı söndürdü.

—İyi geceler, canım sevgilim! dedi Vesper.

Bond kapıya giderek geri döndü:

—İyi uyu, sevgilim! dedi. Endişelenme, her şey düzeldi artık.

Kapıyı yavaşça kapadıktan sonra mutluluktan uçarak odasına gitti.

XXIV. BÖLÜM

KANAYAN YÜREK

Pansiyoncu mektubu sabah getirdi.

Elindeki zarfı sıkı sıkı tutarak, sanki pansiyonda yangın çıkmış gibi, bir telaşla Bond'un odasına daldı.

—Korkunç bir kaza olmuş! Madam...

Bond yataktan fırlayarak banyoya gitti, fakat aradaki kapı kilitliydi. Hızla geri dönerek odasından dışarı çıktı, koridorda korkudan tir-tir titreyen hizmetçiyi geçti.

Vesper'in kapısı açıktı. Aralık perdelerden içeriye giren güneş odayı aydınlatmıştı. Çarşafın üzerinde sadece siyah uzun saçları görünüyordu, çarşafın altındaki bedeni ise taş gibi hareketsizdi.

Bond yatağın yanında diz çökerek çarşafı açtı.

Vesper uyuyordu. Mutlaka uyuyordu. Gözleri kapalıydı. Bu sevgili yüzde herhangi bir değişiklik yoktu. Her zamanki gibi görünmesine rağmen, sadece soluk almıyordu, nabzı atmıyordu. Hepsi bu kadardı. Soluk almıyordu.

Daha sonra pansiyoncu yanına gelerek omzuna yavaşça dokundu. Bond'a yatağın yanındaki masanın üstüne bırakılmış boş bir bardağı gösterdi. Bardağın dibinde beyaz bir tortu vardı. Bardak, sigaraların, kibritin, kitabın, aynanın, rujun ve mendilin yanındaydi.

Yerde ise, Bond'un geldikleri akşam banyoda gördüğü uyku hapı şişesi bomboş duruyordu.

Bond ayağa kalkarak silkindi. Pansiyoncu, mektubu ona doğru uzatmış bekliyordu. Mektubu aldı.

—Lütfen komisere söyleyin, dedi Bond, benimle konuşmak isterse, odamdayım.

Arkasına bakmadan odadan çıktı.

Yatağına oturarak bir süre pencereden dışarı bakıp denizi seyretti. Sonra da boş gözlerle zarfa baktı. Zarfın üzerinde "**Onun İçin**" yazılıydı.

Zarfı çevirdi. Yapışkan yeri hâlâ ıslaktı.

Ani bir kararla zarfı açtı.

Mektup uzun değildi. İlk birkaç sözcüğü telaşla okuduktan sonra hızla soluk aldı.

Sonra da sanki elinde akrep varmış gibi mektubu yatağa fırlattı.

"Sevgilim James, (mektup böyle başlıyordu.)

Seni bütün kalbimle seviyorum ve bu mektubu okurken senin de hâlâ beni sevdiğini tüm kalbimle ümit ediyorum. Birbirimizi hâlâ severken, elveda sana benim tatlı sevgilim. Elveda canım sevgilim!

Ben bir Rus casusuyum. Evet, Ruslar adına çalışan iki taraflı bir casusum. Savaştan sonra bir yıl onların yanında eğitim gördüm ve o zamandan beri onların hesabına çalıştım. RAF'dan görevli bir Polonyalıya aşıktım. Sana rastlayıncaya kadar da onu hâlâ seviyordum. Onun kim olduğunu kolayca öğrenebilirsin. Savaştan sonra M. tarafından eğitilip Polonya'ya geri gönderildi. Orada yakalandı ve işkenceyle hem benim, hem de başka şeyler hakkında birçok şeyi zorla söylettiler ona. Sonra benim peşime düştü-

ler ve eğer onlar için çalışırsam onu serbest bırakacaklarını söylediler. Onun bu olan bitenden haberi yoktu. Bana mektup yazması için izin vermişlerdi. Mektupları her ayın onbeşinde gelirdi. Böyle yaşayamayacağımı anlamıştım. Her ayın onbeşini büyük bir sabırsızlıkla beklemeye başlamıştım ve mektupların kesilebileceğini düşündükçe de çıldıracak gibi oluyordum. Çünkü bu onun ölümü demek olacaktı ve benim yüzümden öldürülecekti. Onlara mümkün olduğu kadar az bilgi vermeye başladım. Bu konuda bana mutlaka inanmalısın. Sonra sen devreye girdin. Onlara senin Royale'e bu görevle gönderildiğini ve daha birkaç önemsiz şeyler söyledim. Senin geleceğini de böylece öğrenmiş oldular ve sen daha gelmeden odana mikrofonları yerleştirebildiler. Le Chiffre'den de kuşkulanıyorlardı, ama senin görevini tam olarak bilmedikleri için Le Chiffre ile ilgili birtakım şeyler döndüğünü tahmin etmekle yetindiler. Onlara başka bir şey söylemedim.

Gazino'da senin arkanda durmamı ve ne Mathis'in ne de Max'ın göremediği şeyleri görmemi istediler. İşte, bu yüzden koruma görevlisi az kalsın seni öldürecekti. Ondan sonra da, o kaçırma olayını tezgâhlamam gerekti. O akşam gece kulübünde neden o kadar sessiz olduğumu merak etmişsindir. Onlar hesabına çalıştığım için bana bir zarar vermediler.

Vatan haini olduğu ortaya çıkan Le Chiffre' in sana yaptıklarını öğrenince, daha fazla devam edemeyeceğimi anladım. Bu arada sana aşık olmaya başlamıştım. Sen hastanede yatarken, seni konuşturup birçok şeyi öğrenmemi istediler, ama ben kabul etmedim. Beni Paris'ten denetliyorlardı. Invalides'deki bir yere günde iki

kez telefon etmek zorundaydım. Beni tehdit ettiler ve sonunda da üzerimdeki kontrollerini kaldırdılar. O zaman Polonya'daki sevgilimin ölüme mahkûm edildiğini anladım. Fakat bu kez de konuşacağımdan korktular ve eğer onların sözünden çıkarsam SMERSH ile kozumu paylaşmak zorunda kalacağımı söylediler. Bu sözlerini ciddiye bile almadım. Seni deliler gibi seviyordum. Sonra, tek gözlü adamı Splendide Oteli'nde görünce adım adım izlenildiğimi anladım. Bu, biz buraya gelmeden bir gün önce olmuştu. Ondan kurtulabileceğimi sandım. Seninle ilişki kurmaya karar verdim ve daha sonra da Le Havre'dan Güney Amerika'ya kaçmayı tasarlıyordum. En büyük isteğim senden hamile kalıp hayata yeni baştan başlayabilmekti. Ama bizi takip ettiler. Onlardan kolay kolay kaçılamıyor.

Sana her şeyi anlatsaydım, bunun aşkımızın sonu olacağını biliyordum. Ya SMERSH'in gelip beni öldürmesini ve büyük bir olasılıkla seni de öldürmesini bekleyecektim ya da intihar edecektim.

İşte böyle, canım sevgilim. Sana, seni seviyorum demekten beni alıkoyamayacaksın. Bunu ve seninle birlikte yaşadığım tüm güzel anıları beraberimde götürüyorum.

Ne yazık ki, sana yararlı olabilecek fazla bilgi veremeyeceğim. Paris'teki telefon numarası Invalides 55200'dür. Onların hiçbiriyle Londra'da karşılaşmadım. Her şey, 450 Charing Cross'daki bir gazete bayisi tarafından ayarlanıyordu.

İlk karşılaşmamızda, Yugoslavya'da hainlik suçundan yargılanan bir adamdan söz etmiştin, hatırlıyor musun? Adam "Fırtına beni bu yollara sürükledi" demiş. İşte benim de tek geçerli

nedenim bu. Bu ve hayatını kurtarmaya çalıştığım adamın aşkı.

Artık geç oldu ve çok yorgunum, sen sadece iki kapı ötedesin. Fakat cesur olmak zorundayım. Hayatımı kurtarabilirdin, ama güzel gözlerindeki o bakışlara asla dayanamazdım.

Sevgilim, sevgilim.

V."

Bond mektubu fırlattı. Robot gibi ellerini kavuşturdu. Aniden şakaklarını yumrukladı ve ayağa kalktı. Kısa bir süre sessiz denize baktı, sonra yüksek sesle küfretti.

Gözleri nemlenmişti, eliyle yaşlarını sildi.

Ayağına bir pantolon geçirip gömleğini giydikten sonra soğuk bir yüz ifadesi takınıp aşağıya indi, telefon kulübesine gitti.

Londra'nın bağlanmasını beklerken sakin bir tavırla Vesper'in mektubundaki gerçekleri bir kez daha düşündü. Her şey gerçeğe uyuyordu. İçgüdülerinin kabul edip mantığının karşı çıktığı soru işaretleri şimdi artık açıklığa kavuşmuştu.

Şimdi Vesper'i sadece bir casus olarak görüyordu.

Aşkları ve acısı artık kafasının gizli bir köşesine gömülmüştü. Daha sonra bu gizli duygular büyük bir olasılıkla su yüzüne çıkacaktı, ama şimdi sadece Vesper'in teşkilata ve vatanına nasıl hainlik ettiğinden başka bir şey düşünmüyordu. Düşmanın büyük bir olasılıkla çoktan çözdüğü şifreleri ve Sovyetler Birliği ile ilgili sırların ele geçirilmiş olmasını düşünüyordu sadece.

Bu korkunç bir şeydi. Bu pisliğin nasıl temiz-

leneceğini ise ancak Tanrı bilebilirdi.

Yıllardan beri "kızıldericilik" oynayarak zamanını boşa harcarken (evet, Le Chiffre'in deyimi çok doğruydu) gerçek düşman sessizce, tam bir soğukkanlılıkla burnunun dibinde işini yapıyordu.

Birden, elindeki bilgiyle koridorda ilerleyen Vesper'i gözünün önüne getirdi. Tepsinin içindeki bilgiyle. Tepsinin üstündeki bilgiler yer değiştirirken çift 0'lı soğukkanlı gizli casus zevk peşinde koşarak "kızılderili" oyununu sürdürüyordu.

Tırnaklarını avucuna geçirdi, bedeni utançtan ter içinde kaldı.

Neyse, her şey için henüz çok geç kalınmış değildi. Elinde hedefi vardı. SMERSH ile işbirliğine girip onları perişan edecekti.

SMERSH, tahrik aracıydı. Sadık ol, iyi casusluk yap, yoksa ölürsün. Beklemediğin bir anda sorguya bile çekilmeden yakalanıp öldürülebilirsin.

Bu Rusya'daki bütün sistem için geçerliydi. Korku, itici kuvvetten başka bir şey değildi. Onlar için ilerlemek, geri çekilmekten çok daha güvenliydi. Düşmana karşı gidersen belki kurşun seni sıyırıp geçiverirdi. Oysa geri çekilip kaçmak, paçayı kurtarmaya çalışmak veya ihanet etmek söz konusu olursa, o zaman kurşun asla hedefinden şaşmazdı.

Ama şimdi Bond kamçıyı ve tabancayı tutan kola saldıracaktı. Aksi halde casusluk mesleği bürokratlara bırakılmalıydı. Onlar casusluk yaparak casusları yakalayabilirlerdi. Casusları casus yapan korkularının peşine düşebilirdi.

Telefon çalınca Bond ahizeyi kaldırdı.

Londra'dan yurtdışı görüşmelerine cevap

verebilecek tek kişi karşısındaydı. Sadece tatsız zorunlulukları konuşabileceği kişi.

—Ben, 007. Açık hattayız. Çok acil. Beni duyuyor musunuz? Şu haberi bir an önce gereken yere ulaştırın. İki taraflı olan 3030 Rusya hesabına çalışıyordu.

Evet, lanet olsun!.. "du" dedim. Kahpe öldü.

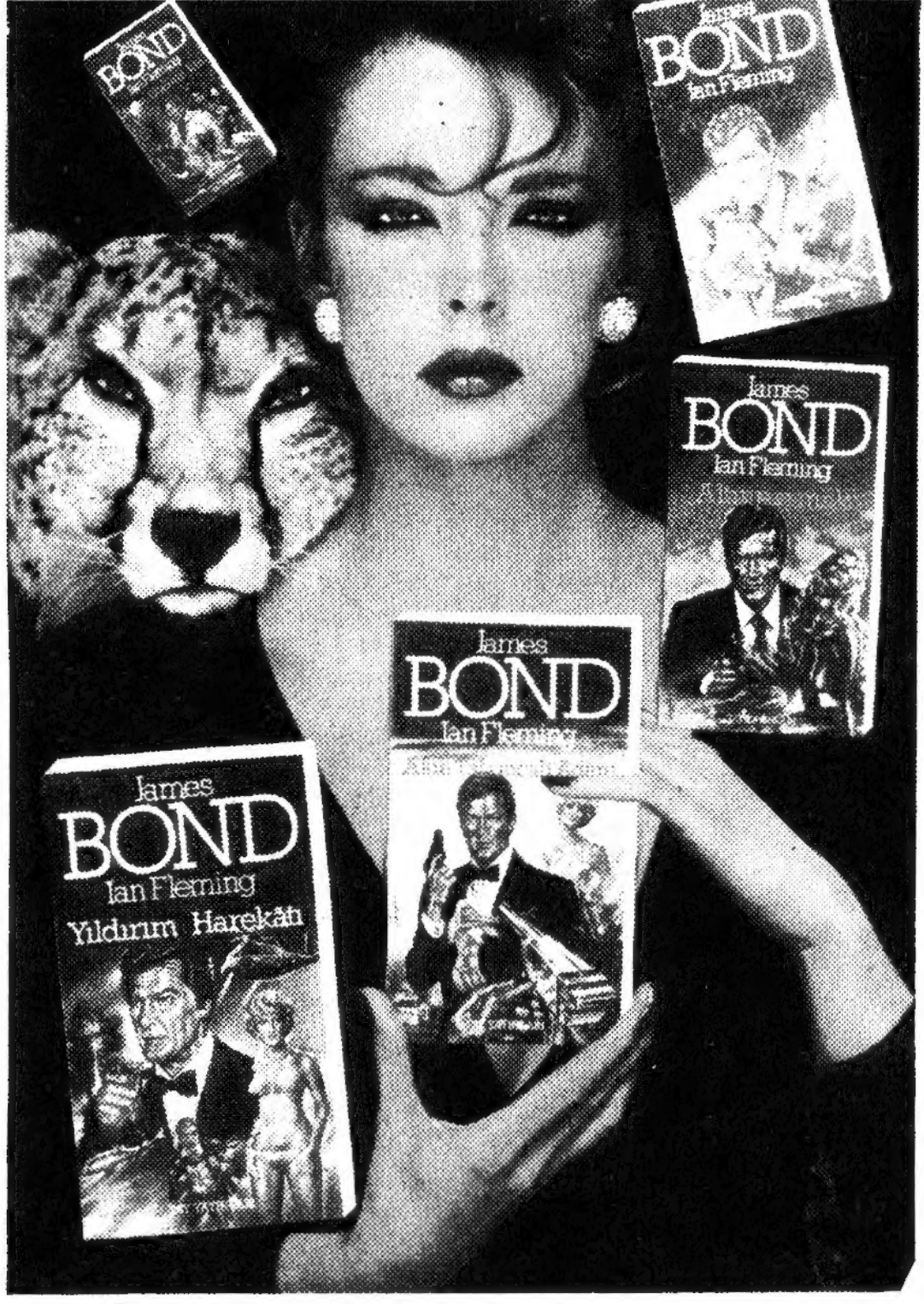

BU DİZİDE ÇIKAN KİTAPLAR

* RUSYA'DAN SEVGİLERLE
* SENİN GÖZLERİN İÇİN
* ALTIN TABANCALI ADAM
* AY HAREKÂTI
* ALTINPARMAK
* YILDIRIM HAREKÂTI
* DOKTOR NO
* BENİ SEVEN CASUS
* KRALİÇE'NİN HİZMETİNDE
* İNSAN İKİ KERE YAŞAR
* ÖLDÜR VE YAŞA

Türkiye'de ilk defa İngilizce ve Türkçe yayınlanan aylık, siyasî ve ekonomik

"NEW MIDDLE EAST"

dergisini mutlaka okuyunuz

"Türkiye'nin dünyaya açılan yeni penceresi"

NEW MIDDLE EAST

● Abone için müracaat adresi: Dr. Şevki Bey Sok. No: 10 Türbe/ISTANBUL

James

BOND

Ian Fleming

Royale Kumarhanesi

TAY YAYINLARI